

T R A N S K R I P T
8. SJEDNICE DOMA NARODA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE, ODRŽANE 24.9.2007. GODINE, S POČETKOM U 11,10
SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
ILIJA FILIPOVIĆ:

Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege zastupnici, nazočni dužnosnici iz Vijeća ministara i međunarodne zajednice, poštovani predstavnici medija, srdačno vas pozdravljam i otvaram 8. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Da konstatiram samo da sjednici nazoči: od 15 ... zastupnika, od toga četiri iz reda bošnjačkog, pet iz reda hrvatskog i četiri iz reda srpskog naroda. Nedostaje gospodin Tihić zbog bolesti; želimo mu brzo ozdravljenje i povratak na posao među nas, i dr. Ivanić koji je na sjednici Interresorne skupine i ... pravda izostanak. Vjerujem da će se priključiti tijekom rada sjednice.

Za 8. sjednicu, kao što vam je dostavljeno, predlažem sljedeće: izmijenjeni dnevni red u odnosu na onaj koji ste prvotno primili:

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na izaslanička pitanja i izaslanička pitanja;**
- 2. Usvajanje zapisnika 6. i 7. sjednice Doma naroda;**
- 3. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;**

Priključuje se gospodin Ivanić.

- 4. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o carinskoj tarifi BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;**
- 5. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH, drugo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
- 6. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o konkurenciji BiH, drugo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Zastupnički dom;**
- 7. Prijedlog zakona o dopunama Zakona BiH o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera, drugo čitanje – predlagatelj: izaslanik Slobodan Šaraba (primjena novog poslovnika);**

8. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o administrativnim pristojbama BiH, drugo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izmirenju obveza po osnovi računa stare devizne štednje, drugo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vijeću ministara BiH, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
11. Prijedlog zakona o sportu u Bosni i Hercegovini, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
12. Prijedlog zakona o zaštiti planova rasporeda integriranih kola, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
13. Prijedlog okvirnog zakona o predškolskom odgoju i obrazovanju u Bosni i Hercegovini, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
14. Prijedlog zakona o Agenciji za predškolsko, osnovno i srednje obrazovanje, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
15. Prijedlog zakona o radijacijskoj i nuklearnoj sigurnosti Bosne i Hercegovine, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
16. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o upravnom postupku, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
17. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
18. Prijedlog zakona o besplatnoj pravnoj pomoći u građanskim stvarima, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
19. Prijedlog zakona o elektronskom pravnom i poslovnom prometu, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
20. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;
21. Izvješće o izvršenju Proračuna institucija BiH i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2006. godinu;
22. Razmatranje Izvješća Ureda za reviziju institucija BiH o reviziji za 2006. godinu:
 - a) Agencije za državnu službu BiH,
 - b) Centralne banke BiH,
 - c) Državne regulatorne komisije za električnu energiju DERK,
 - d) Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica,
 - e) Odbora državne službe za žalbe BiH,
 - f) Agencije za rad i zapošljavanje BiH,
 - g) Konkurencijskog vijeća BiH,
 - h) Agencije za sigurnost hrane BiH,
 - i) Arhiva BiH,
 - j) Centra za uklanjanje mina BiH,
 - k) Direkcije za civilno zrakoplovstvo BiH,
 - l) Institucije ombudsmana za ljudska prava BiH,
 - m) Agencije za javne nabave BiH,
 - n) Agencije za nadzor nad tržištem BiH,
 - o) Direkcije za europske integracije BiH,

- p) Direkcije za implementiranje CIPS projekta,
 - q) Direkcije za provođenje rekonstruiranja policije,
 - r) Fonda za povratak BiH,
 - s) Instituta za akreditiranje BiH,
 - t) Parlamentarne skupštine BiH,
 - u) Pravobraniteljstva BiH,
 - v) Suda BiH,
 - w) Tužiteljstva BiH,
 - x) Ureda za zakonodavstvo BiH,
 - y) Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća BiH;
23. Informacija Ureda za razmatranje žalbi o poduzetim aktivnostima s ciljem prevladavanja problema u radu Ureda za razmatranje žalbi primjenom važećih propisa, s Prijedlogom zaključka;
 24. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o izmjeni i pristupanju Srednjoeuropskom sporazumu o slobodnoj trgovini (CEFTA 2006.) – predlagatelj: Predsjedništvo BiH;
 25. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o primjeni Sporazuma o izmjeni i pristupanju Srednjoeuropskom sporazumu o slobodnoj trgovini (CEFTA) po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda;
 26. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o zračnom prometu između Bosne i Hercegovine i Islamske Republike Pakistan – predlagatelj: Predsjedništvo BiH;
 27. Davanje suglasnosti za ratificiranje Kreditnog sporazuma između Bosne i Hercegovine i Fonda za međunarodni razvoj OPEK-a – Projekt unapređenja ruralnog poduzetništva;
 28. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o suradnji između Vijeća ministara BiH i Države Kuvajt u području kulture, informiranja, znanosti i obrazovanja – predlagatelj: Predsjedništvo BiH;
 29. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Švicarske Konfederacije o policijskoj suradnji u borbi protiv kriminala – predlagatelj: Predsjedništvo BiH;
 30. Davanje suglasnosti za ratificiranje Okvirnog sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Turske o suradnji na vojnim poljima obuke, tehnike i znanosti – predlagatelj: Predsjedništvo BiH;
 31. Davanje suglasnosti za ratificiranje Ugovora o financiranju – Projekt sanacije cesta u Federaciji BiH – između Bosne i Hercegovine i Europske investicijske banke – predlagatelj: Predsjedništvo BiH;
 32. Davanje suglasnosti za ratificiranje Ugovora između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske o dvojnem državljanstvu – predlagatelj: Predsjedništvo BiH;
 33. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Republike Litvanije o unapređenju i zaštiti investicija;
 34. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Norveške o financiranju projekta u korist pravosuđa i/ili sudova i tužiteljstava u Bosni i Hercegovini;
 35. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o financiranju – dodano financiranje za Projekt razvoja zajednica – između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj;

- 36. Izvješće o sudjelovanju pripadnika Oružanih snaga, policijskih i državnih službenika Bosne i Hercegovine u operacijama potpore miru za razdoblje od 1.9.2006. do 28.2.2007. godine;
- 37. Informacija o stanju sigurnosti u Bosni i Hercegovini za 2006. godinu;
- 38. Imenovanje Nikole Pejića za člana Državne regulatorne komisije za električnu energiju (prijedlog Vijeća ministara BiH);
- 39. Prijedlog izmjena Odluke o imenovanju članova Povjerenstva za izbor glavnog revizora i zamjenika glavnog revizora Ureda za reviziju institucija BiH;
- 40. Imenovanje tajnika Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

Ovo je usuglašen dnevni red Kolegija Doma naroda.

Javlja li ste tko za riječ? Ima li izmjena i dopuna?

Gospođa Majkić, izvolite. Morate se sami uključiti. Provjerite karticu. Sačekat ćemo, samo malo. Evo ja ću se isključiti.

Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolege,

mislim da sam da to ne kažem ali jednostavno mislim da to nije dobro zbog svih nas. Imati dnevni red od 40 tačaka je zaista veoma naporan posao za pripremu sjednice. Bez obzira da li se radilo o zakonima koji su samo u hitnoj proceduri, znači samo u određivanju procedure, i za takvu stvar se treba pripremiti. Ako hoćemo, kao delegati ovog doma, da korektno, profesionalno i na vrijeme obavimo svoj posao, potrebno nam je vrijeme. ... Nama se relativno malo vremena ostavi, od momenta ... kad se koncipira dnevni red do same sjednice Doma. Ja vas zaista molim da dnevni red budućih sjednica ne prelazi 20 tačaka.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođu Majkić. Dakle, ovo nije primjedba na predloženi dnevni red, ovo je načelna primjedba o kojoj će voditi računa ... Kolegij Doma naroda. Obavijestit ćemo o tome i gospodina Tihića.

Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, dame i gospodo,

u skladu sa članom 59. Poslovnika Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH, predlažem da se sa današnjeg obimnog dnevnog reda skine tačka broj 9. Prijedlog zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje. Razlog za ovaj moj prijedlog je sasvim jasan. Svi delegati Doma naroda uoči ove sjednice, mislim i ranije, dobili smo jedno pismo ili jedan apel kojim ... Udruženje građana za povrat stare devizne štednje u BiH apeluje i zahtijeva od nas da mi ovu tačku dnevnog reda skinemo danas sa dnevnog reda, a kao objektivan i jasan, čvrst i temeljit razlog navode to što se pojedine odredbe ovoga zakona, kojeg mi razmatramo danas, nalaze na ocjeni pred Ustavnim sudom BiH. Pošto mi ovaj zakon usvajamo da bi riješili probleme koje imaju stare devizne štediše, onda je sasvim logično da

sačekamo sa odlukom Ustavnog suda, pa tek onda da ovaj zakon uvrstimo na dnevni red i da ga rješavamo, ali u saglasnosti i onako kako to zahtijevaju i kako to traže devizne štediške.

Dakle, gospodine predsjedavajući, ja od vas zahtijevam i tražim da svi pokažemo malo više sluha i napora da se ova tačka skine sa dnevnog reda, da se razmotri na jednoj od narednih sjednica, ali tek onda kada Ustavni sud donese svoju odluku.

Toliko i hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba. Za riječ se javio, ispričavam se gospođi Majkić, tražio je gospodin Rančić riječ. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo delegati, uvaženi gosti, članovi Vijeća ministara, ono što bih ja predložio u vezi sa raspravom o dnevnom redu jeste da je Komisija za budžet i finansije našeg doma evo konačno danas se izjasnila u pogledu zakona, odnosno Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama BiH. Ovaj zakon bi trebao biti, dakle ispunili su se uslovi za njegovo razmatranje u prvom čitanju. S obzirom da je ovaj zakon prošao proceduru Predstavničkog doma, to ja predlažem da za današnju sjednicu u dnevni red uvrstimo i ovaj Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama BiH, jer su se stekli uslovi – prvo je čitanje i da uхватimo korak zajedno i sa Predstavničkim domom. Držane su javne rasprave povodom ovog zakona. I sutra imamo određene aktivnosti koje je zakazao Ured za žalbe Agencije za javne nabavke i, čini mi se, još jedna institucija SIGMA.

Dakle, neophodno je da i mi ispunimo svoj dio obaveze, da usvojim ovaj zakon u prvom čitanju, kako bismo sve te naše dileme, iznijete i u javnoj raspravi itd., popravili kroz amandmansko djelovanje i došli u poziciju da usvojimo zakon u drugom čitanju, i jedan i drugi zakon.

Evo toliko, hvala vam lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rančiću.
Gospođo Majkić, izvolite

DUŠANKA MAJKIĆ:

Doista, mi smo se na Komisiji za finansije i budžet dogovorili da proširimo dnevni red sa prijedlogom ovog zakona o javnim nabavkama. Međutim, s obzirom na ovoliki dnevni red, s obzirom na delikatnost ovog zakona koji nam je došao, s obzirom da su u međuvremenu došla još neka pisma i sugestije vezani za taj zakon i s obzirom da će sutra biti održana, kao radna, radionica na temu javnih nabavki koju organizuje SIGMA, s obzirom da nisu još sublimirani svi rezultati sa javne rasprave, mislim da taj prijedlog ne bi trebalo prihvatiti i zato ja nisam predložila ... da se ta tačka dnevnog reda dopuni.

A što se tiče prijedloga gospodina Šarabe, ja želim da kažem ... ako ćemo doći do bilo kog novog kvaliteta, ja bih taj prijedlog podržala. Međutim, mi, ako se prihvati prijedlog da se o toj tački dnevnoga reda ... Ustavnog suda, doći će u poziciju da za ko zna koliko ...

/prekinuto snimanje/

... nećemo imati taj zakon, a u skladu s tim ni Savjet ministara, odnosno Ministarstvo finansija neće moći uraditi zadatke koji su pred njim – da se okonča verifikacija i da vidi koliki je stvarni rok za vraćanje. Tako da mislim da bi bilo apsurd skinuti ovu tačku s dnevnog reda.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Majkić. Dakle, ja sam dužan, kao osoba koja vodi ovu sjednicu, štiti Poslovnik. I moram primijetiti, dakle, ići ćemo redom, dakle, u odnosu na prijedlog gospodina Šarabe. Gospodin Šaraba je predložio da se skine točka 9. dnevnog reda. Ja vas moram upozoriti da niste pažljivo pročitali sve odredbe članka 58. i članka 59. Poslovnika. Riječ je o točki dnevnog reda koja je obvezna točka dnevnog reda koju mi po Poslovniku ne možemo skinuti. Mi ne možemo skinuti točku 9. s dnevnog reda.

To je jedno, a što se tiče ovog sad; dakle, imamo dva prijedloga: jedan je prijedlog da se uvrsti; dakle o ovom prijedlogu nećemo se ni izjašnjavati – Poslovnik je jasan tu, to je obvezna točka dnevnog reda.

Sad imamo prijedlog da se nešto stavi, da se proširi, da imamo točku 41. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama i istodobno imamo stajalište predsjedateljice mjerodavnog povjerenstva/nadležne komisije da to ne širimo, da ne širimo danas dnevni red. Biste li se vi, kao dva predsjednika kluba, možda, dogovorili da se ne preglasavamo oko ovoga.

HAZIM RANČIĆ:

/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ali, evo, sad smo čuli predsjednicu Komisije što je rekla. Dakle, možemo li to: izaći iz ove gabule ili ćemo stavljati na izjašnjavanje proširenje dnevnog reda.

Gospodin Božo Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, uvaženi kolegice i kolege, mislim da bi gospođa Majkić mogla ovaj problem razriješiti da malo detaljnije objasni zašto je odustala od onoga što smo, prije 40 minuta, na Povjerenstvu izglasovali. Ja razumijem argumente koje je ona iznijela i čini mi se da bi bilo najbolje kad bi gospodin Rančić uvažio te argumente, iako malo iznenađuje ovakav način ... promjene stava. ... trebalo sačekati i sutrašnju javnu raspravu i prekosutrašnju zakazanu sjednicu povjerenstva i nakon toga

razmatrati zakon. Ja mislim da je trebalo, gospođo Majkić, malo to preciznije objasniti zašto ste promijenili stav.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Želi još netko riječ? Ja ću postupiti opet sukladno Poslovniku i staviti ću na izjašnjavanje prijedlog predsjednika Kluba Bošnjaka, gospodina Rančića da se
Želite! Izvolite, gospodine Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, ja sam, prije nego što sam i obrazložio ovaj svoj prijedlog, veoma temeljito pogledao ovaj član 59., ali sam i naveo obrazloženje zašto ja predlažem da se ovo skine. Prijedlog je ovo pismo, gospodine predsjedavajući, koje je veoma temeljito, veoma argumentovano i koje nudi neke nove činjenice koje mi ranije nismo znali. Dakle, to je bio razlog zašto sam ja predložio, naravno, zahtijevao sam i malo više smisla i širine prilikom tumačenja ovoga člana i na taj način da pokažemo jednu volju i želju i spremnost da pomognemo ovoj kategoriji ljudi.

Toliko i hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Dakle, ja moram sad pročitati, radi jasnoće, svim zastupnicima, dakle razlog zbog čega nam to Poslovnik ne dopušta.

Članak 58. Poslovnika našega doma govori o utvrđivanju dnevnoga reda i u stavku (1) kaže da to čini Kolegij i to je Kolegij i učinio, a u ... stavku (2) kaže: *Obvezna točka je ona koja je prošla proceduru sukladno Poslovniku*. Dakle, to je obvezna točka.

U članku 59., na kojeg ste se vi pozvali, stavak (1), prvi dio toga stavka, govori vama u prilog, međutim drugi vam oduzima, dakle taj, utemeljenje ... vašeg zahtjeva i ja ću ga pročitati u cijelosti: *Na početku sjednice, svaki izaslanik kao i svaki ovlašteni predlagatelj ima pravo tražiti izostavljanje svake neobvezne – neobvezne, ne obvezne nego neobvezne – točke i predlaganje nove*. I sad kaže: *Izostavljanje obveznih točaka iz članka 58. stava (2) ovog poslovnika nije dopušteno*.

Ja jednostavno ne bih dalje otvarao raspravu, dakle, suprotno odredbi Poslovnika. Ispričavam se, potpuno razumijem i pismo koje ste dobili. Ja sam pažljivo pročitao taj tekst ali Poslovnik je nešto što obvezuje ovaj dom i svakoga zastupnika u ovom domu, a ne pismo koje je došlo tijekom ili pred samu sjednicu.

Tražio je dr. Ivanić prije toga riječ.

MLADEN IVANIĆ:

Prije svega, ja mislim da dopune dnevnog reda, pored onoga što smo usaglašavali i nakon činjenice da smo imali toliko vremena, ne treba ... uzimati kao praksu i gurati ih. Ja to stvarno mislim, jer nemoguće je da mi danas, sad evo u 10 sati smo imali sjednicu Komisije, u 11 završena, da sad i mi budemo pripremljeni da možemo o njoj diskutovati. Ja spadam među

one delegate koji smatraju da dopune treba zaista napraviti u izuzetnim uslovima i zato mislim da ako nema nekog posebno razloga, a mislim da nema, druga je stvar odnosi ovi unutar komisija ali generalno kao delegat govorim ne trebamo se mi navikavati da idemo previše neobavezno u ovakvu ... Zato bih ja bio protiv ... da se, da se ovo uradi. Ne zbog konkretnog slučaja nego generalno govorim. Mislim da nije dobro da se onako, jedino baš kad moramo, da to bude zaista izuzetak.

Evo, to je moja sugestija vezano za prijedlog da se uvrsti još jedan zakon. Ja bih bio protiv, jer mislim da to ne trebamo sami sebi praviti kao delegati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa dr. Ivaniću.
Gospodin Rančić, izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, dakle u duhu našeg poslovnika i sve ovo kako ste kazali u vezi s članom 58., dopustite mi da još jednom pročitam stav (2) člana 58: *Obavezna tačka je ona koja je prošla proceduru u skladu s Poslovníkom ili ako to jednoglasnom odlukom traži komisija Doma*. Dakle, i prošla je procedura i stav Komisije za finansije i budžet kao nadležnog radnog tijela je bio da se ova tačka uvrsti u današnji dnevni red. Dakle, radi se o prvom čitanju, zaista ništa nije ... komplikovano, nema ničega ... ni skrivenog ni ... itd. Radi se o principima. Prošao je Predstavnički dom i da bi upravo omogućili i sebi i Predstavničkom domu, u svim institucijama koje primjenjuju ovaj zakon kao i svim subjektima koji učestvuju u nabavkama roba, usluga itd., da se ovaj zakon popravi, da dođemo do tih ... boljih rješenja – jeste uslov da stavimo na dnevni red i da ga usvojimo u prvom čitanju, a onda idemo u ovu daljnju proceduru, eventualno ... amandmanskog djelovanja. Ako to ne uradimo, ostavljamo za sljedeću sjednicu, u stvari, mi kao dom sprečavamo da dođemo do boljeg zakona u što, jel' ... vremena.

Toliko, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Dakle, ja sam sve ovo razumio i vidio sam tačno što piše u 58. (2) ali je ovdje došlo do reteriranja stajališta predsjedatelja Povjerenstva – jednoglasna odluka nije.

Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

U ovoj zemlji nema predstavnika nijednog ugovornog organa, dakle nekog iz institucija na nivou države, entiteta, opština, niti nijednog predstavnika dobavljača koji nema primjedbe na Zakon o javnim nabavkama. Kolika je specifičnost tog zakona govori u prilog da se on više od 50% zakona mijenja. Zamislite, pričati o principima ... takvog zakona, a da pri tom nisu svi članovi, nije dovoljno što su samo članovi Komisije za finansije i budžet upoznati o tome, trebalo bi i ostali da znaju o čemu se radi da im se ostavilo dovoljno prostora, a oni to, a njima se nije ostavilo dovoljno prostora. Ne vidim razlog zašto insistirati, toliko insistirati da taj zakon ide u prvom čitanju, kad je ovo obrazloženje, koje je gospodin Ivanić dao, sasvim

suvislo. Ostavimo da svako ima mogućnost da izanalizira taj zakon. Vidjećemo šta će biti – da li ćemo biti zadovoljni i da li će principi ti kakvi su, na kojima počiva ovaj zakon, biti dobri.

Dakle, gospodine Rančiću, moguće da o tome govorimo danas, ali mislim da to ne bi bilo kompetentno. Nije dovoljno da se spremi samo Komisija za finansije i budžet, trebaju i ostali članovi i ostali delegati u Domu da se sprema za tu tačku.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, hvala lijepa, gospodo Majkić.

Dakle, pojavio se još jedan problem. Gospodine Rančiću, dakle žalio bih da me pažljivo saslušate, za slučaj da nemamo entitetsku većinu, a očito je da je nećemo imati, mi moramo pristupiti usuglašavanju, a nemamo kompletan Kolegij. Mi se ne možemo usuglasiti. Time je Vaš prijedlog praktično utopističke naravi, i molim Vas povucite prijedlog. Može?

Gospodin Rančić je povukao prijedlog. Dnevni red je prihvaćen, sukladno članku 60. Poslovnika, ako ga nismo mijenjali. Nećemo suprotno odredbama otvarati raspravu, to sam rekao. Pristupit ćemo, dakle, nastavku našega rada, sukladno predloženom dnevnom redu koji ... nije mijenjan, koji nije mijenjan.

Prelazimo na 1. točku dnevnog reda, to je:

Ad. 1. Odgovori na zastupnička pitanja i zastupnička pitanja

ILIJA FILIPOVIĆ:

Odgovor na zastupničko pitanje, samo da završi razgovor gospodin Ivo Miro Jović!

Odgovor na zastupničko pitanje je dobio samo zastupnik Ivo Miro Jović. Pitam je li zadovoljan s odgovorom?

Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Uvaženi predsjedatelju, predsjedatelji, ja ... sam dobio odgovor i ustvari nisam dobio odgovor, to bi bolje bilo ... – niti od institucije od koje sam tražio, nije odgovor, niti sadržaj odgovora odgovara onome mome. Pa vjerojatno mnogi misle da ću ja prestati pitati, ja ću i danas imati pitanja, ja ću nastaviti pitati, pa vjerojatno u narednom vremenu i ponoviti to isto pitanje. Ako treba, mogu ja obrazložiti o čemu se radi, ali možda nije ni važno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, dakle to je bio jedini odgovor. Čuli smo i nezadovoljstvo ovim odgovorom. Ja sad pitam ima li novih zastupničkih pitanja? Tko želi riječ?

Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, ova tačka bi mogla da nosi naziv poslanička pitanja, bez ovoga drugog dijela, jer mi odgovore ne dobivamo. Ja sam postavio, bar dosad, sedam ili osam pitanja, ne znam ni broj, nisam dobio nijedan odgovor. Isto tako i neke druge kolege. Znači, vjerovatno ćemo na kraju ili u nekom vremenu dobiti odgovore u malo tvrđem povezu.

Ono što želim da pitam danas tiče se jedne rasprave koju smo imali ovdje na jednoj od prošlih sjednica ovoga uvaženog doma, a moje pitanje bi bilo sledeće i glasilo bi konkretno:

Šta se stvarno desilo sa Osnovnim ugovorom između Srpske pravoslavne crkve i Bosne i Hercegovine koji je razmatran na sjednici Predsjedništva 10. avgusta ove godine?

Naime, ako se vratimo malo unazad na Zapisnik sa 6. sjednice, odnosno na našu sjednicu koja je održana 29. juna i kada je ratifikovan Osnovni ugovor između BiH i Svete Stolice, tada je jasno zaključeno da će ... odmah, nakon usvajanja ovoga dokumenta od strane Predsjedništva, on naći na prvoj narednoj sjednici Doma naroda. I ja, kada sam dobio dnevni red za ovu sjednicu, silno sam se iznenadio kada među tačkama koje su bile utvrđene i definisane da ih raspravljamo danas nije našla i ova tačka dnevnog reda.

Ja se, gospodine predsjedavajući, lično osjećam prevarenim, moram da kažem tu riječ, iz jednog osnovnog razloga što danas među ovim tačkama nema i ove tačke o kojoj smo mi razmatrali ovdje i definisali, kao ozbiljni ljudi se dogovorili, da će se ona zaista naći u dnevnom redu. I zato postavljam ovo pitanje i želim da mi na njega odgovorite na narednoj sjednici ovog visokog doma.

Toliko i hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Dakle, ima samo još jedna prva rečenica u članku 145. koja vas obvezuje – u pisanom obliku predsjedatelju dostaviti pitanje. Učinite to, dajte to Tajništvu. Tko želi dalje riječ? Ima li još pitanja?

Gospodin Jović, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju. Poštovane kolege, ja imam danas jedno pitanje za Predsjedništvo BiH. Naime, ovih dana iz tiska sam doznao da je Predsjedništvo donijelo odluku o ukidanju nekih diplomatsko-konzularnih predstavništava. I nemalo sam se iznenadio kad među tim, koje trebaju se utrnuti diplomatsko-konzularna zastupstva, jeste jedno kojim se htjelo, a prije godinu dana je tek oformljeno, pokrivati cijeli jedan kontinent, a radi se o Južnoj Americi, tako da je Predsjedništvo, znači, donijelo odluku o gašenju Veleposlanstva u Argentini. Ja bih u cilju informiranosti, a vjerujem da mnogi ovdje znaju, rekao da građani ovog cijelog jednog kontinenta trebaju vize za BiH, a da bi dobili vizu moraju prvo izvaditi vizu za SAD, pa otići u Vošington, pa dobiti vizu za BiH. I koja su to putovanja s kontinenta na kontinent da bi oni bili ovdje.

A drugo, čime sam rukovođen, jeste da smo imali – a drago mi je da ovo sluša i bivši ministar vanjskih poslova, pa ispunjava zajedničke probleme koje smo na neki način uspijevali rješavati prijašnjih ljeta – kada su se kolone autobusa, ne osobnih vozila, autobusa zaustavljale na granicama, južnim granicama BiH, u želji da građani Južne Amerike hodočaste u Međugorje. Znači, na ovaj način se sprečava vjerski turizam i razvoj BiH, izravno je to udar, ja zato ne mogu da shvatim i razumijem čime se rukovalo Predsjedništvo za ovakav, ja ću reći, nerazuman čin. Ako je to racionalizacija, zar se baš moralo tu? Podsjećanja radi, ja bih samo rekao da u arapskim zemljama imamo sedam veleposlanstava. Volio bih učinke i efekte vidjeti tih veleposlanstava?

Znači, ostavljamo više od pola milijarde ljudi koji trebaju vize za BiH da idu na drugi kontinent u drugu zemlju gdje doista izuzetno teško se može dobiti viza i ući u SAD, pa onda da izvade. A nije ostavljena mogućnost, da je se barem tako rukovalo Predsjedništvo, pa da može u najbližim nama susjednim zemljama, primjerice Podgorice, Zagreba ili Beograda, da ti ljudi udare vizu, pa da dođu u posjetu BiH u 2006. godini na susret mladih; 34 tisuće ljudi je došlo iz Južne Amerike, 34 tisuće.

Ja ću evo dostaviti ovo, hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molimo vašu jednu osobu iz Tajništva da uzme u pisanom obliku pitanje od gospodina Šarabe i gospodina Jovića. Tko želi dalje riječ? Ima li još pitanja? Zaključujemo točku ...zastupnička pitanja.

Prelazimo na točku 2, a to je:

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 6. i Zapisnika 7. sjednice Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Prvo ćemo usvojiti Zapisnik 6. sjednice. Otvaram raspravu. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Zapisnik 6. sjednice. Još uvijek, čini mi se da ćemo do sljedeće sjednice imati osposobljeno elektroničko glasovanje, sukladno našem Poslovniku, pa ćemo još u nastavku, dakle rada, glasovati kartonima.

Tko je “za” to da prihvatimo Zapisnik 6. sjednice?

Konstatiram da smo ...

Ima li tko “protiv”?

“Suzdržan”?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Zapisnik 6. sjednice.

Otvaram raspravu o Zapisniku 7. sjednice Doma naroda. Želi netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Zapisnik 7. sjednice Doma naroda.

Tko je “za”?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i Zapisnik 7. sjednice Doma naroda.

Točka 3. je:

Ad. 3. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Sukladno članku 122., Dom odlučuje po zahtjevu za razmatranje zakona prema ovom članku nakon rasprave. Da vas izvijestim da je Zastupnički dom usvojio Zahtjev da se Prijedlog zakona razmatra po žurnom postupku, a nakon toga je ovaj zakon i usvojio Zastupnički dom. Amandmani se ne ulažu na žurni postupak. Ja otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu.

Sad ćemo se izjasniti. Dakle, glasujemo samo o tome da li smo za proceduru da ovaj zakon razmatramo po članku 122.

Tko je “za”?

Konstatiram da smo prihvatili proceduru.

Sad vas molim da se izjasnimo i o ovom zakonu.

Tko je “za” ovaj zakon?

Ima li neko “protiv”? Jedan je “protiv”.

“Suzdržan”?

Dakle, s 12 glasova “za”, jednim glasom “protiv”, s 13 glasova “za”, jednim glasom “protiv” – prihvatili smo ovaj zakon.

Pod 4. je:

Ad. 4. Zahtjev Vijeća ministara za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama Zakona o carinskoj tarifi BiH po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Razmatra se, dakle, zakon nakon rasprave. Zastupnički dom nije usvojio Zahtjev da se Prijedlog zakona razmatra po žurnom postupku, ali je usvojio da se Zahtjev razmatra po skraćenom postupku. To je naš članak 121. čime se procedure ... skraćuju na pola vremena. Amandmani se ne ulažu, ako to prihvatimo da ide po članku 122. Ja otvaram raspravu. Tko želi riječ?

Gospodin Adem Ibrahimpašić, izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Evo, ja bih vam kazao da sam i ja za to da se ovaj zakon ne rješava o njemu u ovom hitnom postupku. Reći ću vam kao proizvođač. Dakle, ono što nam je ponuđeno u tom zakonu je veoma uzak okvir za ono što privreda ove zemlje treba. Dakle, mi imamo ogroman problem: proizvođači u ovoj državi, zbog toga što sa susjednim državama sa kojima imamo bescarinski režim i ovih iz EU s kojima imamo carine, dakle, po Zakonu o carinskoj tarifi, carine koje mi plaćamo kad uvozimo neki repromaterijal ili sirovinu iz EU, recimo, Austrije, Mađarske, nije važno, Slovenije, kad mi uvozimo iz Hrvatske ili Srbije, onda nam ti proizvođači dodaju tu carinu na svoju cijenu. Kako je okvir koji je ponuđen u ovom prijedlogu veoma uzak za potrebe ove privrede, mi moramo imati vremena da damo amandmane na ovaj zakon i zato i ja ... predlažem da idemo po tom žurnom postupku, a ne po ovom skraćenom postupku. Po skraćenom ne, po ovom hitnom.

Eto, hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodinu Ibrahimpašiću. Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dozvolite mi da kažem nekoliko riječi vezano samo za proceduru. Dakle, govorim o proceduri.

Prijedlog zakona je upućen od strane Vijeća ministara dana 21.8. i traženo je da se ovaj prijedlog razmatra po osnovnom zakonodavnom postupku. E, šta se u međuvremenu izmijenilo. S obzirom da je Vijeće ministara na svojoj 19. sjednici, održanoj 23.8., razmotrilo i usvojilo Informaciju o stanju na tržištu žitarica, sa prijedlogom mjera za ublažavanje posljedica suše i smirivanja porasta cijena hljebnog žita i proizvoda od žita, ... naknadnim dokumentom je pozvalo Parlamentarnu skupštinu da po hitnom postupku usvoji *Zakon o izmjenama Zakona o carinskoj tarifi*, kako bi se omogućio uvoz 100 hiljada tona pšenice bez carine, namijenjene robnim rezervama entiteta.

Ako to nije dovoljan razlog da zbog nedostatka pšenice mi podržimo proceduru po hitnom postupku, onda ja zaista ne znam koji bi to drugi razlog trebao biti. Dakle, Klub delegata srpskog naroda će podržati ovu proceduru.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Želi li još netko riječ?

Ja imam akt pred sobom, imam akt, dakle, Vijeća ministara koji nas obavještava, dakle i moli ovo što je rekla gospođa Majkić, ne moli nego poziva Parlamentarnu skupštinu BiH da po hitnom postupku usvoji *Zakon o izmjeni Zakona o carinskoj tarifi BiH* i argument ključni kako bi se omogućio uvoz 100 tisuća tona pšenice bez carine za robne rezerve entiteta, misli se valjda na oba entiteta, pa se zadužuje jedno Ministarstvo financija i trezora, ...itd., Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa da prati ovo stanje u ovoj oblasti itd. Dakle, ovo je u prilog onome kako je došlo i što se traži od Vijeća ministara. Nije nijednom zatražen od nas ... redovit zakonodavni postupak, ja imam samo akt o žurnom postupku.

Tko želi dalje riječ? Dakle, imamo dva prijedloga. Jedan je prijedlog Vijeće ministara da to ide po žurnom postupku. Ja sam vas upozorio da Zastupnički dom nije prihvatio tu proceduru žurnog postupku bez amandmana nego je prihvatio skraćeni postupak.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Oprostite, molim vas, mogu li samo još jednom.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Koliko god vi želite. Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Predsjedavajući, samo je još važno kad je Predstavnički dom donio odluku. Je li odluka Predstavničkog doma donesena prije ovog pisma koje je naknadno došlo od Vijeća ministara!? Ako je to, onda znači nisu ni imali; vrlo je važno kad je Predstavnički dom donio tu odluku!

ILIJA FILIPOVIĆ:

Akt koji je preda mnom – o tome mogu govoriti jer to je činjenica – dakle, došao je u Parlament u Dom naroda 24.8.2007. godine iz Vijeća ministara, kad je predložena, dakle, žurna procedura, 24. kolovoz. A kad je bila sjednica, to će nam reći Tajništvo. Provjerit ćemo.

Izvolite, gospodine Ibrahimpašiću.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

... molim vas, ako hoće neko samo za pšenicu da donese takav propis, može to ovaj parlament donijeti kao što je donio, sjećate se, pelene za ovog proizvođača iz Gruda: samo za pelene ukino carinu. Nemojte sada da čitavu ovu japiju radimo i tražimo razlog u pšenici. Nemojte, molim vas. Ja plaćam carinu, vlastitu carinu, na sve repromaterijale i sirovine koje kupujem u Hrvatskoj i Srbiji. A moji konkurenti iz Srbije i Hrvatske ne plaćaju, jer oni imaju sporazum sa EU gdje imaju bescarinsku zonu i njima njihovi proizvođači takvih stvari ne mogu to dodati na svoju cijenu.

Dakle, ja sam nekonkurentan na vlastitom tržištu zbog tog što imamo carinsku tarifu koja, evo, valjda ćemo potpisati taj Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, ali, ako se ovo nastavi ovako kako se nastavi, nećemo nikada. Zato ja hoću da se ogradim i hoću da dobijem vremena da damo amandmane.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Ibrahimpašiću. Ja ću iskoristiti opet Poslovnik, dakle, koji kaže: kad su u pitanju žurne procedure nekog od predlagatelja, predlagatelj na zahtjev Doma može iznijeti razloge koji su ga rukovodili da to bude žurna procedura.

Molim ovlaštenika iz Vijeća ministara da uzme riječ.

HAMDO TINJAK:

Gospodine predsjedavajući, uvaženi delegati,
moje ime je Hamdo Tinjak, sekretar sam Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. U odsustvu ministra i zamjenika ministra, tu sam.

Dakle, ja mogu da ponovim ovo što je gospođa Majkić rekla, dakle, prevashodno žitarice, problemi vezani za nedostatak žitarica, pšenica i ovaj kukuruz su ... rukovodili Vijeće ministara sa ovim zahtjevom da se ide na hitni postupak. Ja nešto novo dodatno ne mogu da kažem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, hvala lijepa. Dakle, čuli smo dva oprečna prijedloga i naravno da sam i očekivao da će predlagatelj ostati pri stajalištu koje je uputio 24.8.2007., jer nakon toga je Zastupnički dom to prihvatio 6.9.2007. dakle, iza toga, iako je sugeriran žurni postupak, Zastupnički dom je prihvatio da to ide po skraćenom postupku. Ja sugeriram našem domu da pratimo Zastupnički dom. Dakle, moja mala sugestija. To može biti i drugačije, ne znam što ćemo učiniti ... ako dođemo u fazu usuglašavanja, jer mi ovdje nemamo cjelokupan Kolegij, doći ćemo u situaciju da ne možemo usuglasiti stajališta, upozoravam i na to. Da ide u skraćeni, to su napola skraćeni, mislim, ne znamo što je treće.

Naravno, izvolite, dame uvijek imaju pravo i kad nemaju pravo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja samo hoću da pitam i to pitanje je upućeno Savjetu ministara, gospodinu iz Ministarstva za spoljnu trgovinu i ekonomske odnose. Hoće li ova zemlja imati posledica zbog ovakve odluke? Ako neko kaže da mi nećemo, imaćemo dovoljno žita dok prođe uobičajnu zakonodavnu proceduru, ja nemam razloga onda da ne prihvatim ovo što ste vi, gospodine predsjedavajući, rekli. Al', ako mi iz Ministarstva kažu za bilo kakve posledice, ja takav prijedlog ne mogu podržati. Mislim vrlo racionalno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Dakle, ja samo hoću konstatirati, ako u bilo kakvom drugačijem obliku odluči ovaj dom, opet će se čekati ova napola skraćena procedura Zastupničkog doma.

Izvolite, ... iz Vijeća ministara ponovno ćemo čuti stajalište. Vrlo je važno ovo zbog ovih 100 tisuća tona pšenice.

HAMDO TINJAK:

Pa evo, ja moram da podsjetim da je gospodin predsjedavajući Vijeća ministara zajedno s našim ministrom vanjske trgovine da su nedavno u Mađarskoj dogovorili jedan uvoz pšenice i ovog kukuruza. Već su ostvareni kontakti ... s ambasadam Mađarske ovdje i već se poduzimaju aktivnosti na nabavci ovoga – i pšenice i kukuruza. Naravno, Mađarska treba ... od Evropske komisije da zatraži saglasnost za povlačenje određenih kvota kukuruza i pšenice i mi očekujemo da će u ovom periodu dok se ovaj, to je moje lično mišljenje nije mišljenje Vijeća

ministara ali znam aktivnosti koje se dešavaju, dakle da bi ta količina pšenice možda u nekom periodu od dva mjeseca, to je vrlo teško procijeniti, jer postoje procedure u Evropskoj komisiji, da bi mogla eventualno da se uveze u BiH. A to je količina otprilike oko 40 hiljada tona pšenice i oko 10 hiljada tona kukuruza.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Razumjeli smo: dakle, u tom roku dokad bi ta pšenica bila uvezena u BiH, okončat će se i procedura u Zastupničkom domu po skraćenom postupku. Dakle, sad nam je stvar potpuno jasna. Možemo li sad približiti ova dva dijametralno suprotna prijedloga. Možemo. Dakle, moje sugestije da to prati odluku Zastupničkog doma je kako Zastupnički dom nije prihvatio da idemo po žurnom postupku bez amandmana; molim, apeliram da se priklonimo ovakom stajalištu i kod ovog glasovanja.

Dakle, za raspravu zaključujem i glasujemo da li idemo ... s ovim zakonom u žurnom postupku.

Tko je “za”?

Tko je “protiv”?

Ima li “suzdržanih”?

Tri “suzdržana” glasa, svi ostali su “protiv”.

Dakle, sad se izjašnjavamo jesmo li za to da ovaj zakon ide po skraćenom postupku.

Tko je “za”?

Tko je “protiv” i “suzdržan”?

Svi “za”, osim dva glasa koja su “suzdržana”.

Dakle, s ovim zakonom u točki 4. idemo po skraćenom postupku. Hvala vam lijepa na razumijevanju.

Točka 5. je:

Ad. 5. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH, drugo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ovo je drugo čitanje. U drugom čitanju se vodi rasprava o amandmanima i glasuje se o zakonu. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon uz ispravku teksta na srpskom jeziku koji glasi: u članku 4. riječ *Savjet* zamjenjuje se riječju *Vijeće*. Dakle, to je ukupna izmjena na Zastupničkom domu.

Vi ste dobili Izvješće mjerodavnog povjerenstva. Povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona u predloženom tekstu kao i Zastupnički dom, ali amandmane na Prijedlog zakona obnovio je gospodin Zoran Koprivica i to dva amandmana. Amandmane nije prihvatilo Povjerenstvo, no neka nam to objasni predsjedatelj Povjerenstva gospodin Jović.

Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Rukovođeno da je izuzetno važno imati riješenu ovu problematiku što je moguće žurnije, naše povjerenstvo imalo je pred sobom i Mišljenje kolega iz Ustavnopravnog povjerenstva Zastupničkog doma i rješenja koja su oni ponudili. Time smo se rukovodili da i mi budemo na tom tragu, kako bi ovaj zakon što prije bio usvojen.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. ... Ja otvaram raspravu oko ovoga.
Želi li gospodin Koprivica riječ? Izvolite.

ZORAN KOPRIVICA:

Poštovani gospodine predsjedavajući, poštovane kolege, ja mislim da nema posebne potrebe da dodatno obrazlažem ove predložene amandmane na Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH. Amandmani su više ovako formalno-pravnog karaktera nego suštinski, ali u svakom slučaju ja i dalje ostajem kod tih uložених amandmana i pored toga što je stav Komisije bio negativan.

Amandman I se odnosi na prijedlog da se u članu 1. predloženog zakona iza riječi *pojedinaц* stavi tačka, a da se brišu riječi *iz Upravnog odeljenja Suda BiH*.

Образложение: prema odredbi člana 13. Zakona o parničnom postupku RS regulisano je da u prvostepenom postupku i u postupku po prijedlogu za ponavljanjem postupka, sudi sudija pojedinac. Stvar je predsjednika Suda da odredi sudije koji će suditi u prvostepenom postupku, pa iz tog razloga smatram da u predloženom tekstu riječi *iz Upravnog odeljenja Suda BiH* su suvišne i da ih treba brisati.

Amandman II: U članu 4. predloženog zakona u stavu (1) umesto riječi *predsjednik Drugostepenog vijeća, a po njegovom odobrenju i članovi Savjeta* treba da stoje riječi *predsjednik Drugostepenog vijeća*; ovdje je jedna greška u tekstu *predsjednik Drugostepenog vijeća*, a umesto *članova Saveta* da stoje riječi *Vijeće od određenog broja sudija*.

Образложение: prema važećem Zakonu o parničnom postupku RS i opšteprihvaćenom pravilu parničnog postupka, Sud odlučuje u postupcima o kojima sudi sudija pojedinac ili u Vijeću sastavljenom od određenog broja sudija utvrđenim zakonom. Tako je prema odredbama Zakona o parničnom postupku RS: u drugostepenom postupku u građanskim stvarima da odlučuje Vijeće od trojice sudija po žalbi, kao i Vijeće od trojice sudija Vrhovnog suda po reviziji kao vanredno pravno sredstvo.

Zato smatram da bi u tekstu predloženog Zakona u izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH umesto *članova Saveta* trebalo da stoje riječi *Vijeće od određenog broja sudija*.

Ne znam je li bilo dovoljno da mislim da nema potrebe dalje obrazlagati. Predlažem ovom domu da ove amandmane razmotri i donese odluku koja je

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Koprivica.

Ja otvaram raspravu, amandman po amandman. Prvo, otvaram raspravu o Amandmanu I. gospodina Koprivice koji nije prihvatilo Ustavnopravno povjerenstvo. Želi li netko iz Povjerenstva riječ vezano za Amandman I.?

Gospođa Alma nije članica Ustavnopravnog povjerenstva, gospodin Hilmo. Dakle, ja ne inzistiram, ... ali ako imate potrebe, dakle, riječ je o Amandmanu I. gospodina Koprivice. Dakle, možda da čujemo argumentaciju zbog čega je Povjerenstvo odbilo ovaj amandman. Lakše ćemo se mi odlučiti u Domu. Nije nužno, dakle, ne morate, ako vi to ne želite. Povjerenstvo je dalo Izvješće.

HILMO NEIMARLIJA:

Predsjednik Ustavnopravne komisije, naravno, iznio je stav Komisije, ja mogu jedino da zamolim kolegu Koprivicu ... ako je spreman iznova da promisli ove svoje razloge, pa da eventualno ga pozovemo da odustane od ... amandmana. A podržat ću naravno stav koji sam ...i na Komisiji zastupao i očekujem da i drugi delegati uvažavaju naše razloge.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Želi još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Amandman I. gospodina Koprivice, opet podvlačim, koji nije prihvatilo Ustavnopravno povjerenstvo Doma naroda.

Tko je “za”? Pet “za”.

Tko je “protiv”?

Dakle, nemamo ... nema većinu. Dakle, mi bi sad trebali ići na usuglašavanje, ostavit ćemo to za usuglašavanje, nakon što bude Kolegij u potpunom sastavu. Mi nemamo mogućnost usuglasiti.

ALJOŠA ČAMPARA:

Nema potrebe usaglašavati.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Kako nema?

ALJOŠA ČAMPARA:

Nema većine.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo.

ALJOŠA ČAMPARA:

Nema opštu većinu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Entitetsku većinu ...

ALJOŠA ČAMPARA:

Nema ni entitetsku, ni opštu. U prvom krugu nema opštu, a u drugom nema ni entitetsku. Nije bitno u prvom krugu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Tako je, tako je. Ne, ne, 10 je, od, devet je od 10, dakle amandman nije prošao, ja se ispričavam Koprivici.

Prelazimo na Amandman II. Dakle, nema nejasnoća, amandman nije prošao. Amandman II. Čuli smo obrazloženje, želi li ... Otvaram raspravu. Želi netko riječ? Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zaista, došli smo u jednu specifičnu situaciju, ja sam ovo možda trebao da kažem i prije glasanja o ovom prvom amandmanu. Ja sam na Komisiji imao osjećaj, ali to može i da me vara, da smo mi usvojili ovaj prvi amandman: čini mi se da je takvo obrazloženje bilo.

A u ovome drugom da imamo jednostavno jednu igru riječi. Ja sam tako shvatio i predsjedavajućeg i ne znam i gospodin Koprivica mi je bio blizu da je ova igra riječi i *članovi Savjeta i članovi Vijeća* u suštini jedno te isto. E, ja sam mislio zaista da smo posle toga ostali usaglašeni. Evo, zato još jednom postavljam ovo pitanje i želim odgovor.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Predsjedatelj Ustavnopravnog povjerenstva Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Smatram da nismo trebali uopće raspravljati na ovu temu. Ići ćemo vrlo ružno ako budemo jezične greške ispravljali. Prema tome, znači, ne treba to biti stvar amandmana. I zato smo i rekli u Povjerenstvu: prihvaća to, al' to nije stvar amandmana nego jezične politike. I ne može biti nikako u srpskom jeziku Vijeće ministara. Bespredmetno je donositi odluku o tome. To je jezična stvar.

ILIJA FILIPOVIĆ:

To je lektorski zakon. Ja sam dužan staviti i jedan i drugi amandman na izjašnjavanje. Amandmani su obnovljeni sukladno Poslovniku i tu nema nikakve dvojbe, ... a to može biti i

lektorska stvar. Mi se sada izjašnjavamo o Amandmanu II. Molim vas, mi se, koje nije prihvatilo Povjerenstvo. I dalje ... pitam želi li netko riječ?

MLADEN IVANIĆ:

Pa, da li je rečeno, koliko sam ja shvatio Komisija je zaključila da će se izvršiti prilagođavanje, ako je to *savjet* na *vijeće*, je li to, jeste to zaključili!

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pa time je onda amandman prihvaćen, praktično. Ne znam zašto je obnovljen. Molim, recite, gospodine Neimarlija. Vi ste bili na Povjerenstvu, nisam ja, ispričavam se.

HILMO NEIMARLIJA:

Za prvi amandman i sam kolega Koprivica je kazao da je tehničke naravi. A i mislio je i na drugi također. Kod drugog se ispostavilo da ... se radi o lektorskoj grešci gde je u srpskoj, u varijanti srpskog jezika, upotrijebljeno *Vijeće* umjesto *Savjet*. I, pošto se pominje u dvije formulacije, zapravo u dvije rečenice u nekoliko navrata i *savjet* i *vijeće*, malo se dakle jezično iskomplikirala stvar. I to je, dakle, lektorska greška koja je navela kolegu Koprivicu da uloži amandman, jer mu nije to izgledalo sve logično, ne samo jezično, a radi se o jezičnoj grešci. Ja ponovo pozivam, tako smo se dogovorili, evo, i ne znam da li se ovaj sjeća da odustane od amandmana, jer to zapravo i ne može biti ... predmet amandmanskog djelovanja, nego je to nešto što treba lektorski da se ... ispravi. I evo, ako treba da se izjasnimo ...!

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, profesore Neimarlija.
Gospođa Alma Čolo. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Pa, ja ne znam, možda, možda je gospodin Zoran Koprivica imao neki drugi tekst zakona. U mom tekstu doslovno piše onako kako je on predložio u svom amandmanu. Kod mene stoji u članu 4. *da sudija u prvostepenom postupku, predsjednik Drugostepenog vijeća, a po njegovom odobrenju i članovi Vijeća mogu postavljati pitanja strankama, svjedocima ili vještacima u svakoj fazi saslušanja.*

Vjerujem da je ovo kod mene bosanska verzija i kod mene je onako kako on predlaže u svom amandmanu, tako da nema potrebe da se o tom amandmanu izjašnjavamo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Koprivica, ja sam vas čuo malo drugačije.

ZORAN KOPRIVICA:

Evo, ja sam maloprije ... ovaj drugi amandman obrazložio sa ovom greškom koja je ovdje u kucanju ... možda dovela do određenih zabuna. Znači, umesto riječi *predsjednik Drugostepenog vijeća*, a po njegovom odobrenju i članovi Savjeta treba da stoji *predsjednik Drugostepenog vijeća*, a umesto članovi Saveta da stoje riječi *Vijeće od određenog broja sudija*. Znači, u tom je ... u tom je poenta.

Čitajte do kraja ovo obrazloženje u mojim amandmanima, pa ćete doći do ... tačnog podatka – znači, na ovoj drugoj stranici, na kraju obrazloženja. Znači, umesto reči *članova Savjeta* ili *Vijeća*, to je apsolutno isto, treba da stoje riječi *Vijeće ili Savjet od određenog broja sudija*. U tome je suština ovog drugog amandmana. Znači, nije on čisto igra riječi nego je suština. Znači, umesto riječi *članovi Savjeta* treba da stoje riječi *Vijeće ili Savjet od određenog broja sudija*.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Koprivica.
Gospođa Alma. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Ma, ja stvarno,

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nesporno je zorno suđenje u drugostupanjskom postupku.

ALMA ČOLO:

ja ne razumijem o čemu se radi. Zoran je predložio amandman u tekstu kako sam ga ja pročitala. I sad ne znam u obrazloženju stoji malo drugačije. Amandman mora glasiti onako kako se želi popraviti član zakona. Ne može da mi čitamo iza obrazloženja kako je Zoran mislio da taj član treba da glasi. Znači, mora amandman striktno glasiti onako kakva želi on da popravka bude u zakonu. Prema tome, ukoliko je ovako kako mi imamo amandmane, ja stvarno ne vidim potrebu da glasam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Jel' sad jasnije, Zorane. Vi ostajete pri amandmanu, ili ćete ga povući. Stavljam na izjašnjavanje. Dakle, zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavanje Amandman II. gospodina Koprivice.

Tko je "za" ovaj amandman?

Jedan, dva, tri, četiri; Šaraba, jeste vi za ovaj amandman? Ne. Četiri "za".

Tko je "protiv" ovog amandmana?

Amandman nije dobio dovoljnu potporu. I, jedan je "suzdržan". O. K.

Glasujemo sada o ovom zakonu i glasujemo praktično o Izvješću Povjerenstva i o ovom zakonu.

Tko je “za” ... ovako izvješće našeg Ustavnopravnog povjerenstva, molim da se izjasni?
 Digli ste, gospodo Alma, vi ste “protiv”, je li?
 Dakle, svi su “za” osim jednog “suzdržanog” glasa, dva “suzdržana” glasa.

Molim da se izjasnimo dakle onda i o ovom zakonu u predloženom tekstu koji je identičan tekstu prihvaćenom u Zastupničkom domu.

Tko je “za”?

“Protiv”?

“Suzdržana” dva. Ostali su podržali ovaj ... zakon.

Prelazimo na točku 6. to je:

Ad. 6. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o konkurenciji BiH, drugo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagač: Predstavnički dom

ILIJA FILIPOVIĆ:

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima. Amandmana nije bilo. Predlagatelj ovog zakona je Zastupnički dom. Dobili ste Izvješće Povjerenstva. Povjerenstvo je prihvatilo ovaj zakon kakav je došao iz Zastupničkog doma. Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o konkurenciji BiH.

Tko je “za”?

Tko je “protiv”?

“Suzdržan”?

Dakle, jednoglasno smo prihvatili Zakon pod točkom 6.

Prelazimo na točku 7., to je:

Ad. 7. Prijedlog zakona o dopunama Zakona BiH o izvršenju kaznenih sankcija, pritvora i drugih mjera, drugo čitanje – predlagatelj: izaslanik gospodin Slobodan Šaraba (primjena novog poslovnika)

ILIJA FILIPOVIĆ:

U drugom čitanju vodimo raspravu o amandmanim. Dobili ste i Izvješće Povjerenstva. Povjerenstvo nije prihvatilo Prijedlog zakona gospodina Šarabe i nemamo novih amandmana. Otvaram raspravu o Izvješću Povjerenstva, odnosno o ovom prijedlogu zakona. Tko želi riječ? Drugo je čitanje.

Gospodin Šaraba, predlagatelj. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, ja, dakle, mogu da ponovim, samo je dijelom ono što sam ranije izlagao prilikom obrazlaganja ovoga teksta zakona kada se u prvom

čitanju našao ovdje u proceduri pred kolegama zastupnicima; znači, cilj mog prijedloga, a koji je tada dobio podršku, bio je da se stvori mogućnost efikasnije realizacije tretmana, ili kada se iz sigurnosnih razloga pojavi prekobrojnost zatvorenika u zavodima entiteta. Dakle, cilj je bio da se ministru da mogućnost da u posebnim situacijama, tačno definisanim i striktno utvrđenim, da jedna mogućnost koju on može koristiti samo u tim situacijama.

Ja ostajem kod svojih navoda, gospodine predsjedavajući, koja su sadržana i u ovom izvještaju Komisije, a i u ranijim izvještajima.

Toliko i hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Čuli smo predlagatelja. Tko želi dalje rječ? Možda bi bilo dobro čuti i mišljenje ovdje resornog ministarstva ili ovlaštenika iz Vijeća ministara.

MUSTAFA BISIĆ:

Ja ću pokušati ... izložiti ukratko zašto Ministarstvo pravde nije podržalo ovaj prijedlog ... poslanika. Naime, ... činjenica je da je oko 270 lica od strane Suda BiH upućeno na izdržavanje kazne, a da je Sud BiH za preko 700 lica odredio mjeru pritvora. A BiH za takve namjene koristi zavode entiteta. Znači, ova kategorija lica upućena od Suda BiH dovodi do prekobrojnosti koja je i ranije postojala u zavodima BiH. Da bi se riješilo to pitanje, postojala je i preporuka Vijeća Evrope koja je tražila da prethodno budu ispunjeni, da tako kažem, smještajni uslovi i da bi eventualno nakon toga koncipirana norma morala sagledavati kriterije. Znači, kada je taj bio prijedlog, predlagalo se da se izvrši proširenje pritvorske jedinice na nivou BiH, sa 20 na 36 mjesta, da se izgradi državni zatvor i da se izgrade posebna odjeljenja za visokorizične osobe u Foči i Zenici. Nijedan ovaj aspekt nije ispunjen. Znači, do 31.12. prema ranijoj odluci Vijeća ministara, nastojalo se da bude gotov državni zatvor. Znači, on je tek na početku. Jel', neizvjesno je kad će biti završeno. Proširenje pritvorske jedinice se još uvijek nije desilo, a također naš ministar je prema ranijoj preporuci Vjeća Evrope kada je podržao zahtjev da i entiteti otvore nova posebna odjeljenja u Foči za 30 visoko, ... odjeljenje za 30 mjesta za visokorizične osobe, a u Zenici 40. Znači, nijedan smještajni kapacitet nije otvoren da bi ova pravna norma mogla biti realna. Znači, kada bi ona sada postojala, mi je ne bi mogli primijeniti.

Drugo, ... ova dva elementa koja je gospodin poslanik naveo: realizacija tretmana i sigurnosni razlozi. Oni već sada postoje u zakonu u članu 149. i ministar pravde ima pravo iz ova dva razloga da izvrši premještaj zatvorenika iz zavoda jednog entiteta u zavod u drugi. Da bi, da bi mi, je li, da su postojali ovi smještajni kapaciteti, mi bi dužni bili po evropskim ...kriterijima da standardima da utvrdimo kriterije u toj pravnoj normi. Znači, Ministarstvo pravde je imalo kriterije, i, da su bili ovi smještajni kapaciteti, mi bi predložili ovaj član. Znači, mi smo imali,... kao jedan od kriterija, bili, da je već zatvorenik izdržao, recimo, tri petine, da postoji saglasnost Ministarstava pravde entiteta da samo predlagač može biti upravnik zavoda i itd. Međutim, pošto nije došlo do znači do ovih smještajnih, do otvaranja novih smještajnih kapaciteta, znači u ovom momentu se pokazuje kao preuranjeno uopšte rasprava o ovom članu. Znači, mi nemamo, da tako kažem, kako to ... pravna tijela, kaže, realnih društvenih uslova za

primjenu ove pravne norme, uopšte ugrađivanje trenutno sada. Možda za pola, za godinu, godinu i po, ali sada ne.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam lijepa. Dakle, čuli smo stajalište pomoćnika ministra pravde.

MUSTAFA BISIĆ:

I mislim, mi podržavamo ovaj stav Ustavnopravne komisije.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Čuli smo gospodina Bisića koji je pomoćnik ministra pravde. Tko želi dalje riječ? Zaključujem raspravu.

Imamo pred sobom stajalište, dakle i Izvješće Povjerenstva, imamo i stajalište Ministarstva pravde. Ja molim da se izjasnimo o Izvješću Povjerenstva.

Tko je za Izvješće Povjerenstva? To je devet “za”.

Tko je “protiv”? Dva “protiv”.

“Suzdržan”?

Dakle, prihvatili smo Izvješće Povjerenstva, time smo praktično odbili zakon.

Pod 8. je:

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o administrativnim pristojbama BiH, drugo je čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u predloženom tekstu. Amandmana nije bilo, pa ne možemo voditi raspravu o amandmanima. Ipak, pitam tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona.

Tko je “za”?

Tko je “protiv”?

“Suzdržan”?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Zakon pod rednim brojem 8.

Broj 9. je:

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izmirenju obveza po osnovi računa stare devizne štednje, drugo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Amandmana nije bilo, novih amandmana nije bilo. Ja vas moram izvijestiti da je Zastupnički dom usvojio četiri amandmana, da je Povjerenstvo prihvatilo također Prijedlog zakona s četiri identična amandmana kakva su prihvaćena i u Zastupničkom domu. Već sam rekao: poslovnički nije bilo moguće uopće raspravljati o prijedlogu da se ovo skine s dnevnog reda. Jer je Poslovnik nešto što je obveza svih nas i iznad nas. Ja otvaram raspravu o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izmirenju obveza stare devizne štednje u drugom čitanju, s Izvješćem Povjerenstva. Amandmana novih nije bilo. Tko želi riječ? Gospođa Majkić je bila najbrža.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolege, ja bih htjela da napravim samo mali uvod. Znamo koliko i otkad se bavimo prvo jednim, a onda i drugim zakonom o staroj deviznoj štednji. Podsjećam vas da je Savjet ministara formirao radnu grupu koja je sastavljena, između ostalog, i od predstavnika Udruženja starih deviznih štediša. Kao plod dogovora, odnosno razgovora, ne mogu reći dogovora jer jedan stav ovdje nije usaglašen, dogodili su se ovi amandmani koje je Savjet ministara dostavio, znači na svoj prvi prijedlog za izmjenu, došao je sad ovaj drugi kojim se praktično Amandman I koji je usaglašen sa predstavnicima starih deviznih štediša, znači uz njihovo odobrenje i tiče se: *Da ... osiguranje sredstava za nesmetano izmjerenje obaveza po osnovu računa stare devizne štednje neće biti uslovljavano preraspodjelom sredstava javne potrošnje niti rebalansom budžeta, odnosno da će se nalaziti mogućnost preraspodjele eventualnih viškova sredstava u budžetu, u svrhu povoljnijih uslova povrata stare devizne štednje.* Dakle, podsjećam vas da je taj amandman prihvaćen od Udruženja starih deviznih štediša.

Drugi amandman govori o usklađivanju rokova iz provedbe i provedbe propisa entiteta, te omogućava Agenciji da okonča postupak verifikacije i taj amandman je usaglašen sa predstavnicima starih deviznih štediša.

Ostao je treći amandman, koji se odnosi na rok otplate i kamate, gdje nije postignuta saglasnost na nivou Radne grupe i prema onome što Savjet ministara tvrdi za ovaj član, znači, ostalo je da je to povrat devizne štednje do 13 godina, a koji se zamjenjuje sa riječima *do devet godina*. Ono što ... Savjet ministara smatra da se ... smanjenje dalje ne može izvršiti jer ti zahtjevi deviznih štediša ugrožavaju fiskalnu održivost zemlje.

I na kraju Amandman IV koji je takođe usaglašen sa predstavnicima starih deviznih štediša koji stavlja tretman izmirenja obaveza po osnovu stare devizne štednje u isti nivo, odnosno prioritet kao izmirenje obaveza po osnovu servisiranja vanjskog duga.

Postoje tu neke nomotehničke neusaglašenosti, mi smo to kao komisija usaglasili, očekujući da će to biti ispravljeno, ... te greške koje su nomotehničke prirode koje su nastale kao posledica rada u nadležnom ministarstvu. I na osnovu rada Komisije, jednoglasno je prihvaćen Prijedlog zakona sa usvojenim amandmanima i konstatovano da ovaj zakon treba donijeti. A podsjećam Dom na naš zaključak da je Savjet ministara obavezan, odnosno

Ministarstvo finansija i trezora da je obavezno po završetku verifikacije kaže konačno ... o kom roku za povrat stare devizne štednje se radi. Dakle, čekamo da se završi period verifikacije da vidimo o kom nivou sredstava se radi da bi došli onda sa i definitivnom izmjenom vezano za rok, za veličinu, za kamate.

Eto toliko.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Dakle, čuli smo sada stajalište mjerodavne komisije i gospođu Majkić koja je na čelu ove Komisije za finansije i budžet. Ja bih volio kad bismo čuli sada i stajalište nekoga iz Ministarstva financija i trezora.

Ima li netko ovdje nazočan? Gospodin Rajić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Uvaženi kolegice i kolege, poštovani svi nazočni na ovoj sjednici, a osobito predstavnici štediša, ja se osjećam dužnim, prije izjašnjavanja o ovome zakonu na današnjem zasjedanju Doma naroda, objasniti neke iznuđene poteze koje smo morali vući ovih zadnjih mjeseci.

U raspravi koju smo mi vodili na nekoliko sjednica Povjerenstva, pa i u javnoj raspravi koju smo vodili o ovom pitanju i u konzultacijama koje smo sprovedi u najširoj mogućoj osnovi, ja sam bio jedan od onih ljudi koji se zalagao da se napravi kompromis između mogućnosti dužnika da plati dugove koji su realni, koji su neupitni, koji se ne mogu dovoditi u pitanje ni u jednim okolnostima i prava vlasnika imovine, odnosno novca da dođe do svoga novca na najbolji mogući način i sa najmanje gubitaka. U tom smislu smo mi i kroz Povjerenstvo za proračun i finansije uključili i dvije izuzetno važne udruge štediša, ponudili im da sudjeluju što je Vijeće ministara i prihvatilo u posebnom povjerenstvu koje bi trebalo na partnerskim odnosima raditi sa Vijećem ministara i ponuditi nama neka rješenja koja bi bila zajedničko rješenje.

Nažalost, desilo se nešto što ja osobno nisam ukalkulirao tada u tim razmišljanjima, nisam mislio da će ti stavovi ostati tako udaljeni u ... nekim bitnim pitanjima i nakog svega sam shvatio da je iluzorno očekivati da će se taj kompromis postići. Dakle, pitanje roka otplate, čini mi se da je dovedeno do jedne razine usklađenosti stajališta koji bi se možda mogao i konsenzusom postići između Vijeća ministara, odnosno ovoga parlamenta i udruga štediša.

Pitanje kamatne stope je toliko udaljilo stajališta da smo mi sad dovedeni u poziciju kada trebamo odlučiti je li veća šteta ne donijeti zakon koji nije idealan ili donijeti zakon, a da neka pitanja, koja nisu postigla suglasnost, ostanu takva kakva jesu. Ja sam se priklonio ovome stajalištu na koje mislim da stoji većina štediša. Kad govorim o većinama štediša, onda mislim o štedišama koji imaju većinu kapitala, koji su zainteresirani da se ova agonija prekine jer, da smo prije sedam godina imali hrabrosti donijeti bilo kakav zakon, danas ne bismo raspravljali više o ovom pitanju. I meni je jako žao što u nekim pitanjima i udruge štediša ne pokazuju osjećaj za realnost. Kamatna stopa o kojoj je ovdje riječ, i po mome shvaćanju i stručnom i iskustvenom i odnosima koji vladaju u financijskom svijetu i u zemlji i u zemljama EU i u svih

financijskih institucija, jednostavno nije realno postavljena. I zbog toga, ja će su opredijeliti danas, uz sve što sam pokušao činiti za pronalazak rješenja, glasovati za ovaj zakon i omogućiti onima koji žele realizirati svoja prava kroz odredbe ovoga zakona što ni na kakav način ne dovodi u pitanje pravo onih koji nisu zadovoljni da traže zaštitu i drugim pravnim sredstvima u zemlji i izvan nje.

Dakle, žao mi je da nije došlo do sporazuma, čini mi se da smo blizu mogućnosti da imamo rok između sedam i devet godina, rok otplate. Još nešto na kraju: i u pismo koje smo dobili od određenih udruga i u nekim medijskim istupima moglo se uočiti, čini mi se, dosta neargumentirano i proizvoljno tumačenje kako će se neki elementi prisvajanja imovine, koja se nazivaju nekada čak i vrlo izrično i vrlo grubo pljačkom, desiti i sa vrijednosnim papirima, odnosno obveznicama koje će BiH emitirati i uručiti ih vlasnicima starih deviznih računa. Prvo treba razlikovati pojmove; ja mislim da svako onaj ko razumije financijske odnose i kapital, pitanje vrijednosti obveznica, zapisa i nekih drugih vrijednosnih oblika, mora razlikovati pitanje certifikata, koji su bili umjetna tvorevina od vrijednosnog papira, koji ima svoje realno pokriće, ima svoju realnu podlogu. Ja osobno mislim da se neće desiti, da se neće ponoviti priča sa certifikatima i da će se vrlo brzo pokazati ono što je ministar Vrankić nedavno u jednom neslužbenom razgovoru najavio da će možda za manje od pola godine vrijednosni papiri izdati za depozite po staroj deviznoj štednji dostići vrlo brzo vrlo realne cijene i da se neće ponoviti priča o mogućnosti kupovanja imovine sredstvima osiromašenih građana.

Dakle, uz sve isprike i građanima i štedišama, smatram da je donošenje zakona u njihovom interesu, a odlaganje rješenja nije u njihovom interesu.

Hvala vam lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajić. Tko želi dalje riječ?
Gospodin Šaraba. Izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, poštovani prijatelji, dakle, kada se vratimo malo unazad i pogledamo papire koje imamo ispred sebe, možemo vidjeti situaciju koja je dosta specifična. Naime, kada je formirana ova radna grupa i kada se krenulo u ovaj posao rješavanja ovoga pitanja, mislim da smo svi mi mislili da se nalazimo na pragu postizanja dogovora i rješenja ovoga veoma složenog i komplikovanog pitanja. Prije svega zbog toga što su u sastav Radne grupe ušli svi oni relevantni faktori i predstavnici svih onih institucija i udruženja koji su zaista trebali biti tu da se ovo pitanje riješi.

Nažalost, mi imamo danas jednu dosta specifičnu situaciju, imamo pred nama zakon koji treba da donesemo i da riješimo problem deviznih štediša, na drugoj strani imamo te iste devizne štediše protiv, koji su protiv takvog rješenja. Zato zaista postavljam sebi pitanje: čiji mi to problem rješavamo, da li rješavamo problem naš ili rješavamo problem tih ljudi. Očito da rješavamo, da aktuelna vlast rješava svoj problem i da želi da ovo pitanje skine sa dnevnog reda, a na drugoj strani imamo agoniju ovih ljudi koja će se vjerovatno i dalje nastaviti.

Zato ja smatram da je danas najbolja varijanta bila ono što sam predlagao, gospodine predsjedavajući, na početku, vjerovatno smo bili u situaciji da i napišemo neko pismo i zahtjev Ustavnom sudu, tražimo prioriteto rješavanje ovoga predmeta na Ustavnom sudu, a onda na kraju i postizanje jednog usaglašenog rješenja. Bojim se da usvajanjem teksta zakona u ovom obliku, kako je to utvrđeno, nećemo riješiti ništa i da će se agonija koja postoji i koja traje da se nastavi i dalje.

Toliko i hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.

Dakle, u međuvremenu je došao i zamjenik ministra financija gospodin Kasumović. Ja ga molim da uzme riječ. Možda će nam neke stvari biti jasnije.

FUAD KASUMOVIĆ:

Uvaženi predsjedavajući, uvaženi zastupnici, ja ću pokušati veoma kratko, veoma decidno, da znate o čemu se radi. Znači, nije istina da danas zakon usvajamo nego usvajamo izmjene zakona. Zakon koji je na snazi kaže da ćemo tim štedišama za 13 godina vratiti, s ovim zakonom smanjujemo na devet godina. To samo odmah da pojasnim da nije šta.

Ovako. Vijeće ministara je se uhvatilo ukoštac s ovim da riješi ovaj problem, mene je za predsjednika te komisije imenovalo. I ja sam održao par sastanaka sa Udruženjem štediša zajedno sa ljudima iz entiteta, jel' u konačnosti entiteti ove dugove vraćaju. Znači, za bilo kakvu promjenu, meni je trebala saglasnost i entiteta. Najbitnija je stvar sljedeća, to moramo svi shvatiti i priznati – dosta je stradalnika rata u ovoj državi. Udruženje štediša je samo jedan dio tih stradalnika i država će početi rješavati kroz raznorazne ... mnoge te stradalnike rata.

Zašto su štediše došle prve na red? To je stvar zato što su se prije organizovali, ali je došlo vrijeme da se ovaj posao završi. Mnoga udruženja ta – ja sam, mi nismo kao ministarstvo dobili ovo što ste vi od nekog udruženja – oko 16 udruženja štediša postoji; ja ne znam znači od kojeg ste to dobili i nije bitno. Znači, svako onaj koji hoće da riješi ovaj problem treba da ... glasa da se usvoji ovaj zakon da krenemo u realizaciju toga. Mi smo stavili u ove izmjene Zakona namjerno do devet godina. To znači u varijanti da kad se izvrši verifikacija, kad doznamo da ima puno manje tih sredstava nego što mi predviđamo, mi ćemo vjerovatno u varijanti, kažem, zato stoji do devet, a ne devet godina, da ćemo smanjiti taj broj godina u zavisnosti kako država mogne. Devet!

Mi smo se sa deviznim štedišama usuglasili sve osim dvije tačke. A to je kamata i to je rok vraćanja. Drugo, ja ću danas sve i medije zamoliti, znači verifikacija je produžena do 30. septembra, to je još nekih, ne znam, par dana. Ja stvarno molim i to ću pojasniti da svi znaju ... šta to znači. Znači, poslije tog roka?

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas bez dijaloga. To ne dopuštam, inače ćete biti udaljeni iz dvorane. To je poslovnički nedopušteno. Oprostite, nećete voditi dijalog, molim vas, ja vas lijepo molim, dopustite zamjeniku ministra da iznese svoju riječ. Saslušajte strpljivo.

FUAD KASUMOVIĆ:

Znači, hoću da pojasnim sljedeće: šta će se dogoditi poslije ... dana kad se završi verifikacija i kad mi krenemo u izdavanje obveznica! Desit će se sljedeće: neće ti ljudi koji sada i bojkotuju ili neće da verifikuju štednju i neće izgubiti; ... ta štednja je njihova privatna imovina, i oni će to moći sudskim putem dobivati, al' će sud tada presuđivati na sljedeći način: zato što postoji zakon, oni će, taj spor traje oko dvije godine i opet će dobiti na broj godina koji po ovom zakonu dobijaju, tako da ja savjetujem svima onima koji imaju deviznu štednju da je verifiraju i da će za to do 30. marta naredne godine dobiti obveznice. Obveznice će izdati Centralna banka BiH. Ja ću reći za sve one koji, a to je gospodin Rajić maloprije uvaženi rekao, znači za te obveznice se već svjetske banke raspituju da ide. Hoću da kažem neće se nikad ponoviti ono što je bilo sa certifikatima za ove obveznice, to sigurno, to garantovano, to je prvi posao finansijski koji radi ova država. Mi smo veoma studiozno sa Trezorom SAD izradili plan i to ide svojim tokom.

Još jednom pozivam sve one koji se nisu verifikovali da izvrše svoju verifikaciju i mi idemo u ovaj proces i završavamo ga. Ponavljam, najviše je pitanja bilo to šta će se dogoditi ljudima koji ne verifiraju štednju. Znači, to je njihova privatna imovina, oni mogu da nikad ne traže povrat, ali sudovi tada neće reagovati kao što se sada dešava da će presuđivati ovako ili onako. Imat će zakon koji kaže – da se u roku devet godina to vraća, da su godišnji anuiteti jednaki itd., itd. Stoga vas molim, pošto je veoma kratak rok, veoma kratak rok da ovaj zakon usvojite, jel' ovo je u interesu i štediša, a i države BiH.

Hvala vam puno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Kasumoviću. Gospodin Jović je tražio riječ. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju. Izuzetno važna materija i čuli smo evo od predsjedatelja ovog povjerenstva za rješenje ovog pitanja kojeg je imenovalo Vijeće ministara – njegovo stajalište i mišljenje. Mi već, ja mislim, minimum pet godina raspravljamo o ovoj temi kako izmiriti obveze prema ljudima koji su u određenoj mjeri pokradeni. Kako su pokradeni? Pa na svakom ulogu koji su ovi ljudi davali i povjerenje su imali prema državi, jer je pisalo unutar svake te štedne knjižice: *Za ovaj ulog jamči država*. Ako je imalo kontinuitet države, a i želimo i hoćemo da to imamo, onda moramo imati i kontinuite i u obvezama kao i u onim dužnostima te zemlje.

Zašto to napominjem? Prije četiri-pet godina sjedio sam naspram toliko puta u raspravi na ovu temu sa predstavnicima međunarodne zajednice i domaćih tijela vlasti kada nitko nije htio da čuje za ovaj problem. I obično iz međunarodne zajednice bi od predstavnika

međunarodne zajednice dobijali da je to nemoguće, da se to nikad neće vratiti, da to nije dug zemlje, da je to već pojedeno u zelenu i da toga više nema. Tko bi to, u ovako zaduženoj zemlji i problemima ratnih posljedica, da se još promišlja i o tom!

Zato sam, izuzetno važnim držim, i sretan sam da je došlo u poziciju, da se došlo u poziciju da predstavnici vlasti, Vijeća ministara i štediše, nalaze zajednički jezik kakav je takav je, kako bi se ovaj problem prevazišao. Ja mislim da možda nedostaje tu malo više sluha uzajamno i da se dođe do još puno, puno, boljih rješenja. Ali je jedno i ostaje gorak okus u jednom, to je da u ono vrijeme, kad se moglo prepoznati ovaj problem, osvrćem se na pitanje sukcesije, ta sredstva tadašnje vlasti prije četiri-pet godina su govorile da su otišle u Beograd i da su tamo završili da ova zemlja nije imala od njih koristi. Evo prihvaćam. Al' smo došli u poziciju da dijelimo ono od stare države koju smo imali, da nije prepoznato ono što je u gotovini dato. Poglavito imam pred sobom svoje susjede koji su godine ili desetke godina proveli u inozemstvu, ostavljajući djecu baki i djedu, a ti djed i baka nisu imali pozornost koju trebaju od svoje djece. Došlo je do rasipanja obitelji, djeca su odlazila, nisu učila, išla su u drogu itd. Stotine je takvih upropaštenih obitelji koje su išli ka zaradom, odnosno išli su ka imati sredstva, a onda su to ulagali u banke koje su ovdje radile i danas su došli u poziciju da u poznim godinama od tog nemaju koristi.

Suosjećajući s njima, i kad je došao ovaj zakon koji sad trenutno želimo i hoćemo popraviti, razumijevajući taj problem kao član Predsjedništva BiH, dao sam na ocjenu ustavnosti iz moralnih razloga, jer uporno stojim na stajalištu da te ljude treba obešteti. Hoće li biti ta kamata, ovolike ili onolike stope, ja to ne znam. Ponovit ću: sretan sam da se ta sredstva mogu vratiti. Jer, prije samo četiri godine, nitko nije pomišljao o tome da se to vrati. A pošteno i korektno da se vrati. Zato ne bi da dolazi do razilaženja na tim pitanjima, kad je u pitanju koliki iznos će biti kamate – izuzetno je važno da te kamate ima. Da su ljudi ovladali prije dvije godine, tri, s ovim sredstvima, danas bi ona bila u funkciji razvoja i BiH, a i njihove osobne koristi.

Kad su u pitanju certifikati? Zašto ne reći, ...bilo je konkretno ljudi koji su u to vrijeme zagovarali da se odmah ide sa izdavanjem određenih, ja ću reći papirnatom novcu. Onda je moje pitanje uvijek bilo: pa ovo je podneblje u kojem ljudi ne vjeruju! Zašto ne vjeruju? Toliko puta su izvarani. I zato je teško uvjeriti ljude iz ove domene, što mi nazivamo starom štednjom, ja ne znam zašto bi bila stara, ni zašto bi bila nova, jednostavno to su štediše i te štediše nemaju povjerenje prema onim što se zove certifikat ili, ne znam ni ja kako se već stručno zove, nisam ekonomista. Zašto nemaju? Rekao sam, jer su dosad toliko puta izvarani. Ali ima jedna činjenica na koju bih ja ukazao i pozvao na razumijevanje. U ruci do sada nemaju ništa. Ako dođe do ovih, usvajanja ovog prijedloga izmjena i dopuna ovog zakona, onda će jamačno imati jedan dokument kojeg izdaje država. Na dan prispjeća ili dospijeća, on će imati točno onu vrijednost koja na njemu piše. Istina je i to da će poći oni koji oko zelenaše i zaradu gledaju na tuđoj bijedi, koji će nuditi određena sredstva skromna da otkupe te certifikate. I oni će biti spremni i pripravnici čekati to vrijeme da to realiziraju. To je jedna bojažljivost, s te strane. Pitanje je koliko je ljudi dosad umrlo, a nisu ništa imali. Ja želim na ovaj način ujednačiti svoja gledišta i stajališta prema predlagatelju i onima koji od tog će i trebaju imati korist.

Ova zemlja će imati korist da ima mirne građane i zadovoljne građane u njihovoj funkciji i ulozi i sjedimo ovdje kao i vi. Ne znam. Ovo je danas jedna specifična situacija, u kojoj se pokazuje negativno stajalište prema nečemu što se poboljšava. Ja bih bio sklon da

koliko-toliko ovo popravimo, a onda, u narednom vremenu koje je pred nama žurno po istom načinu i lobiranja i pritiskanja tijela vlasti, prema mogućnostima zemlje, popravljamo dalje ovu situaciju. Čini mi se da to se nameće u ovom trenutku kao logičnim, uviđajući kompletan put kroz koji smo prošli. Moj zahtjev Ustavnom sudu ne odnosi se na ovaj zakon o čemu mi danas raspravljamo – e, to je ono što treba jasno reći. To je moj zahtjev bio prema onome zakonu ... koji je usvojen. Ustavni sud temeljem onog zahtjeva treba i trebao je već davno donijeti tu odluku, 11 mjeseci. E, ta sporost morala bi biti bliska i udrugama štediša. Što će se desiti ako još prolongiramo za nekoliko godina ovo rješavanje? A ako ne budemo jedni korak po korak radili, čini mi se da će to se provlačiti buduće desetljeće. Ne znam koliko sam bio jasan u ovom svemu, ali bila je želja ukazati da se postiglo ipak nešto i da je na vidiku rješenje. Al' možemo to sigurno, ukoliko pokažemo međusobno veće uvažavanje i razumijevanje.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Joviću. Dakle, to je ono što sam ja htio, zašto sam zamolio da nemamo dijalošku formu. Dakle, ja ne dopuštam ni dijalošku formu među zastupnicima. Ovdje ima svak pravo na riječ. Onaj ko ima pravo na riječ, on će i dobiti riječ.

Dakle, želja mi je da ovu raspravu o ovoj jako važnoj temi u ovoj državi, kada je nastupila u ranijem razdoblju, u nekom razdoblju otimačina privatne imovine od građana BiH, gdje je država dužna vratiti ono što je otela građanima. Da, to je teza na kojoj ja zastupam svoje gledanje oko ovog zakona ...otkad se on pojavio u proceduri i kad se pojavio problem štediša devizne štednje. Ali, ja molim da se ova rasprava u ovom domu provede u jednoj tolerantnoj ... atmosferi, u jednom tolerantnom i civilizacijskom ozračju.

Da bih bio na tragu ovoga što sam rekao – dakle čuli smo zamjenika ministra financija gospodina Kasumovića; predstavnici štediša su sudjelovali u svim procesima donošenja ovakog i onakog zakona, dakle, sviđao se ili ne sviđao, oni su bili involvirani u taj proces – predlažem ovom domu, a predlažem prije svega ovdje nazočnim štedišama, niste svi tu, ali koji jeste tu, dogovorite se, dobit će jedno od vas riječ i vas da čujemo i pismo, dakle kojeg nismo uspjeli svi pročitati, dogovorite se tko je to, ali bez ikakvih ružnih riječi, dakle u jednom ozračju kakvom mi vodimo rasprave na Domu naroda. Mi nećemo uskratiti čuti i argumente drugih, dok zastupnici ne iscrpe svoje rasprave, dobit će riječ, tko god želi mimo Poslovnika, nemamo obvezu vam dati riječ. Dat ćemo jednoj osobi, za koju se vi dogovorite, jedna osoba, molim jedna osoba iznijet će svoju argumentaciju, do tada će zastupnici voditi raspravu. Vi pratite, i ako treba, još ćemo zamoliti više puta, ne zovem vas za riječ; dobit ćete riječ nakon što iscrpimo raspravu od strane ovlaštenog predlagatelja i zastupnika u ovoj dvorani.

Izvolite, gospođo Majkić. A vi se pripremite za raspravu.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Hvala vam. Imam obavezu da kažem da je i Komisija, a i, na poziv naš, Ministarstvo finansija i trezora krajnje revnosno posmatrala cijelu ovu proceduru, gledajući na šta će na kraju taj zakon izaći.

Donedavno je bilo nezamislivo da Ministarstvo finansija i trezora ima obavezu da stalno sagledava stanje budžeta i eventualni višak koji nastane pre uputi za tu namjenu. To je bilo ... donedavno nezamislivo. Donedavno je bilo nezamislivo da obaveze prema starim deviznim štedišama imaju tretman jednak kao obaveze prema vanjskom dugu. I to je bilo nezamislivo. Pokušaj dobre volje da se sa 13 na devet, ne može da se potcijeni. Ja ne mogu da shvatim stav deviznih štediša koji kaže oko svega smo se dogovorili, nismo se dogovorili, a tih devet godina nije konačno, nego tih devet godina, vidjećemo koliko ćemo ići dole, onog momenta kad vidimo ... kolike su obaveze, koliki je ukupan dug prema štedišama. I da na kraju dobijemo pismo – u kojemu i u javnim nastupima i u pismima personalno – se napadaju pojedini predstavnici Parlamentarne skupštine, iz jednog i drugog doma, i ne poštuje sav ovaj trud koji smo mi svi zajedno uložili. Ja znam da ovo sve predugo traje, ali ja nisam kriva zbog toga, niti vjerujem niko od ovih ljudi koji sjedi ovdje i ne želim da posljedice toga snosim. Dakle, kao čovjek, sa svoje strane, moja je obaveza da dobro analiziram zakon koji je pred nama, da prisilimo kao predstavnici zakonodavne vlasti da izvršna vlast učini sve što je u njenoj moći da se stanje popravi. Ali nemojte da prijetimo jedni drugima! Ja sam govorila vam i na Komisiji: mi moramo biti partneri ako hoćemo da uspijemo u ovom poslu. Radimo na zajedničkoj stvari, niste vi s druge strane, mi moramo saslušati ono što vi govorite, ali nemojte da ako se ne dogovorimo na jednoj stvari danas, ne znači da se nećemo dogovoriti za dva mjeseca. Molim vas malo više tolerancije i međusobno između vas, a i vas prema nama.

Eto, samo toliko da kažem: da je Komisija i sada i dosada i ubuduće da će se ovim problemom baviti, tako da molim i za razumijevanje stare devizne štediša.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodo Majkić. Gospodin Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ma šta, šta ja danas ovdje mogu raditi. Imamo jedan prijedlog izmjena i dopuna Zakona; mogu dići ruku za njega ili mogu dići ruku protiv njega! I ja bih, uvjeren budi Šaraba, da je to za njih napredak ako ja ne dignem ruku za taj zakon, ako, kad bi to bilo bolje za njih, ja ne bih digao. Ma ne, ali, dakle da je, da je to lošije za njih nego od onog što imamo, ja ne bih digao ruku za to. Međutim, kako je ovo bolje za njih nego ovo što imamo, ja ću dići ruku za taj zakon.

Šta imamo? Imamo proširenje osnove finansiranja, dakle, tamo smo imali iz budžeta; nema u budžetu, vlada ne može ništa drugo napraviti. Sad ovdje imamo i sukcesiju, imamo i, ne znam ni ja, mogućnost ... onoga što nam ostane u budžetima, jel' neutrošenog da finansiramo taj dug, dakle, u svakom slučaju ovo je bolje za štediša nego ono što imamo. I ja ću zato dići ruku za taj zakon. Što on nije još bolji, vjerujte, ja sam učinio sve što sam ja mogao da on bude još bolji. Ali očito nije bilo realno da to sad bude još i bolje.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Ibrahimpašiću. Ko želi još od?
Gospodin Šaraba, izvolite.

SLOBODAN ŠARABA:

Kratko ću samo. Uvaženi kolega, najbolje da čujemo devizne štediša. Znači da oni kažu sami svoje mišljenje. Nemojte da ih učimo šta je to dobro za njih. Za njih je dobro ono što, ono što oni kažu i što oni izjave. Ako su oni napisali ovo pismo, a ja ih doživljam zaista kao ozbiljne ljude, i u njemu rekli neke stvari, onda mi to kao ljudi koji rade ozbiljne poslove, moramo zaista ozbiljno da shvatimo. Šta će se desiti ako oni ispune neke stvari koje su navedene ovdje? Ko će ... snositi neke posledice koje se mogu javiti poslije toga? Znači, i tu stranu mora da posmatramo.

I mora da odgovorim uvaženom kolegi iz izvršne vlasti koji je rekao: *Dogovorili smo se o svemu, jedino nismo o kamati i o roku vraćanja.* Ako se o te dvije stvari niste dogovorili, niste se dogovorili ništa. Dakle, apsolutno se ništa niste dogovorili ako se o te dvije stvari niste dogovorili. Te ostale stvari su sporedne. Bitna je kamata i bitan je rok vraćanja! Dogovorili smo sve samo te dvije stvari nismo. Dakle, čujmo ljude: ako oni smatraju da ovo nije dobro za njih, onda zaista smatram da nije dobro.

Toliko i hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospoda Čolo, izvolite. Hvala, gospodine Šaraba.

ALMA ČOLO:

... ja imam jedan prijedlog da mi saslušamo predstavnike, jer ste dozvolili riječ jednom od njih, deviznih štediša. S obzirom da evo moram priznati da sam i ja donekle zbunjena, jer ima tih udruženja više, ja sam razgovarala s nekim ljudima, na njihovu inicijativu, i oni su iznijeli opravdan prigovor da nisu mogli da učestvuju u razgovorima oko izrade teksta ovog zakona, iako su bili nominirani u tu radnu grupu, tako da bih stvarno voljela da čujem i drugu stranu priče, jer ovaj zakon mi treba da donesemo radi njih, a ne radi nas. I ja bih voljela da vidim šta ti ljudi imaju da kažu, pa tek onda da sudim i na osnovu onoga što oni kažu i, naravno, da je bitno da li su njihova stanovišta jedinstvena, s obzirom da ima više tih udruženja i da sad ne znamo ko u ime kojeg govori. Ali, ako iznesu jedan jedinstven stav, naravno da mi kao delegati treba to da cijenimo.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Čolo.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnici će dobiti riječ bez obzira u kom obliku to traže, dok ne iscrpimo raspravu. Dakle, to se odnosi na ovlaštene predlagatelje.

Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja samo, poslije govora gospođe Čolo, samo da kažem da dugo smo se bavili ko je u ustvari reprezentativni predstavnik starih deviznih štediša i po njihovom prijedlogu smo imenovali kao tri najveće grupe i gospođa Omersoftić jedina nije prisustvovala sjednici u Bihaću kad je ova radna grupa radila. Dobila je poziv ali osjetila je da, ne znam, imala je svoj razlog zašto nije došla, svi ostali su prisustvovali. Dakle, ne može Radna grupa raditi sa 14 predstavnika. Bira se uvijek reprezentativan uzorak. Smatrali smo da su predstavnici, koje je Komisija predložila, reprezentativni i oni su učestvovali. Dakle, i ovo što sam čitala na početku o zakonu, o amandmanima, govorila sam šta je usaglašeno, a šta nije, dakle sjedili su. E, dakle samo da ne bi bilo zabune da su neki koji su trebali biti – nisu bili. Nisu bili zato ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepo, gospođo Majkić. Gospodin Rudo Vidović, izvolite.

RUDO VIDOVIĆ:

Hvala lijepo, gospodine predsjedatelju.

Ja kao zastupnik želim kratko iznijeti svoje stajalište o ovom, kako je neko već rekao, vrlo bitnom pitanju, ne samo za štediše nego i za nas koji smo, evo, u situaciji da prihvatimo zakon ili odbijemo. Da je ovo pitanje bilo lako riješiti, vjerovatno bi bilo riješeno od onoga trenutka kad je otvoreno. Ja nisam sudjelovao u razgovorima sa predstavnicima udruženja i udruga, ali ono što imam informacija sa pojedinim štedišama, upravo je gospodin Božo Rajić rekao da su neki od njih razmišljanja da se ovo pitanje zakonski riješi i da se otvori mogućnost ...i konačnog rješavanja. Puno je rečeno argumenata i brige zbog čega evo imamo ovako ozbiljnu raspravu. Ja ih neću ponavljati, ali ću se pridružiti kolegama koji su ovdje jasno rekli, za govornicom, da ovaj zakon treba danas definirati i u tom smislu ću ga ja podržati, svjestan da on ima, evo, i bolnih detalja o čemu je rečeno, ali gledajte, mora doći vrijeme da krenemo, evo, i zakonodavno to pitanje rješavati. Po meni je, dakle, ono danas.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Vidoviću.

Želi još netko riječ od zastupnika i ovlaštenog predlagatelja?

Dakle, prije nego što dam riječ, molio bih, dakle da jedan predstavnik od svih ovdje udruga – vi ste se dogovorili, dakle da to bude gospođa Omersoftić. Ja ću reći ovako, dakle, ne o pismu, ne o ocjeni ustavnosti akta koji je pred Ustavnim sudom, govorimo o prijedlogu izmjena i dopuna Zakona kojeg smo imali i koji je sada pred nama, o kojem ćemo se mi, kako smo već čuli, izjasniti – prihvatiti ili odbiti.

Izvolite, ... da čujemo i vašu argumentaciju i nemojte; dakle, za koga ste se vi dogovorili da će govoriti – gospođa Omersoftić ili Vi, gospodin Nišić?

SVETOZAR NIŠIĆ

/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim lijepo, jednog od udruženja, izvolite, i imate svojih 5 minuta. Dakle, ovo je vaše demokratsko pravo, iskoristite ga u Parlamentu. Rekli smo jedno, ... ako Dom kaže da vi svi govorite, onda ćete govoriti svi. Imam dojam da je suglasje Doma da čujemo jednog ovlaštenika iz vaše grupacije.

AMILA OMERSOFTIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:
Molim vas lijepo, gospodine, molim vas.

AMILA OMERSOFTIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas, nemojte zloupotrebljavati moju dobru volju da vam mimo Poslovnika dam riječ. Neka to bude jedan od vas, neću ...
Izvolite, gospodine Nišiću.

SVETOZAR NIŠIĆ:

Hvala lijepo.
Dame i gospodo, zahvaljujem se prvo što nam je odobreno da možemo prisustvovati ovakvom skupu i našim predsjedavajućima koji se zaista trude da objasne neke stvari što se tiče ovog velikog problema koji punih 16-17 godina nije rješavan.

Ovo je jedan mali korak, jedan mali početak koji su zaista pokazali neki odgovorni narodni poslanici koji su se zakleli da će štititi osnovna ljudska prava a to pravo ne štite samo deviznim štedišama nego i sebi i drugima.

Šta je ovdje problem? Rekli smo, problem je što nikad niko nije pokretao pitanje, devizna štednja je bila otpisana. Gospodin Vrankić, ja ga moram ovdje reći iskreno, da mi je rekao da je otpisano još davno neke tri-četiri godine unazad, a onda se krenulo sa nekim verifikacijama po 100 maraka pa, kad se ljudi nisu odazivali, onda su krenuli po 1.000 maraka, pa se onda u RS čak i 2.000 maraka. Nije problem verifikacije. Verifikacija je problem u ovome smislu kako oni rade. Verifikacija nije ništa drugo nego provjera podataka: da li se slaže knjižica sa njegovim računom – ne slaže se. U tom je problem što oni brane verifikaciju. Mi imamo konkretne podatke gdje smo napravili i krivične prijave, gdje smo pronašli da je devizna štednja, u najmanju ruku u RS, isknjižena iz knjižica i ... državni kapital. To je dokaz, to mi ne govorimo napamet. Mi imamo sve i jedan dokumenat.

Gospodine Kasumoviću uvaženi, ja bih vam javno rekao da obmanjivanje deviznih štediša i nevladine organizacije, makar takvu kakvu ja vodim, a 50 godina sam naučio u Evropi šta znači i lagati, ne lagati, a ovdje se samo obmanjuje, nije dogovoreno ono kako ste vi rekli,

gospodine Kasumoviću, 15. juna, kad je bilo zasjedalo Vijeće ministara i vi ste tamo bili predloženi za glavnog čovjeka. Jesmo izašli sa konkretnom platformom gdje smo rekli ovako: gospodo, tražili su od nas da pomaknemo sa pet godina koje je ovaj uvaženi dom prošle godine izglasao, to vi dobro znate da to je predugo i da mi pomaknemo koliko. Mi smo rekli: evo vam sedam godina. Za sedam godina, 50% ovih ljudi neće biti živo. To vi dobro znate, to je populacija između 65 i 90 i 100 godina. Rekli smo: imamo platformu o čemu ćemo razgovarati, nećemo, daćemo vam sedam godina i 5% kamata. Gospodin Vrankić mi je ponudio 4% onda pred svima. Ja sam rekao da ne možemo prihvatiti bez skupština štediša. To je bilo. I rekli smo: ako ćemo pregovarati, ove dvije tačke se moraju uvrstiti – oni su prihvatili.

I šta se dalje dešavalo? Išli smo na pregovore ovdje u Sarajevu i u Bihaću. Gospodine Kasumoviću, u zapisniku lijepo piše da će se izvršiti revizija dosadašnjih agencija koje su vršile zloupotrebe građana, koje su otuđivale njihovu deviznu štednju, prebacivali na svoje privatne račune i kupovali društveni, državni kapital koji je svih nas kapital. Rekli smo da će se tu izvršiti revizija, a onda ćemo izaći na press konferenciju zajedničku. Ako to nije tačno, vi recite, i da ćemo mi onda pozvati devizne štediše zajednički na provjeru podataka. Ali smo rekli da nećemo ići na verifikaciju ovakve vrste kakva je do sada bila.

Znači, uvaženi poslanici, vi ne znate šta se dešava po deviznoj štednji. Ja sam, mi smo pokušali vama dostaviti neka dokumenta koja nekad dođu do nekog ili ne, ali ako to želite i hoćete da donesemo kompletnu dokumentaciju koja je istražena zajedno sa SIPA-om! Juče u 22,00 sata me vodila SIPA da vidim kako se izgradi kuća za mjesec dana od 2 miliona maraka savjetniku gospodina Milorada Dodika. Molim vas, to je devizna štednja. Mi nećemo preći preko toga.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja vas molim da nikoga ne prozivate.

SVETOZAR NIŠIĆ:

Evo, gotovo, gotovo je. Izvinjavam se.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Budite tolerantni.

SVETOZAR NIŠIĆ:

Evo, sad ćemo. Mi smo, znači, pristali da idemo na provjeru podataka i da to bude do 30. septembra. Ljudi, građani koji imaju deviznu štednju, on ne mora da ide da potpisuje. Vi morate uplatiti 20 maraka i potpisujete da će vam dati neke papire koje ja imam čitavu gomilu kod sebe; što su ljudi donosili, nikad nisu isplaćeni. Nema roka, niti će imati roka dospijeca, ni ko će odgovarati za njih, nego ove stare ljude će slati, evo, ovim istim mešetarima koji su nas opljačkali, da idemo da prodajemo njima te svoje obveznice. Molim vas, ako ćemo nešto raditi konkretno, hoćemo se dogovoriti. Ja vas molim da ovo ne ide ovim tokom nego još jedanput da sjednemo, ali uz prisustvo vas nekoliko ozbiljnih poslanika pa da saslušate kako se vrše pregovori, i da donesemo zajedničke; devizne štediše su spremne, žrtve jesu 17 godina, 16 godina i da to zajednički riješimo pitanje, da prihvatimo ono što je realno. Ako neko pokriva obveznicu, kaže imam pokriće, zašto će mu obveznica. Znači, imaš pare za obveznicu, možeš

mu dati i to – 100, 200, 300 ili 500 maraka kad mu prispije to – a ne da ide na berzu, negdje da prodaje nekima, a znamo mi kome se prodaje.

Prema tome, sve ovo što se dosad govorilo nije onako, gospodine Kasumoviću, kako smo mi dogovarali. Ako to nije, vi recite da ćemo održati zajedničku press konferenciju, da ćemo pozvati devizne štediše itd. Postavio bih gospođi, uvaženoj gospođi Majkić, jedno pitanje a da vi svi čujete.

Predizborna kampanja prošla – gospođa Majkić je sa mnom išla na televiziju, na radio, išla u javna sredstva informisanja i tražila da se odmah isplati devizna štednja u gotovini, da ovi ljudi ne mogu više da trpe, ovi ljudi ne mogu više da čekaju. Postavljam pitanje: Kako se to brzo tako promijenilo kod nje? Zašto to jedanput govorimo ovako, a drugi put? Koji su to interesi? Ali ću vam reći i to da 2 milijarde maraka u RS, kako je u Federaciji, vi osudite sami, 2 milijarde maraka su pokrali deviznom štednjom državnog kapitala. Imamo ime i prezime ljudi, imamo krivične prijave, ima Međunarodni sud, ima Vijeće Evrope, gospodin ovaj koji se bavi ljudskim pravima u Strazburu. Mi smo njih sve obavijestili o tome.

E, sad ja postavljam pitanje vama, ja se zahvaljujem svima onima koji imaju razumijevanja za te bolesne i stare ljude koji su svoj život ostavili za ono što je izgrađeno ovdje. Mi smo svi imali, profitirali do '90-te godine od tog novca. Ja mislim da jesmo. Od '63. godine sam ja ulagao, a neki su nastavili i dalje, i to su ljudi bolesni. Ja, ovako ja vam se zahvaljujem – tražim i molim, ako može, da se sastavi komisija za pregovore iz svih klubova poslanika, predstavnika iz Doma naroda i Parlamentarne skupštine i Vijeća ministara i deviznih štediša da zajednički sjednemo i da to prati javnost, da mi ne bi mogli obmanjivati jedni druge.

Toliko i hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Nišiću.

Predlažem ovako. Čuli smo, dakle, jednog od štediša iz RS. Čut ćemo i gospođu Amilu Omersoftić iz Federacije. Poslije toga, otvaram raspravu. Dakle, riječ će imati zastupnici tko želi i čut ćemo i gospodina Kasumovića na kraju i time bismo zaključili raspravu. Molim vas, nećemo kršiti više pravila: jedno iz RS, jedno iz Federacije, to je cjelovita jedna slika u BiH.

Izvolite, gospođu Amila.

AMILA OMERSOFTIĆ:

Dobar dan. Hvala velika što ste mi dali šansu da govorim, jer ovo je prva prilika ozbiljna da iznesem primjedbe konkretno na zakon.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ovo je Dom naroda, ovo nije Zastupnički dom.

AMILA OMERSOFTIĆ:

Dobro. Domu naroda u Zastupničkom domu smo pokušali nešto reći, ali je bilo jako kratko, nismo imali.

Dakle, za ovo udruženje koje ja zastupam: registrovano 24. aprila 2004. godine na nivou Vijeća ministara BiH, zastupa u svom članstvu sve štediše BiH, jer je u svom naslovu, u svom Statutu stavio Udruženje za zaštitu deviznih štediša, ne ni za isplatu štednje ni ičega nego isključivo za zaštitu deviznih štediša. Namjerno je tako napravljeno, jer su praktično žrtve ovdje štediše a ne ... žrtve. Dakle, naše udruženje koje nije imalo priliku govoriti, biti član Komisije jer, iako smo najstariji na nivou države, nismo bili izabrani da budemo u Komisiji koju je postavilo Vijeće ministara. Kada sam pozvana da dođem u Bihać, toj komisiji je već prestao mandat. Iz jedne kontinuirane pravne nesigurnosti, koju ova država proizvodi vizavi štediša, što konstatuje Dom za ljudska prava od 2000. godine, znate sedam godina konstatuje se da je problem devizne štednje problem pravne nesigurnosti i apsolutne njihove nemogućnosti da dođu u posjed svoje imovine, dakle, iz te takve pravne nesigurnosti otići na neformalni sastanak, na kome se zaista ništa nije moglo dogovoriti, jer to nije bila pregovaračka pozicija u kome zamjenik onaj koji pripada, dakle, po obligacijama, država, sada sa banaka preuzima, prenosi na sebe obaveze, neće sa povjeriocem da razgovara, neće da pregovara, neće da piše sporazum.

Dakle, to je po meni bilo samo zatvaranje jedne magle. Mi smo pitali štediše – mi možemo, mi, ne može, to nisu bili pregovori, to je bio diktat od strane Vijeća ministara da bi se sve posljedice pravne nesigurnosti koje proizvodi ova država pokrile – oni neće.

Ja vam sad kažem za Udruženje deviznih štediša koje ja zastupam: nije sporno devet godina, slušajte, molim vas, nije sporno. Evo, ja kažem da razumijemo da država ne može ni 0,5% kamata do 2,5% kamata poslije; ni to nije sporno. Sporno je što se štediše varaju, što se zakon ne primjenjuje i što su agencije koje treba da sklope pravni posao između mene koja imam deviznu štednju i države koja preuzima, mene vara, ne da mi priči, ne da mi uopšte da dođem tamo. Ne da mi, nemam dokaza. Mi znamo kroz šta je Bosna prošla. Evo, pred sobom, evo sad ću vam reći, gospođa Dujmović, Dujmović Ivka iz Modriča – ima žena i uplate iz Njemačke, ali je neko odredio da kaže da njenog računa nema u toj banci. Ne možeš ničim dokazati, pazite, to je problem. Koliko ubijenih u ovoj zemlji, koliko prognanih, koliko spaljenih. Niko iz Jajca ne može dokazati da ima svoju štednju radi toga što se nekome sada čefnulo. Ja ne znam koliko je uzetih, prognanih ljudi, deviznih knjižica, pa po zakonima u RS da se mogla prodavati devizna štednja, prenijelo svoju deviznu štednju na svoju knjižicu. Danas ljudi, 60% ljudi koji imaju deviznu štednju nisu u stanju ne da dođu do para, nisu u stanju da dođu da pokažu da kažu da imaju svoja prava. To je, to je posljedica o kojoj me niko nije htio slušati ovih četiri godine, govoreći: nemojte, ljudi, jer je sve posljedica i onoga što se radilo od 1997. do 2004., a od 2004. godine krenulo se, dakle, na dalje varanje.

Dakle, ja mogu da sad zaključim da je Vijeće ministara, država odlučila, evo smo napravili zakon ali smo napravili zakon u kome ćemo dati 40% štediša da mogu; mi ćemo reći nije milijarda i 900 koliko navodimo nego je devizne štednje 500, ne znam, recimo, pola i sad ćemo podijeliti onima koji smo se verificovali s tim da je bila, vjerujte mi, dakle jako mi je teško, bila itekakva igra između agencija, štediša i ministarstava finansija. Dakle, imamo jednu diskriminaciju, imamo jedan lopovluk koji smo pokušali, ... kad smo shvatili da ne možemo riješiti kroz zakon, kroz vlast, mi kao udruženje smo krenuli tužbom na sud i rekli: tražimo od suda da nam izvrši verifikaciju naših prava, da eliminiše sav ovaj zločin koji se radi sa ovim starim ljudima 17 godina. Poslata tužba protiv banaka koje imaju podatke, poslata tužba protiv

banaka u Ljubljani i slovenačke. Pazite, nama se ovdje sakrivaju podaci, totalno se uništavaju u ovoj; ovdje su baze podataka naših potraživanja od Slovenije i Srbije. To radi naša vlast. Nama se ne dozvoljava, dakle, doći do toga. Dali 11.11.2004. godine tužbu koja je stajala na Sudu BiH. I, pazite, Zakon je donesen 14. aprila 2006. godine, neću govoriti ni o Terzićevoj i Bukeljevićevoj i Hadžipašićevnoj komisiji koja nije sud, koja je komisija, privatna komisija proglasila sudskim tijelom, pa napisala ovakav nemoralan zakon.

Dakle, šta se desilo? Pred donošenje ovog zakona, dakle verifikaciju, nemojte zaboraviti: verifikaciju u ovoj formi kako se provodi, Ustavni sud BiH je poništio kroz entitetske zakone. Nije Ustavni sud BiH poništio pa rekao izjednačite kroz entitetske zakone, nije Ustavni sud BiH poništio pa rekao izjednačite da ne bude tamo 30 godina.

ILIJA FILIPOVIĆ

Gospodo Amila, možemo li o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona? Otišli smo duboko u ...

AMILA OMERSOFTIĆ:

Ja vas molim sljedeće. Ne, ne, ja nemam primjedbi, ja nemam primjedbi. Ja imam, samo vas upozoravam jel' da ovako kad prođe ovaj zakon, jer ste vi rekli u ovim izmjenama da sud može samo u izuzetnim slučajevima suditi i sada je Sud BiH, koji nije htio da sudi, čitav predmet poslao Sudu, i da Sud i taj predmet odnese na verifikaciju na koju mi ne možemo ostvariti svoja prava. Ljudi, ovo je ozbiljan problem, ovo je strašan problem. Ovdje imate dogovor između izvršne, evo, sad ako na ovo ... zakonodavne i sudske vlasti da se građani ove zemlje varaju.

Dakle, ja vas molim, mi smo spremni za svakakav, na svaki kompromis, dakle spremno prihvatamo uslove, nije problem devet godina sigurnih pod garancijama, nije problem za nas ni kamata, problem je kako ćemo mi dokazati ta svoja prava i dobiti potvrdu da imamo prava na ta svoja prava. Eto, ja vas molim da mi pomognete da, pošto to neće ići sigurno u komisijama, pomozite mi da prisilimo sud ove zemlje da provede postupak, da prisili da dođu podaci i da mi, u okviru svih mogućih zakonskih rješenja i institucija koje postoje u ovoj zemlji, dođemo do verifikacije, do svojih prava i da krenemo onda da dobijemo obveznice i da idemo u isplatu. Ukoliko ovo ne postignemo, preko 60% štediša ide u Strazbur, znate, ali tada ne znamo šta će biti. Ja ću vam reći da naše udruženje ima oko 12.000 individualnih tužbi već u Strazburu.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijapa, gospodo Omersoftić.

I još jedna stvar, molim vas, ima li ovdje netko da budemo do kraja Dom naroda. Dakle, čuli smo Slobodana Nišića, čuli smo gospodu Amilu Omersoftić i molim nekoga iz zapadne Hercegovine od Hrvata, ovdje predstavnika bilo koje udruge štediša, ima li? Ima li netko potrebu još od Hrvata ovdje da govori – oštećenih štediša – ili prihvaća argumentaciju koju su čuli od dvojice prethodnih govornika. Čuli smo jednoga iz RS-a i jednoga iz Federacije. Nema.

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:
Ne možete. Čuli ste, molim.

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas, čuli smo dva predstavnika, jednog iz RS-a, jednog iz Federacije, čuli smo dva konstitutivna naroda. Pitam treći konstitutivni narod!

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas, molim vas, do kraja ćemo biti, pa ja sam valjda jasan. Sad ćemo pustiti zastupnike da govore. Zastupnici, tko želi riječ? Bilo je ovdje i spomenutih, prozvanih, dakle vas ćemo pustiti, gospodine Kasumoviću. Dakle, ako žele zastupnici da čujemo prije gospodina Kasumovića, možemo i tako.

Gospođo Majkić, izvoli.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:
Možda je puno pola sata.

DUŠANKA MAJKIĆ:
Hajde, dobro.

ILIJA FILIPOVIĆ:
Koliko?

DUŠANKA MAJKIĆ:
15 minuta?

ILIJA FILIPOVIĆ:
Predsjednica dakle istodobno Kluba Srba moli stanku od 15 minuta.

/PAUZA/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Evo, gospoda Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pa recite zašto!

DUŠANKA MAJKIĆ:

/nije uključen mikrofon/

... problem u broju godina i kamata u ovom momentu. Meni je problem verifikacije, jesam li ja dobro shvatila, prvo! Dakle, ako je problem verifikacije da pokušamo da napravimo još jedan gest dobre volje. Ja sam predložila, pripremila dva zaključka, pa da vidimo da li bi predsjednici starih deviznih štediša, odnosno da li bi mi mogli da pomognemo u daljem rješavanju ovog problema.

Prvi zaključak bi glasio:

Dom naroda traži od Savjeta ministara da još jednom razmotri izmjenu Zakona o staroj deviznoj štednji u dijelu koji se odnosi na rok verifikacije stare devizne štednje, jer je on već praktično istekao.

Mi smo ponovo u vrijeme koje praktično ne reguliše, mi smo van zakona već. To je jedan zaključak, jer na prvom dogovoru je bilo ... da će predstavnici starih deviznih štediša pozvati devizne štediše na verifikaciju. To niko nije uradio. Bilo je rečeno, ali nije urađeno.

I drugi zaključak kod onih verifikacija koje su sporne, dakle, gdje je izgorjela dokumentacija, gdje nema mogućnosti dokazivanja, da se, ja predlažem:

Dom naroda predlaže da Parlamentarna skupština, znači iz oba doma, formira ... Ad hok komisiju sa zadatkom da posreduje između poslovnih banaka i agencija nadležnih za verifikaciju samo u dijelu spornih verifikacija.

Evo, to je neki prijedlog, pa možemo sada da diskutujemo o zaključcima.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Čuli smo prijedlog. To je stajalište sva tri kluba, sva tri predstavnika klubova? Hvala lijepa. Ja otvaram sad raspravu. Dakle, molio bih možda čuti, u odnosu na ova dva zaključka oko produžetka roka za verifikaciju i oko uopće odredbe, dakle, ovoga zakona i oko spornih verifikacija.

Izvolite, gospodine Kasumović.

FUAD KASUMOVIĆ:

Hvala, predsjedavajući.

Ja ću vas zamoliti, ja stvarno cijenim vaše vrijeme. Vidio sam 40 tačaka imate. U prvom svom obraćanju, ja sam pokušao srž reći, možda me niste razumjeli. Ja sam sad zabrinut ... za ove izmjene Zakona zato što štediše neće to. I šta sada ako poslanici glasaju protiv

ovoga? Onda vam ostaje Zakon gdje imate da vam je vraćanje 13 godina, gdje nemate, samo malo da završim, znači, da pojasnim vam situaciju, možda vi ne razumijete: sada važeći zakon kaže da vam se dug vraća do 13 godina.

/zajednička diskusija/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Pa molim vas, ja vas doista molim!

FUAD KASUMOVIĆ:

Ja stvarno vas molim, znači, ja ću morati sve reći kakav dojam sam ja stekao dok sam ovo; imam osjećaj da pojedina udruženja ili predsjednici ovih udruženja štediša lijepo od ovoga žive, oni bi ovo 100 godina da traje. Ja stvarno ovo najiskrenije govorim, jer ne mogu shvatiti da je neko sad da zastupa interese da ovaj zakon ostane da vam se za 13 godina vraća, a ja, a Vijeće ministara vam nudi za devet godina, do devet godina. Ja to stvarno ne razumijem, ne razumijem osim ako nemate nekakvog interesa da je nered, da ovo traje što duže, da vi dobivate te članarine što duže. Ne vidim razloga, jer ko će mi pojasniti – imate sad 13 godina i vi tražite da ostane, a mi vam nudimo bolje. Razumijete me. Ja to ne razumijem, ali opet ću vas pozvati, ja ću vas zamoliti sve da u istovjetnom tekstu usvojimo zakon da ide, da bar jedan problem ove države riješimo, bar jedan, on će biti.

Ovi zaključci koje je gospođa Majkić, oni trebaju, oni trebaju, ali ja sad samo ne znam je li oni usporavaju zakon. Ne, ne. Oni trebaju, jer i ja smatram da je bilo dosta nekakvih nepravilnosti oko verifikacija toga, jednostavno to treba da se ljudima pomogne i mi smo za to, ali nije ova komisija moja imala mandat bilo šta oko toga da dotiče. Mi jesmo obavezali se da ćemo održati konferenciju za štampu i vjerovatno ćemo vas sutra pozvati, kad se zakon usvoji, da to održimo. To je, i ... druga stvar, svim entitetskim ovim agencijama koje vrše verifikaciju mi smo poslali dopis kojim tražimo da se izvrše one kontrole o kojima ste vi govorili.

Ja još jednom molim i medije i sve štediše: verifikujte se, ako hoćete prije pare svoje da dobijete. Znači, što duže odugovlačili i, ako se poslije roka, morat ćete sudskim putem, to dugo traje, to košta i gora je varijanta. Ja vas pozivam do kraja ovog mjeseca da se verifikujete. Oni koji neće, apsolutno je pravo da svako sa svojom imovinom ima pravo raspolagati kako hoće, gospodine Nišiću, pa i vi imate sa svojom. Znači, vi nemojte, ali ja pozivam kao odgovoran čovjek, čovjek koji vodi finansije, ja pozivam građane da im je sigurno bolja varijanta 100 puta da izvrše verifikaciju, da dođu do obveznica koje će biti veoma brzo naplative.

Hvala puno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam lijepa, gospodine Kasumoviću.

Dakle, pitam još zastupnike: raspravu vodimo o prijedlogu dva zaključka koja smo čuli i zaključit ću raspravu i preći ćemo na izjašnjavanje. Tko želi riječ vezano za dva zaključka koja je predložila gospođa Majkić? Nitko. Zaključujem raspravu. Pristupit ćemo izjašnjavanju o ovom zakonu, a potom o zaključcima gospođe Majkić.

Ponovit ću: Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon s četiri amandmana u Izvješću mjerodavnog povjerenstva koje ste dobili uz poziv za sjednicu, uz materijal. I naše mjerodavno Ustavnopravno povjerenstvo je prihvatilo također identičan tekst amandmana koji su inkorporirani u tekst Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona. Novih amandmana nije bilo. Raspravu smo okončali i ja vas molim da se izjasnimo.

Tko je „za“ ovakav Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o izmirenju obveza po osnovi računa stare devizne štednje?

Ima li netko „protiv“?

Jedan „protiv“.

13 „za“.

Dakle, prihvatili smo: 12 „za“, ispričavam se, 12 „za“ i jedan „protiv“. Ovim konstatiram da smo prihvatili Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona pod točkom 9.

I sad pristupamo glasovanju o prijedlogu dva zaključka. Jedan se odnosi na rok za verifikaciju da razmotri Vijeće ministara i da to, u smislu izmjena i dopuna, pusti u parlamentarnu proceduru i istodobno da se u tim izmjenama i dopunama vide jasne odredbe o postupanju o spornim verifikacijama, dakle za izgorjelu, nestalu dokumentaciju onih ... koji to mogu dokazati na drugi način, na koji način će se, dakle, Vijeće ministara, ... odnosno državne institucije, institucije države BiH pobrinuti da to poslovne banke daju iz svoje dokumentacije. To su otprilike ... ovih zaključaka, s tim da je ostalo sve što je ... rekla gospođa, gospođa Majkić. Dakle, to je stajalište usuglašeno ... između tri predsjednika kluba.

Tko je „za“ ovakve zaključke? Molim vas da se izjasnimo.

Ima li netko „protiv“? Nema.

„Suzdržan“ jedan.

12 „za“ i jedan „suzdržan“. Ovim smo završili glasovanje.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Samo da pitam nešto. S obzirom da smo usvojili zaključak, mislim da ne bi bilo loše da istog momenta imenujemo, ispred Doma naroda, ko su ti ljudi koji će ući u Ad hok komisiju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Imate li prijedlog? Dakle, vas tri predsjednika kluba ili?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa, ima, mislim da ima smisla zato što smo ujedno i članovi Komisije za finansije i budžet.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim lijepo. Onda to su gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Majkić, Rajić i Rančić.

ILIJA FILIPOVIĆ:

I gospodin Rančić. Dakle, možemo li, ... dakle, prihvatiti ovaj sastav ... ove komisije.

Tko je „za“ ovaj sastav?
 Ima li netko „protiv“?
 „Suzdržan“?
 Jedan „suzdržan“, 12 „za“.

Ovim smo iscrpili ovu točku dnevnog reda. Ja se zahvaljujem predstavnicima udruga što su sudjelovali u raspravi i pripomogli, dakle, jasnijoj slici i pripomogli da dođemo i do ova dva zaključka ... kojeg ste čuli. Hvala vam lijepa.

Prelazimo na 10. točku, to je:

Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vijeću ministara BiH, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

_____(?)
 /nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam lijepa, sretan vam put.

_____(?)
 Baš vam hvala što ste ovako.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam lijepa, molim vas, hvala vam lijepa.

_____(?)
 Da znate koliko štediša umire, da samo to znate. Umire štediša, a vi, mladi gospodine!

/zajednička diskusija/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas lijepo, molim vas lijepo, dijalošku formu ćemo nakon sjednice. Sretan put, sretan put.

Nastavljamo rad. Dakle, prelazimo na točku 10. Treba razumjeti ove emocije ovih ljudi, ... molim, sve treba razumjeti.

Prelazimo na točku 10., dakle:

Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vijeću ministara BiH, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste ovaj zakon, dobili ste Izvješće i Povjerenstvo je usvojilo jedan amandman. Taj amandman je identičan amandmanu usvojenom u Zastupničkom domu.

Ja otvaram raspravu i pitam tko želi riječ? Nitko. Zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“?

„Protiv“ jedan, 12 „za“.

Prihvatili smo, dakle, ovaj prijedlog zakona pod točkom 10. u prvom čitanju. Predlažem da raspravu obavimo i u drugom čitanju.

Tko je „za“ to da obavimo raspravu i u drugom čitanju? 12

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“? Jedan je „suzdržan“.

Otvaram raspravu. Amandmana nije bilo. Želi netko riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon i u drugom čitanju.

Tko je „za“?

Tko je „protiv“? Jedan „protiv“.

„Suzdržanih“? Nema.

12 „za“, jedan „suzdržan“.

Prošao je ovaj zakon i u drugom čitanju. U istovjetnom je tekstu kao i Zakon prihvaćen u Zastupničkom domu i ne moramo ići na usuglašavanje.

Pod točkom 11. je:

Ad. 11. Prijedlog zakona o sportu u Bosni i Hercegovini – prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom čitanju, uz jedan zaključak: *da nadležno povjerenstvo sprovede javnu raspravu o Prijedlogu zakona*. Moram reći i izvijestiti ... Dom da je objedinjena rasprava jednog i drugog doma, javna rasprava o ovom zakonu, da je ona provedena praktično. Ja otvaram raspravu o ovom zakonu u prvom čitanju. Tko želi riječ?

Predsjedatelj Povjerenstva gospodin Jović. Izvolite, gospodine Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ:

Možda je ovo, gospodine predsjedatelju, mjesto i vrijeme reći da smo iz Ustavno-pravnog povjerenstva ocijenili da bi bilo važno makar malo i sa zakašnjelim ... vremenom da bi bilo nužno sprovesti i javnu raspravu. Mi smo u suradnji s kolegama iz Zastupničkog doma i Ustavno-pravnog povjerenstva i održali javnu raspravu koja je izuzetno bila korisna jer smo mogli od onih na koje se izravno odnosi taj zakon i čuti njihova promišljanja i, kako ulazimo u fazu amandmana, mislim da će to i rezultirati donošenjem određenih popravaka i poboljšanja samih odrednica zakona. Evo, samo kao informaciju.

ILIJA FILIPOVIĆ

Hvala lijepa.

Tko želi dalje riječ? Ovo je vrlo interesantna tema, vrlo, vrlo interesantna tema i ne vjerujem da će proći bez rasprave, dakle toliko, toliko je značajna za BiH da imamo ovakav zakon u odnosu na ukupna zbivanja, događanja za jedan nered koji bi trebalo urediti i sve što nam se događa na sportskim terenima, uopće oko sporta, mislim da zavređuje jednu ozbiljnu raspravu ... u našem domu.

Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa eto, sami ste rekli: da ne progovorimo nijednu riječ o ovako važnom zakonu, zaista ne bi bilo dobro. Dakle, prvo, mislim da treba podržati proceduru da Prijedlog zakona ide u skladu sa članom 121., to znači po skraćenom postupku. Drugo, razgovarala sam s mnogim ljudima koji sa nestrpljenjem očekuju da se ovakav jedan zakon konačno donese na nivou zemlje i da se, u skladu s tim, odrede pravila i nadležnosti u oblasti sporta, ne samo na nivou BiH nego i na nivou entiteta i Brčko Distrikta. Takođe, znamo da je ovaj zakon preduslov da bi se BiH mogla uključiti u mnoge sportske asocijacije koje tek očekuju naše članstvo. Dakle, uslov za članstvo u svim međunarodnim sportskim asocijacijama je da jedna zemlja ima zakonsku regulativu na nivou države. Mislim da u ovom momentu nema nikoga ko bi mogao da pronađe nijedan princip koji bi bio osporio neusvajanje, danas na ovoj sjednici, principa zakona i u skladu s tim predlažem da podržimo ovaj zakon.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Majkić.

Tko želi dalje riječ? Dakle, načela nisu sporna. Mi u prvom čitanju raspravljamo o načelima na kojima se temelji ovaj zakon. Ako nitko ne želi riječ, molim, otvorit ćemo širu raspravu u drugom čitanju.

Ja stavljam na izjašnjavanje. Zaključujem raspravu i stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“ ovaj zakon?

Jednoglasno je prihvaćen ovaj zakon u prvom čitanju.

Drugo čitanje ćemo otvoriti. Dakle, ovaj zakon je u redovitoj, dakle, proceduri. Otvorit ćemo ga nakon što budemo ... ušli u amandmansku fazu.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ispričavam se. Je li ministar ima potrebe, je li, ima li ministar, ima li ministar potrebu izaći za govornicu?

Izvolite, bez obzira što smo mi već prihvatili Prijedlog zakona i rekli da je ...

SREDOJE NOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, uvaženi delegati,
samo imam potrebu toliko da kažem da je ovaj zakon upućen u proceduru po hitnom postupku zbog toga što očekujemo da do konca ove godine usvojimo ovaj zakon iz razloga formiranja Agencije za antidoping kontrolu koja je uslov za izlazak sportista BiH u Evropu u 2008. godini na svjetska takmičenja. I to je ključni razlog zbog čega smo tražili i Parlamentarna skupština Predstavničkog doma je to i prihvatila, ali ovdje nisam čuo da li ide po hitnom postupku.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, ovdje je, ovdje je proceduralno stvar postavljena ovako: da je na prošloj sjednici utvrđena procedura po skraćenom postupku, ne po žurnom bez amandmana nego po skraćenom postupku. Tu se, dakle, svi rokovi krešu na pola i ... mi ćemo imati taj zakon, ali ćemo ga razmotriti, dakle, ... nakon što budemo u drugom čitanju imali i amandmane pred sobom. Dakle, mislim da to neće dugo trajati, to je, to je poslovnička utvrđena procedura na prošloj sjednici.

Prelazimo na točku 12., to je:

Ad. 12. Prijedlog zakona o zaštiti planova rasporeda integriranih kola, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vi ste dobili Prijedlog zakona. Izvješće je nadležnog povjerenstva – Povjerenstvo je prihvatilo načela ovoga zakona i istodobno informacija da je Zastupnički dom također ovo prihvatio u prvom čitanju. Kod nas je ovo rasprava. Dakle, u prvom čitanju raspravljamo o načelima na kojima se temelji ovaj zakon. Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“?
Ima li tko „protiv“?
„Suzdržan“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i ovaj zakon pod točkom 12. u prvom čitanju.

Točka 13. je:

Ad. 13. Prijedlog okvirnog zakona o predškolskom odgoju i obrazovanju u Bosni i Hercegovini, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom čitanju s jednim amandmanom. Ne, ne, on je u oba čitanja obavio raspravu i prihvatio ovaj zakon s jednim amandmanom. Vi ste dobili Izvješće našeg mjerodavnog povjerenstva, dakle Ustavnopravnog povjerenstva i primijetili ste da je u tekst Prijedloga zakona, nakon Ustavnopravne komisije, Ustavnopravnog povjerenstva, involvirano tri amandmana. Tri amandmana, tri amandmana su prihvaćena na Ustavno-pravnom povjerenstvu. Ovo je prvo čitanje ovog zakona, sukladno članku 90. staroga poslovnika; vjerujte mi, jer ga nemate pred sobom i mi bi sad trebali provesti raspravu o načelima na kojima se temelji ovaj zakon, ali možda da dam riječ predsjedatelju Ustavno-pravnog povjerenstva.

Izvolite, gospodine Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

... /nije uključen mikrofoni/ ...ovaj zakon bio kao meritorno povjerenstvo. Raspravljali smo, imali smo od gospodina zastupnika Slobodana Šarabe i moje amandmane. Nakon rasprave, na Povjerenstvu usvojili smo amandman koji u članku 18., a to ste dobili u Izvješću iz našeg povjerenstva, u stavku (2) riječi: *kanton, distrikt, općina i gradovi* mijenja se i poboljšava u smislu preciznijeg izjašnjavanja da je *županija u Federaciji, Brčko Distrikt ... općina i gradovi*. A znači nije ništa suštinski mijenjano. Jednostavno, samo je navedeno prema ovlastima koje imaju.

U članku 43. u točki g) tamo se govori, u cijelom članku, o subvencioniranju i radu u predškolskim ustanovama – pogodnosti određene za djecu. Mislili smo da zimovanje i ljetovanje nemamo u ovim mogućnostima i da zakon to precizira jer, bojim se, netko će se uhvatiti za tu odrednicu zakona pa da je dužan netko da organizira zimovanje i ljetovanje. Mi znamo situaciju na terenu kakva je. Nažalost, ona je vrlo loša, vrtići su na granici poslovanja, isključivo su to u nadležnosti privatnog poduzetništva, nema relevantnih čimbenika koji bi se bavili ovom problematikom i zato smo mislili da taj dio izuzmemo iz obveza osnivača.

U Amandmanu III. govori se u članku 44. u točki h) gdje se sugerira sufinanciranje od strane tijela za socijalnu zaštitu, za boravak djece u predškolskim ustanovama gdje se govori da bi djeca studenata, mi smo mislili da čovjek može i u 40-toj godini vrlo revnosno studirati, zato bi dobro bilo ograničiti da to bude redoviti student. Znači, ukoliko redoviti student ima djecu, za njega da se odnosi ta subvencija. To su, ostalo je sve kao što je napisano.

MLADEN IVANIĆ:

Vrlo ste detaljni.

IVO MIRO JOVIĆ:

Molim?

MLADEN IVANIĆ:

Bili ste detaljni.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Joviću. Otvaram raspravu. Tko želi riječ?

MLADEN IVANIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Mi ćemo ići na usuglašavanje, jer već su prihvaćeni, tako je, formirat ćemo povjerenstvo za usuglašavanje. Želi netko riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Jedan „protiv“, 12 „za“.

Predlažem da obavimo raspravu i u drugom čitanju. Molim, predlažem da obavimo raspravu i u drugom čitanju. Dakle, novih amandmana nije bilo, osim onih koji su usvojeni na Povjerenstvu, ali ja otvaram raspravu i pitam tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam ovaj zakon na usvajanje u drugom čitanju.

Tko je „za“?

Tko je „protiv“?

„Suzdržan“?

12 „za“ i jedan „protiv“. Dakle, mi smo sad usvojili ovaj zakon u različitom tekstu u odnosu na Zastupnički dom. Ide na usuglašavanje i formirat ćemo povjerenstvo od tri osobe, iz svakog kluba po jedna osoba. Evo ovako, odmah da krenemo. Uime Kluba Hrvata, bit će Ivo Miro Jović. Molim Klub Bošnjaka da kaže tko je to u povjerenstvu. Profesor Neimarlija. Klub Srba predlaže? Drago Ljubičić, koliko ja znam. Dakle, dobili smo ovo povjerenstvo: profesor Hilmo Neimarlija, Ivo Miro Jović i Drago Ljubičić. Molim vas da se izjasnimo.

Tko je „za“ ovakav sastav Povjerenstva za usuglašavanje?

Ima li netko „protiv“?

Jednoglasno; jedan je „suzdržan“, ispričavam se.

Oporba je uvijek, dakle, drugačijeg gledanja, a ne mora biti, to nije pravilo. Možete nekad i podržati nešto.

Prelazimo na točku 14. Možemo se dogovoriti da radimo do 2,30 pa da ručamo, a možemo se dogovoriti do 3,00 pa da ručamo ali, ako bude išlo glatko, možda ići ćemo, dok ne ogladnimo. Može?

Točka 14. je:

Ad. 14. Prijedlog zakona o Agenciji za predškolsko, osnovno i srednje obrazovanje, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon sa sedam amandmana. Vi ste dobili Prijedlog zakona. Dobili ste Izvješće Povjerenstva i vidjeli ste da je usvojen jedan amandman u nadležnom povjerenstvu, molim, i jedan zaključak.

Gospodine Joviću, izvolite ako imate potrebu.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo. Ja ću pokušati biti vrlo kratak, jer ovde imate sve ispred sebe, samo možda da gospodin izaslanik Slobodan Šaraba i Rudo Vidović su uložili popravke i u članku 12. točka b) iza riječi *Agencija*, kaže brisati. Ustvari, treba reći samo to da su to ovlasti direktora Agencije jer je dužan da sprovodi odluke Agencije, ali osim toga i drugih nadležnih organa i tijela. Prosudili smo da ne može samo agencija sudjelovati u ovome dijelu, tako važnom segmentu života, nego je dužan da sprovodi ali normalno iz sustava obrazovnog, sustav prema zakonu kako jeste. Usvojili smo jedan zaključak u kojem je stajalo u samo jednom mjestu unutar zakona: *Međuentitetska agencija*. Istina je i to da se to odnosi na nešto što je na terenu, nešto što sad trenutno živi. Zašto se ona zove tako, to je malo čudno, ali mi smo usvojili da se zove *Agencija za standard i ocjenjivanje u obrazovanju za Federaciju i Republiku Srpsku*. Znači, izvorno da se kaže, a ne samo međuentitetska agencija, nego: *Agencija Federacije i Republike Srpske*. To je zaključak bio. Zato, apeliram da kod usvajanja ovog izvješća, bude sastavni dio i ovaj zaključak.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, evo vidjeli smo i ovaj zaključak. Meni je teško reći, ali ovaj zaključak sam po sebi je šire, u biti, je zahtijevao prethodno amandmansko djelovanje, popravak amandmanom ovakvih stvari. Molim da se to pojasni malo. Zašto onda zaključak ako je usvojen takav?

IVO MIRO JOVIĆ:

Mi smo imali amandman gospodina Rude Vidovića na ovaj dio. S obzirom da je, znači, točno da u duhu zakona umjesto *međuentitetsko*, smatrali smo da nije dobro da stoji *međuentitetsko* nego da stoji točno precizirano *Federacije i Republike Srpske*. Zato nismo išli na amandman, usvajati neki amandman za to.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Čuli smo izvješće, otaram raspravu. Mislim da nema ovdje ... kad se pogleda suština ovog zaključka i onoga što je obrazložio, svakako ide ovaj zakon na usuglašavanje, budući je sedam amandmana usvojeno u Zastupničkom domu i jedan ovdje i to će se ... ispeglati na Zajedničkom povjerenstvu na usuglašavanju da ne gubimo vrijeme, ako se slažete. Predlažem vam da prihvatimo, da se izjasnimo dakle o ovom zakonu u prvom čitanu sa Izvješćem kojeg smo primili od Ustavnopravne komisije.

Tko je “za”?

Tko je “protiv”?

Jedan “protiv”, 12 “za”.

Prihvatili smo ovaj zakon u prvom čitanju.

Amandmana u međuvremenu nismo imali i predlažem da obavimo i drugo čitanje i otvaram raspravu. Muk je. Zaključujem raspravu, ispričavam se.

Profesor Neimarlija, izvolite.

HILMO NEIMARLIJA:

Kratko, samo u smislu male dopune izlaganja predsjedavajućeg Komisije. Mi smo se opredijelili za zaključak, jer smo smatrali da zapravo popravljamo jednu neispravnost koja je načinjena radno. Jer organ, nije bio organ ovaj međuentitetski i mi smo samo vratili puni naslov, odnosno puni naziv. Iz tog razloga je zapravo ... umjesto amandmana zaključak, jer nije ... Vratili smo puni naziv. Ali, to će biti predmet usaglašavanja, tako da ovaj ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, profesore Neimarlija. Ja sam mislio da smo ovu stvar apsolvirali. Sad nam je malo jasnije. Hvala lijepo. ... Razumjeli smo se, ništa nesporno. Dakle, ima li nekom nešto nejasno ovdje? Nema? Vidite svi!

Idemo dalje, svakako će na usuglašavanje ići. Hvala lijepa. Dakle, ja i dalje pitam tko želi riječ u drugom čitanju? Zaključujem raspravu u drugom čitanju. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u drugom čitanju.

Tko je “za”?

Tko je „protiv“?

Oporba je „protiv“ i 12 „za“.

Mi smo dobili ovaj zakon u drugom čitanju u različitim tekstovima. Dobili smo ovaj zakon u različitim tekstovima Doma naroda i Zastupničkog doma i opet bismo morali imenovati povjerenstvo za usuglašavanje, gdje će i ovaj problem biti razriješen, profesore Neimarlija.

Uime Kluba Hrvata, dogovorili smo se da to opet bude gospodin Ivo Miro Jović. Klub Bošnjaka predlaže gospodina profesora Hilmu Neimarliju i Drago Ljubičić iz Kluba Srba.

Dakle, time smo dobili i prijedlog ovog povjerenstva. Molim da se izjasnimo o sastavu ovog povjerenstva.

Tko je „za“?

Tko je „protiv“?

Konstatiram da je i gospodin Šaraba prihvatio da imamo svih 12 glasova, 13 glasova „za“.

Prelazimo na točku 15., to je:

Ad. 15. Prijedlog zakona o radijacijskoj i nuklearnoj sigurnosti Bosne i Hercegovine, prvo čitanje (primjena starog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon i u prvom i u drugom čitanju, s osam amandmana. Mi smo dobili Izvješće Povjerenstva i vidimo da je usvojen jedan amandman na nadležnom povjerenstvu. I ja predlažem da obavimo raspravu o načelima ovoga zakona u prvom čitanju. I otvaram raspravu. Tko želi riječ? Molim vas bez dijaloške forme, samo da privedemo brže kraju. Ispričavam se, profesore Neimarlija. Dakle, želite li riječ o ovom zakonu? Ne. Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“?

„Za“ svi jednoglasno.

Predlažem da obavimo raspravu i u drugom čitanju. Nije amandmana novih bilo. Otvaram raspravu u drugom čitanju o ovom zakonskom prijedlogu. Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakonski prijedlog u drugom čitanju.

Tko je „za“?

Jednoglasno. Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovaj zakon i u drugom čitanju.

Kako smo opet dobili tekstove različite ..., oko jednog i drugog doma, ovdje imamo jedan amandman, tamo imamo osam. Dakle, moramo imenovati povjerenstvo. Klub Hrvata je predvidio ovdje gospodina Rudu Vidovića, to je njegov fah. Molim Klub Bošnjaka da se izjasni. Gospodin Adem Ibrahimpašić. Stavljam na izjašnjavanje prijedlog: Adem Ibrahimpašić, Rudo Vidović i Zoran Koprivica.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i Povjerenstvo za usuglašavanje teksta ovoga zakona.

Točka 16. je:

Ad. 16. Prijedlog zakona o izmjenama Zakona o upravnom postupku, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u predloženom tekstu. Otvaram raspravu u prvom čitanju. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj prijedlog zakona u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

Jednoglasno smo prihvatili ovaj zakon u prvom čitanju.

Prelazimo na točku 17., to je:

Ad. 17. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon s jednim amandmanom. Otvaram raspravu u prvom čitanju. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili prijedlog ovog teksta u prvom čitanju.

Pod 18. je:

Ad. 18. Prijedlog zakona o besplatnoj pravnoj pomoći u građanskim stvarima, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona. Povjerenstvo je prihvatilo načela predloženog zakona. Zastupnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom čitanju.

Otvaram raspravu u prvom čitanju o načelima na kojima se temelji ovaj zakon. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovaj zakon u prvom čitanju.

Pod 19. je:

Ad. 19. Prijedlog zakona o elektronskom pravnom i poslovnom prometu, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona, dobili ste prijedlog mjerodavnog povjerenstva koje je prihvatilo načela ovog zakona o kojem raspravljamo u prvom čitanju. I Zastupnički dom je, informacije radi, prihvatio ovaj zakon u prvom čitanju. Otvaram raspravu. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

Jedan „protiv“.

Naravno, gospodin Šaraba je „protiv“.

Prihvatili smo ovaj zakon u prvom čitanju, s jednim glasom „protiv“.

Pod 20. je:

Ad. 20. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH, prvo čitanje (primjena novog poslovnika) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće mjerodavnog povjerenstva koje je prihvatilo načela ovog zakona. Zastupnički dom je također prihvatio ovaj zakon u prvom čitanju. Ja otvaram raspravu o načelima ovoga zakona u prvom čitanju. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon u prvom čitanju.

Tko je „za“ ovaj zakon?

Ima li netko „protiv“ ovog zakona?

„Suzdržan“?

Prihvatili smo ovaj zakon pod točkom 20. Zakon o ministarstvima i drugim organima uprave. O tom smo zakonu se sad izjašnjavali.

Točka 21. je:

Ad. 21. Izvješće o izvršenju Proračuna institucija BiH i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2006. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće. Zastupnički dom je Izvješće razmotrio i usvojio. Ja otvaram raspravu po ovoj točki dnevnog reda. Tko želi riječ?

Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Vi ste dobili Izvještaj nadležne komisije koja se veoma revnosno bavila ovim pitanjem i duboko ušla u analizu izvršenja Budžeta za 2006. godinu. Vidjeli ste da je Izvještaj podijeljen u tri grupe, da je praktično jedna grupa institucija BiH koja ima izvršenje između 90% i 100%, druga grupa koja ima izvršenje između 90% i 80% i treća grupa koja ima najlošije izvršenje između 32% i 73%. S obzirom da je najlošije izvršenje u ovoj trećoj grupi, dakle od 32% do 73%, Komisija za finansije i budžet pozvala je na svoju 7. sjednicu svih 19 institucija koje su imale tako lošu realizaciju Budžeta i ovde vam je upisano tačno o kojim se to institucijama radi i koliko je izvršenje njihovog budžeta. Ja ne bih čitala da se ne zadržavam oko toga ali imate pregled i tačno koliki je procenat izvršenja.

Šta je usput Komisija konstatovala? Prvo, da poslovne aktivnosti većine budžetskih korisnika nisu bile usklađene sa planiranim utroškom sredstava. I drugo, da većina institucija vrši nerealno planiranje budžeta, jer stvaranje neiskorištenih sredstava, u iznosu od 44 miliona, dakle 44 miliona i 600 hiljada, moglo se mnogo efikasnije upotrijebiti za druge namjere. A 44 miliona i 600 hiljada je iznos koji je preostao iz ove tri grupe, kad se vidi koliko je ostalo od nerealizovanog Budžeta.

Kakva je dinamika zapošljavanja bila u institucijama BiH, vidi se i po tome što je više od 1.000 radnika manje zaposleno nego što je bilo projektovano. Dobar dio njih kaže - to je zbog lošeg zakona - pa nam se dešava da postupci za prijem radnika traju od šest mjeseci do godinu dana, a i znamo da jeste često tako. I drugi je razlog što institucije imaju povećano planiranje broja zaposlenih da bi ostvarili veća sredstva koja će kasnije koristiti u druge namjene.

Dakle, nije dobro za jednu zemlju kad se kaže da više od 40 institucija nije ostvarilo planirani budžet. Kakvo nam je planiranje? Znači li to da 40 institucija ove zemlje nije izvršilo po Ustavom zadatu i zakonom utvrđenu ulogu? Drugo, kakav je odnos institucija prema javnom novcu? Vidi se po tome što je samo 26 od 58 budžetskih korisnika ostalo u granicama odobrenog Budžeta za 2006. godinu, ali, zamislite, to je ukupno 45 miliona od Budžeta koji je bio 666 miliona. Na osnovu odluka Savjeta ministara, a mimo saglasnosti Parlamentarne skupštine, podvlačim vam da je BiH jedna od rijetkih zemalja koja ne poznaje termin rebalans, da rebalans ne vrši Parlamentarna skupština u ovoj zemlji nego to radi Savjet ministara i da zakonski ona obaveza Parlamentarne skupštine koja kaže da treba da je nadležna da daje saglasnost na budžet, znači na potrošnju javnog novca, ona to radi, ali ne daje saglasnost kako će se to zaista trošiti.

Dakle, svaki od budžetskih korisnika koji probiju budžet, on će dobiti, zahtjevom prema Savjetu ministara, pokriće se odlukom Savjeta ministara i dobiće onoliko novca koliko je probio i u tom dijelu nema odgovornosti prema javnom novcu. 31 institucija su probile raspoloživi i od Parlamentarne skupštine odobreni Budžet za 30 miliona. Neobično je da su te

institucije koje su dobile dodatna sredstva, zamislite, nisu ni ispunile ni Budžet u onom vrednosnom dijelu za koliko im je odobreno. Pa se pita zašto su dobili dodatna sredstva, ako nisu mogli potrošiti ni ono za šta su dobili.

Drugo, direktni transferi sa Jedinštenog računa Trezora veći su 2,5 puta od planiranih i od Parlamentarne skupštine BiH odobrenih sredstava. Ukupna rezervisanja veća za 3,64 puta. Dakle, nemamo termin rebalans. Imamo mogućnost da se između budžetskih korisnika vrši raspodjela sredstava, odnosno da sredstva koja su namijenjena za prijem za plate novoprimljenih radnika koristi se za plate ili druge rashode. U konstelaciji kakav jeste Budžet za 2006., on je bolji nego što je bio ... 2005., sjećam ga se, bio je još gori ali to nije dovoljno, ali nije dovoljno dobar. Komisija za finansije i budžet je prihvatila Izvještaj o izvršenju Budžeta BiH za 2006. godinu i predložila da ga i Dom usvoji, ali uz nekoliko veoma značajnih zaključaka koji mogu da promijene stanje u dijelu koji se odnosi na izvršenje Budžeta za 2007. koji će nam eto doći brzo.

Prvi zaključak je bio da se naloži Ministarstvu finansija i trezora da preuzme neophodne mjere u cilju unapređenja procesa planiranja, kontrole izvršenja budžeta. Dakle, to je nešto za što Savjet ministara, odnosno, Ministarstvo finansija i trezora kao nadležno ministarstvo mora da preuzme obavezu i da više pažnje pokloni procesu planiranja i usaglašavanja sa budžetskim korisnicima.

Drugi važan zaključak je da se naloži Savjetu ministara da u roku od 30 dana od prijema ovog zaključka u parlamentarnu proceduru dostavi prijedlog izmjena i dopuna zakonskih propisa kojima će se regulisati:

1. Da se uravnoteženje budžeta provodi putem rebalansa na način i po postupku za donošenje budžeta. Nema promjene bez saglasnosti Parlamentarne skupštine.
2. Da je Ministarstvo finansija i trezora dužno polugodišnje izvještavati Parlamentarnu skupštinu o donesenim odlukama za prestrukturiranje rashoda u okviru ukupnog iznosa odobrenog budžeta za pojedinog budžetskog korisnika.
3. Da je Savjet ministara BiH dužan tromjesečno izvještavati Parlamentarnu skupštinu BiH o upotrebi budžetske rezerve.

I na kraju posljednji zaključak:

4. Zadužuje se Komisija za finansije i budžet Doma naroda da zbog neispunjenja plana zapošljavanja u institucijama BiH obavi javno saslušanje u vezi rada Agencije za državu službu BiH i o tome obavijesti Parlamentarnu skupštinu BiH.

Mislim da će ova javna rasprava pokazati gdje su problemi kod zapošljavanja, šta se to u zakonima treba mijenjati i, na kraju, da čujemo meritorna mišljenja kako dalje na tu temu.

Eto, ukoliko bude potrebno, ja ću se naknadno uključiti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodo Majkić. Mislim da je ovo dobar uvod za dobru raspravu, ako to želimo o ovoj točki dnevnog reda. Tko želi dalje riječ? Čuli smo interpretaciju Izvješća gospode Majkić mjerodavnog povjerenstva. Zaključujem raspravu, ako nitko ne želi riječ.

Ja predlažem da se izjasnimo o Izvješću, a poslije toga i o prijedlogu ova tri zaključka koja smo čuli.

Tko je „za“ to da prihvatimo ovo izvješće?
Konstatiram da smo to jednoglasno uradili.

Stavljam na izjašnjavanje i ova tri zaključka koja smo čuli od gospode Majkić a koje imate precizno napisano u zaključku pri Izvješću.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i zaključke mjerodavnog povjerenstva koji su vrlo interesantni i baš me zanima kako će reagirati Vijeće ministara oko ovih zaključaka.

Prelazimo na točku 22., to je:

Ad. 22. Razmatranje Izvješća Ureda za reviziju institucija BiH o reviziji za 2006. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, institucija naznačenih, da ih sad sve ne čitam, pročitao sam kad smo utvrđivali dnevni red, od a) do y), sva ova izvješća ste dobili i dobili ste Izvješće mjerodavnog povjerenstva. Ja otvaram raspravu o ovoj točki dnevnog reda.

Opet gospoda Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Komisija za finansije i budžet je o ovom pitanju za koje dosad nije našla odgovarajući stav inače Parlamentarne skupštine.... jer dosadašnji revizorski izvještaji su se uglavnom usvajali bez da se na bilo koji način tražilo izjašnjavanje institucija, kada je u pitanju ovaj parlament, dakle u veoma slaboj komunikaciji između nadležnih institucija koje su dobile lošije ocjene po revizorskim izvještajima. I oni, uglavnom se to svodilo na prihvatanje jer, zaboga, ko bi šta mogao reći, revizija je to utvrdila tako kako jeste, šta bi se tu moglo dodati! Pošto je obaveza Parlamentarne skupštine i nadzor nad potrošnjom javnog novca, obaveza je i Parlamentarne skupštine da u tom segmentu ona i učini određene napore i pokaže želju da zaista taj posao može i da tim poslom i vlada. Vi ste ovdje dobili: na dve sjednice Komisije za finansije i budžet ... razmatran je jedan broj izvještaja i ti izvještaji su vam ovde navedeni koje su institucije i kakve su ocjene po tome.

Ja sad želim, prvo, ... mislim ... da se prvi put to inače i radi, da se pohvale nekoliko institucija koje su dobile sasvim pozitivno, znači bez skretanja pažnje, bez upozoravanja bilo kakvog. Dakle, javnim putem predlažem da Dom naroda pohvali Agenciju za državnu službu

BiH, Centralnu banku BiH u dijelu računa koji se odnosi na spoljni dug, Državnu regulatornu komisiju za električnu energiju (DERK), Komisiju za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica i Odbora Državne službe za žalbe BiH zbog toga što u svom radu naglasili transparentnost, te usklađenost poslovanja sa važećim zakonskim propisima i savjesno raspolaganje budžetskim sredstvima ovih institucija. Dakle, trebamo govoriti o ovima koji su dobri, kao i o ovima koji uvijek angažuju našu pažnju više.

Druga grupa institucija su institucije koje su dobile pozitivno mišljenje sa skretanjem pažnje, i to su institucije: Agencija za rad i zapošljavanje, Agencija za javne nabavke, Direkcija za evropske integracije. Dakle, sve do broja 13, odnosno do broja 19.

Šta je osnovna primjedba revizorskih izvještaja? Za revizorski izvještaj 2006. godine, revizori su dali 233 preporuke. Te preporuke su se uglavnom kretale u pravcu da nije uspostavljen efikasan sistem internih kontrola i kontrolnih postupaka, da ne postoje pravilnici, procedure po kojima se reguliše ova oblast, da popis sredstava i obaveza nije u potpunosti izvršen, da nije unapređeno planiranje i praćenje budžeta i godišnji rebalans, da nabavke roba i usluga nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, da ... naknade za rad u komisijama nisu u skladu sa odlukom Savjeta ministara, da su preveliki putni troškovi, korištenja službenih vozila bez opravdanog razloga, posebno u Predsjedništvu BiH, da je aljkavost u vođenju putnih naloga i lošeg stanja u DKP mreži. Nekoliko institucija godinama zaredom ne poštuju preporuke revizije. To su Predsjedništvo BiH, Ministarstvo finansija i trezora, Ministarstvo civilnih poslova, Institucija ombudsmena za ljudska prava, SIPA-a i FIPA-a. Dakle, gotovo po pravilu se ponavljaju iste primjedbe i preporuke revizije.

Komisija je znači u ovoj grupi izvještaja, znači pet institucija je bilo pozitivnih, 14 institucija pozitivno mišljenje sa skretanjem pažnje, jedna institucija pozitivno mišljenje sa isticanjem predmeta i pet institucija mišljenje s rezervom, od ovoga što je dosad obrađeno.

Svaka institucija je rekla razloge zbog kojih je ona u takvoj poziciji, zašto je dobila loš revizorski izvještaj i šta namjerava uraditi. I sa predsjednicima Kancelarije za reviziju je dogovoreno da sada, u narednom periodu, kad budu trebali slijediti predmeti revizioni za 2007., prvo će se gledati šta je urađeno i da li je odluka da se popravi nešto, da se izmijeni, da se učine naponi da se popravi stanje u određenoj instituciji, da li je to urađeno. A onda, ostali slijed. Dakle, prethodna revizija će uvijek počinjati sa zaključkom Komisije za finansije i budžet, odnosno nadam se i ovog doma, da li je ispunjeno ono što se od te institucije tražilo.

I ovaj izvještaj kao i ovaj maloprije o kome sam govorila, znači prihvaćeni, jednoglasno su prihvaćeni – Izvještaj Kancelarije za reviziju, ali ovaj put imamo zaključke.

Dakle:

1. da se pohvali ovih pet institucija,
2. da se nalaže Savjetu ministara da odmah pristupi zakonskom regulisanju rada Direkcije za implementaciju projekta CIPS, odnosno i rešavanju pitanja organizacije rukovođenja Direkcijom za implementaciju projekta CIPS koja još uvijek radi na osnovu Odluke Savjeta ministara, a ne po zakonu,
3. da se zadužuje Savjet ministara da u roku od 30 dana od dana prijema ovog zaključka sa donatorima Visokog sudskog i tužilačkog savjeta BiH riješi pitanje

tumačenja odredaba ugovora kojima se njihove donacije isključuju iz nadležnosti Kancelarije za reviziju institucija BiH i o učinjenom obavijesti ovaj dom.

Mi zaista nismo mogli preći preko toga da dio sredstava donatorskih je isključen iz mogućnosti da naša Kancelarija za reviziju po Zakonu o reviziji ove zemlje izvrši uvid u taj dio. Mi, da ne bismo mi sami osujetili, odnosno da ne bismo poremetili ako i donator zahtijeva da to bude isključivo nezavisna reviziona institucija, da vidimo razloge i tražimo od Savjeta ministara zašto, ustvari, naša reviziona institucija ne može da vrši reviziju svih institucija pa i Visokog sudskog i tužilačkog savjeta, taman se radilo i o donacijama.

I, na kraju:

4. Dom naroda Parlamentarne skupštine skreće pažnju Savjetu ministara da je dužan prilikom zaključivanja ugovora sa donatorima i zajmodavcima voditi računa o odredbama člana 11. stav (2) Zakona o reviziji institucija BiH, a to znači da svi potpadaju pod pravo da revizija izvrši uvid.
Eto, toliko, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala vam, gospođo Dušanka, na ovako iscrpnom izvješću.

Otvaram raspravu. Rasprava na ovom povjerenstvu je trajala satima, šest sati. Nije vrag da sad nitko ne želi uzeti riječ.

Gospođo Čolo, izvolite.

ALMA ČOLO:

Pa evo, čitajući izvještaje pojedinačno, a posebno Izvještaj o reviziji Visokog sudskog i tužilačkog vijeća koja je institucija koja imenuje sudije i tužioce u BiH, bilo mi je neshvatljivo da donatorska sredstva koja su dodjeljivana Visokom sudskom i tužilačkom vijeću nisu mogla biti kontrolirana od strane Ureda za reviziju. Malo sam se konsultovala sa našim ljudima u Sekretarijatu u Parlamentarnoj skupštini, pitajući kontroliraju li se njihova donatorska sredstva. I tada mi je rečeno da sva donatorska sredstva i koje dobije ova skupština podliježu pod kontrolu. Ja ne znam uopšte kako se revizija pomirila s tim ... da ne kontrolira ta donatorska sredstva. Znači, neko im je rekao iz Visokog sudskog i tužilačkog vijeća: *vi to ne možete raditi* i oni su jednostavno prihvatili da to ne rade.

Druga stvar o kojoj želim ovdje da kažem je što smo mi kao građani u prethodnih nekoliko godina imali priliku da čujemo iz revizorskih izvještaja, iz njihovih konferencija za štampu: da su otkrivene određene nezakornosti u državnim institucijama, da su oni svoje izvještaje dostavili Tužilaštvu BiH, a nikakvih popratnih informacija o tome nemamo. Znači, da li je prilikom tih kontrola ... nesporno je da su utvrđene određene nezakornosti u trošenju javnih sredstava, da su ti izvještaji dostavljeni Tužilaštvu BiH, a da niko od odgovornih osoba nije procesuiran za radnje koje su, kako su prezentirali revizori, ustvari, bile očigledne nezakornosti. Ja znam da je javnost veoma pomno pratila ove njihove konferencije za štampu, posebno kada je u pitanju korištenje javnih sredstava u Predjedništvu BiH, ali nikakvog poslije odgovora nije bilo.

Mene interesuje, a ovde su predstavnici Ureda za reviziju institucija BiH, želim da mi kažu da li su dobili ikakve povratne informacije od strane državnog tužioca, znači da li je bilo

ikakvih provjera i da li su procesuirane određene odgovorne osobe koje su u institucijama BiH, po njihovim izvještajima, postupale protivno zakonu i da se ... da čujem njihove odgovore na ove navode koje su istakli, znači da im nije bilo dozvoljeno da izvrše uvid u donatorska sredstva i u njihovo namjensko korištenje i ... kako su oni pristali, znači, da ne kontroliraju ... korištenje tih donatorskih sredstava. I, znači, da li mi kao Parlament, kao Dom naroda, treba da prihvatimo zato što neki tamo službenik ili osoba koja rukovodi tim Visokim sudskim i tužilačkim vijećem da obrazloženje da donatori ne daju da se izvrši uvid u ta sredstva, da li mi treba to tako da prihvatimo, kada svaki novac u ovoj zemlji podliježe kontroli; znači javna potrošnja podliježe kontroli, pa zašto bi jedna državna institucija morala transparentno trošiti donatorska sredstva, a druga bi, navodno, zato što to donatori ne dozvoljavaju, ta sredstva prikrla od očiju Ureda za reviziju, što mislim da nijedan donator, kada da sredstva određenoj instituciji, ne daje ta sredstva s namjerom prikrivanja od strane te institucije, nego je spreman da javnost ove zemlje vidi u šta su ta sredstva korištena.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođa Čolo.
Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući. Pa evo, mislim da smo na neki način prozvani, mi smo svi članovi Povjerenstva za proračun i finansije, i ne šest nego osam i po sati smo se mi lomili za ova dva izvješća. Ispovijedali smo tamo sve korisnike Proračuna da nam objasne razloge takog planiranja, takve potrošnje i, dakle, iako su već dvije ove točke razdvojene, one su funkcionalno tako povezane uzrocima ovakvog stanja da se ne mogu odvojiti jedna od druge. Moj je dojam da se mi ovdje vrtimo u krug. Isto kao što možemo napisati bezbroj zaključaka prema Vijeću ministara, i ne dobiti nikakve adekvatne odgovore i njihove odgovorne poteze u tom smislu, tako da mi se čini da se cijeli postupak i revizije i praćenja izvršenja proračuna svodi na naše jadikovke i zaključke koji nikome ništa ne znače.

Zaključak bi trebao završiti kod revizorskog izvješća na odgovarajućem mjestu i morao bi proizvesti posljedice, ako se radi o kršenju zakona, ako se radi o namjenskom trošenju, zlouporabi itd. Ja sam govorio to, pa su mi rekli i revizori: *to vrijeme je prošlo*. Ja sam cijeli život proveo u kontaktu sa financijama u računovodstvu, ja znam što je značio inspektor Službe društvenog knjigovodstva nekada. Bio je Bog na zemlji što se tiče tih poslova. Danas je naša revizija, mislim, neka se ne uvrijede ljudi koji rade taj posao, oni su dobro sredstvo za plašenje onih koji su naivni. Oni koji nisu naivni, ne plaše se ni njih ni njihovih izvješća. Da je to tako, evo imamo dokaz ovde.

Međutim, mene zabrinjava nešto drugo. Ako Tužiteljstvo BiH ne reagira na ovakva izvješća, što se ne može ničim ni objasniti, a kamoli opravdati, mene zanima kako Parlament, odnosno Vijeće ministara u kreiranju raspodjele sredstava, sve su to proračunski korisnici, kako nema nikakvih sankcija za one koji krše zakon po nalazima revizije i onih koji ne izvršavaju proračunska sredstva, i na taj način, zbog nemogućnosti rebalansiranja, zakidaju da

ovoj zemlji neka druga područja budu pokrivena, finansirana, da riješe neka svoja vitalna pitanja.

Dakle, hoću reći da je smisao svih ovih rasprava onda samo ako ćemo mijenjati zakonske propise na način da se oni primjenjuju. Zakoni koji se ne primjenjuju, ne služe nikome. A čini mi se da imamo previše zakona u ovoj zemlji, kakva god ona da jeste, u kojoj se niko ne osjeća dužan provoditi zakone. Zato mi se čini besmisleno da mi i nakon desetak sati provedenih u dva zasjedanja o ovim pitanjima ponovo govorimo. Volio bih čuti povratnu informaciju nakon pola godine ili osam mjeseci, što se od ovoga što smo mi napisali izvršilo i u Vijeću ministara i u Tužiteljstvu BiH.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajić. Ali dobro je čuti da se satima, nekad pet, nekad šest, nekad evo i osam sati raspravlja u određenim povjerenstvima, dakle komisijama mjerodavnim, stalnim tijelima Doma naroda, jer nekad mi, kad zakon usvojimo ovde za sedam minuta, onda netko kaže vidite kako oni to štancaju zakone. Ne, ne štancaju se i vrlo se temeljito pripremaju i rasprave vode na nadležnim povjerenstvima. Nije rijedak slučaj da se o određenim zakonskim projektima rasprave ponavljaju i po nekoliko puta na određenim povjerenstvima i po nekoliko sati, dok ne dođu na ovaj dom. I zato izgleda kao lagano donošenje određenog zakonskog propisa.

Dakle, evo čuli smo sad. Jedno pitanje je upućeno praktično revizorima ili, kako to kaže gospodin Rajić vrlo elegantno, subjektima za plašenje. Možda bi revizori htjeli odgovoriti na ovo posljednje pitanje zastupnice Čolo, oko ovih donatorskih sredstava i oko eventualno nekih nedodirljivih subjekata koje vi kontrolirate ... i kako dolazite do tih podataka. Ima li takvih primjera?

Izvolite.

DRAGAN KULINA:

Zahvaljujem, cijenjeni predsjedavajući, zamjenici predsjedavajućeg, cijenjeni delegati.

U vezi pitanja gospođe u vezi sa Visokim sudskim i tužilačkim vijećem, mi smo, dakle, svim sredstvima nastojali da dođemo u posjed dokumenata u vezi sa donatorskim sredstvima. Međutim, tamo smo dobili odgovor da oni imaju ugovor sa donatorima po kojem su oni precizirali da reviziju tih donatorskih sredstava radi neka nezavisna kuća koju biraju donatori sami. Onda smo dalje istraživali taj problem i nastojali obzirom da smo se vodili Zakonom o reviziji koji decidno kaže: *da sva sredstva donatorska koja se dodijele BiH su predmet revizije Ureda za reviziju*. Međutim, dobili smo neka tumačenja da je međunarodni sporazum iznad zakona BiH itd. i nismo imali ništa drugo osim da uputimo ... zahtjev ili izvještaj prema Parlamentarnoj skupštini, pozivajući se na standarde međunarodne revizorske, u kojima se kaže: ukoliko nismo u mogućnosti da pregledamo sredstva, da onda se obratimo Parlamentu koji treba da to razmotri i vidimo šta dalje. Dakle, po meni, treba se uputiti zahtjev ... Visokom sudskom i tužilačkom vijeću da dozvoli da se pregledaju ta sredstva. Mislim da bi to bilo dobro i za njih. Ovakao ostavljaju, po meni, sumnju, je li! Već je bilo u medijima oko toga špekulacija – da li sad se to Vijeće finansira itd., ne može se ovdje vidjeti ta sredstva. To je u vezi toga.

Što se tiče Tužilaštva, ja moram kazati da ... svi izvještaji su dostavljeni Tužilaštvu po Parlamentarne skupštine i oni su u više navrata tražili od Ureda za reviziju dodatne dokumente, papire u vezi nekih istraga koje su provodili. Mi smo sve to uredno dostavili. E, sad ja ne znam ... da li su pokrenuli, da li su neke optužnice u pripremi ili nešto. To zaista ne znam, niti možemo to ... niti možemo to znati.

Evo, to je uglavnom, odgovori na ta pitanja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepo, gospodine Kulina. Riječ je tražio doktor Ivanić.

MLADEN IVANIĆ:

Prvo, ja mislim da je izuzetno korisno za ovu zemlju što postoji ova Kancelarija za reviziju i mislim da je to jedna nova praksa, na koju ćemo se mi vjerovatno navikavati još dobar broj godina. Ali je evidentno da postoje pozitivni efekti jer, bez obzira na sporosti, ipak je broj izvještaja sa negativnim mišljenjem sve manji i manji, ipak broj izvještaja raste, još uvijek ima rezervi, ima upozorenja, ali sve skupa je to jedan izuzetno pozitivan trend i pravac koji je prisutan.

Moje iskustvo, a bio sam predmet revizije kad sam vodio Ministarstvo inostranih poslova, je bilo, prvo, da ova revizija ima jednu praksu koja je izuzetno pozitivna da prije kraja godine obavi prethodnu reviziju i u dobrom duhu upozori korisnika šta je našla kao problem prije kraja godine, da on, ako ozbiljno shvati, ima vremena da popravi, izmijeni praksu i ozbiljno reaguje na upozorenje. Mislim da je to jedna stvar koja je sa stanovišta praktičnog rada ove revizije pozitivna i, koliko mi je poznato, u nekim drugim revizijama, nije tako. Ne radi se na takav način drugdje. Drugdje se čeka da sve prođe, pa se onda naknadno daje mišljenje. Ovde ... ipak ova revizija dođe u jednu brzinsku, hajde da kažemo, ne toliko detaljno ali ipak analizu koja daje, koja može dati opšti pogled, a korisnik ima vremena da popravi. Nije da ga revizija čeka, e sad te baš čekam da pogriješiš. Dakle, nije u tom kontekstu, barem je tako bilo moje iskustvo.

Ono što ja mislim da je malo pretjerivanje kod naše revizije jeste izlazak, prevelik izlazak iz zone računovodstvenog razmišljanja i ulazak u pokušaje, rekao bih, hajde da kažem, ponekad i stručnog obavljanja u pojedinim ministarstvima. Ima primjera da je maltene revizija, iako ljudi nisu tamo stručni za to, ocjenjivala kako bi trebalo da izgleda DKP i kako bi on trebao da obavlja, hajde da kažem, diplomatske aktivnosti. Ja razumijem da i taj aspekt revizije postoji, on objektivno može da postoji, ali mislim da mi još u ovoj fazi trebamo najveći napor koncentrisati na finansijske izvještaje i procedure te vrste, jer je to ono što ima i najteže reperkusije a, kad jednom to uvedemo, onda možemo ući u proceduru, hajde da kažem, suštinske ocjene. Ja mislim da je suštinska ocjena o tome kako pojedina ministarstva rade više na Parlamentu nego možda na samoj reviziji. Iako moje iskustvo i sa tim dijelom nije bilo loše, nije bilo negativno, ali ponekad je to bilo pomalo, hajde, rekao bih, naivno posmatranje operativnih aktivnosti.

No, ono što iz revizorskih izvještaja proističe jeste pitanje, posebno kad govorimo o ministarstvima – ko je odgovoran? I tu je sad problem zakona, gdje Zakon o Savjetu ministara kaže da je ministar odgovoran za rad ministarstva, a, čini mi se, Zakon o ministarstvima kaže

da je sekretar kao najviši državni službenik – sekretar ministarstva – odgovoran za finansijsko-materijalno i kadrovsko vođenje ministarstva. Ja mislim da je tu naša obaveza da pomognemo i reviziji i korisnicima da jednom za svagda uredimo te zakone i ministre zadržimo kao političke ličnosti koji se bave zakonima, stvaranjem opšteg ambijenta, a ne nabavkama, a ne ... tenderima, a ne potpisivanjem ugovora, jer oni to niti znaju, niti mogu, niti su kvalifikovani za to. U principu to treba da rade rukovodeći glavni državni službenici, a Zakon o ministarstvima je to na neki način definisao. Ali ta dva zakona su u sukobu, onda se vrlo često ponavljaju ova pitanja o kojima je gospođa Čolo govorila. Ko je na kraju onda tu odgovoran?

U ovakvoj varijanti ispade, s jedne strane, ministar; s druge strane, sekretar i mislim da i reviziji i svima nama i onima koji se time bave – da detaljno rade pripremu budžeta, treba biti jasno definisano! Moje je mišljenje da to treba biti kako nema baš ... Savjetu ministara sad puno, ali Ministarstvo pravde bi trebalo usaglasiti ta dva zakona i to baš povodom revizorskih izvještaja – Zakon o Savjetu ministara i Zakon o ministarstvima i ko su odgovorne osobe za materijalno i finansijsko poslovanje u ministarstvima. Ja mislim da je jedino logično u novom sistemu da to bude sekretar.

Toliko, hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodine Ivaniću.
Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Oprostite, ja imam obavezu tu da kažem. Kancelarija za reviziju svoj posao završi i, u toj hiperprodukciji izvještaja, ona čeka prirodnog partnera, to je Parlament, šta da uradi. Parlament nije riješio svoje pitanje i svoje mjesto u tome. Parlament do sada nije, izuzev što je pukim dizanjem ruku, usvajao revizorske izvještaje, on nije nijednog momenta tražio odgovornost određenih institucija za takvo ponašanje. Pa, molim vas lijepo, ovde sam vam napisala pet-šest institucija: Predsjedništvo, Ministarstvo finansija, civilni poslovi, Institucija ombudsmena, SIPA i FIPA koje ... svake godine zaredom dobijaju iste preporuke koje ne izvršavaju i Parlmanet usvoji to i zaboravi do sljedećeg izvještaja.

Dakle, obaveza Parlamenta u toj kontrolnoj funkciji se ne završava time što će podići ruku. Mi ćemo tražiti kao nadležna komisija – možda to ne bi bilo loše i da Dom traži sastanak s Tužilaštvom – da vidimo kako u slučajevima gdje je evidentno bilo kriminalnih radnji da niko nije odgovarao za to.

I na kraju, ja jedino, zašto slati sve izvještaje prema Tužilaštvu? Prema Tužilaštvu treba slati one koji su s rezervom. Zašto bi trebalo druge izvještaje slati? Ne treba Tužilaštvo zatrpavati ... svim izvještajima revizorskim. Ne radimo reviziju učinka. I dok ne budemo radili reviziju učinka, nećemo imati još mnogo podataka, jer imamo primjere da su ljudi pojedini koji vode institucije BiH: imaju dobre izvještaje revizione, a da se unutar dešava svašta, da nije adekvatno i nije transparentno ... ponašanje sa javnim novcem. Dakle, to je pitanje o kome Parlamentarna skupština još uvijek nije našla svoj stav, ni jedan ni drugi dom. Dakle, evidentna

kriminalna djela u pojedinim revizorskim izvještajima nisu sankcionisana, nemamo informaciju od Tužilaštva ni za jedno koje je procesuirano, zbog toga što revizorski izvještaj je bio negativan, odnosno s rezervom. Revizija svoj posao obavi onog momenta kad ga predaju nama. Kad ga usvojimo, to je naše vlasništvo i naša odgovornost.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepo. Čuli smo dodatna promišljanja gospođe Majkić. Tko želi dalje riječ? Možemo li zaključiti raspravu? Zaključujem raspravu.

Prvo ćemo se izjasniti o predloženom Izvješću. Predlažem da to uradimo u paketu, dakle da ne idemo izvješće po izvješće nego da to bude odjednom izjašnjavanje o prihvatanju ili neprihvatanju izvješća.

Prvo ću pitati tko je za to da prihvatimo Izvješće Ureda za reviziju institucija BiH.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i usvojili Izvješće svih navedenih institucija, dakle Ureda za reviziju o institucijama od a) do y).

Sada bih vas molio da se izjasnimo o zaključcima koje smo čuli od gospođe Majkić, dakle od 1. do 4. u Izvješću mjerodavnog povjerenstva.

Tko je „za“ ovakav prijedlog zaključaka?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i zaključke uz Izvješće mjerodavnog povjerenstva.

Prelazimo na točku 23., to je:

Ad. 23. Informacija Ureda za razmatranje žalbi o poduzetim aktivnostima s ciljem prevladavanja problema u radu Ureda za razmatranje žalbi primjenom važećih propisa, s Prijedlogom zaključka

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće Komisije, odnosno Povjerenstva, i koja je predložila određene zaključke. Zastupnički dom je primio k znanju ovu informaciju o kojoj je riječ. Ja otvaram raspravu i pitam tko želi riječ?

Gospođa Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dvije institucije koje su najodgovornije za funkcionisanje sistema javnih nabavki u zemlji su Agencija za javne nabavke i Kancelarija za razmatranje žalbi o preduzetim aktivnostim. Te dve institucije su odgovorne zato što je stanje danas u javnim nabavkama ovako kako jeste.

Željeli smo da kao komisija prvo steknemo dobar uvid šta se ustvari dešava na tim relacijama. Imali smo priliku da obavimo razgovore i sa Agencijom za javne nabavke i sa Kancelarijom za razmatranje žalbi. I, mi smo ovdje u Izveštaju koji smo dali, neki siže, ali je osnovno da nam se čini da Savjet ministara koji je odgovoran da bi ovaj sektor funkcionisao dobro, a koliko je to značajno hoću da vas samo podsjetim da je u prošloj godini, dakle 2006. godine, BiH na različitim nivoima za javne nabavke potrošila više od 1 milijardu i 200 miliona maraka. Ne trebam vam reći šta znači ako u tom segmentu društva nije red.

Često sam se pitala da li je i koji razlog ima neko da zadržava da se jedna mlada institucija kao što je Kancelarija za razmatranje žalbi, koja je osnovana tek negdje početkom drugog kvartala 2006. godine, ni do danas ne profunkcioniše u cijelosti. Ja sam ovdje rekla da pošto su u Kancelariji zaposlena dva Bošnjaka, nedostaje još jedan predstavnik srpskog i jedan predstavnik hrvatskog naroda, da Savjet ministara još uvijek nije tu proceduru doveo do kraja i, dakle, imamo minimalni kvorum bez; dakle, ovi ljudi ne mogu da odu ni na godišnji odmor, ne mogu da rade zbog toga što nije završen postupak imenovanja kompletne Kancelarije za razmatranje žalbi. Nemojte da govorimo o tome šta znači kad ovakva jedna institucija ne radi i ne razmatra žalbe po javnim nabavkama.

Danas nismo govorili, imaćemo priliku da govorimo o samom Zakonu o javnim nabavkama koji smo radili zajedno sa strancima, pa često u toj nedosljednosti našoj prepisivali engleske tekstove, pa sad imamo ovaj zakon koji sami ne razumijemo i veoma nam je problem da razumijemo određene njegove članove a mislim, rekla sam, da nema čovjeka u ovoj zemlji koji nema neku primjedbu koja se odnosi na taj segment. E, sad zamislite u tako konfuoznom zakonu imate dve nedorečene institucije koje su zadužene za njegovo sprovođenje. Parlamentarna skupština nešto mora uraditi u tom dijelu. Stanje se u te dve važne institucije mora promijeniti i Komisija je predložila dio zaključaka za koji misli da će moći promijeniti stanje, pod uslovom da mi kao predstavnici zakonodavne vlasti imamo dovoljno autoriteta koji će poslušati izvršna vlast, a vidimo u dosadašnjem toku sjednice da se ne možemo baš pohvaliti kako odgovaraju na naše zahtjeve i postupaju po našim zaključcima.

Dakle, ono što je Komisija smatrala za neophodno za rad da obezbijedi rad ove institucije:

1. Zadužuje se Savjet ministara da u okviru svojih zakonskih nadležnosti preduzme potrebne mjere u cilju maksimalnog ubrzanja postupka imenovanja još dva člana u Kancelariji za razmatranje žalbi, dakle predstavnike srpskog i predstavnika hrvatskog naroda.

2. Zadužuje se Savjet ministara da u najkraćem roku izvijesti Dom naroda šta je ...urađeno po tački 3. zaključaka Doma naroda sa 6. sjednice, održane 29.6., a to je vezano za kompletnu problematiku u ovom segmentu.

Zadužuje se Savjet ministara da ubrza postupak davanja saglasnosti na Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Kancelarije za razmatranje žalbi. Dakle, u Savjetu ministara ko god je mogao da napravi neku grešku napravio je na slučaju ili zakona ili agencije ili Kancelarije za razmatranje žalbi.

Dakle, mi smo kao Komisija mogli ovoliko. Ostalo će morati Savjet ministara. Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Tko želi dalje riječ? Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Pa ja imam jednu primjedbu na ove zaključke koje je predložila Komisija, a navest ću razloge zbog kojih stavljam tu primjedbu.

Zaključak, ja mislim pod tačkom 3., koji se odnosi na davanje saglasnosti na tekst Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Ureda za razmatranje žalbi od strane Vijeća ministara. Ko je čitao ovaj tekst, mogao je vidjeti da je Vijeće ministara razmatralo Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Ureda za razmatranje žalbi i da je dalo saglasnost na taj pravilnik i da je reklo Uredu za razmatranje žalbi: Vijeće ministara je zaključilo da postupe po Mišljenju Ministarstva pravde. Uredu za razmatranje žalbi se nije svidjelo da im predsjedavajućeg Ureda za razmatranje žalbi bira Vijeće ministara i zbog toga oni sad od ovog parlamenta traže da mi donesemo zaključak po kojem će Vijeće ministara ponovo razmatrati njihov pravilnik i ponovo dati saglasnost na tekst tog pravilnika. Prema tome, smatram da takav zaključak Dom ne bi trebao podržati.

Nesporno iz ovog materijala da postoje problemi u kadrovskom osposobljavanju ovog Ureda za razmatranje žalbi i svi koji imaju doticaja sa našim privrednim subjektima, pogotovo koji investiraju puno, znaju da puno njihovih žalbi stoji u ovom uredu. Evo, predstavnik tog ureda kaže da nisu kadrovski popunjeni i ja to razumijem. I stvarno je Vijeće ministara dužno da kadrovski popuni ovaj ured. Međutim, ne mogu da prihvatim njihovo stanovište da, znači, Vijeće ministara ne treba da imenuje predsjedavajućeg Ureda za razmatranje žalbi, nego to oni trebaju sami između sebe da urade. Oni su se, po meni, malo poistovjetili sa sudovima u BiH po kojima same sudije biraju svog predsjedavajućeg. Mislim da je ovo državna institucija i da nema nikakvih razloga da se ne prihvati Mišljenje Ministarstva pravde BiH koje je u svom mišljenju reklo da Vijeće ministara treba da imenuje predsjedavajućeg i da tako treba da stoji u njihovom pravilniku o unutrašnjoj organizaciji. I mislim da je data saglasnost od strane Ministarstva valjana i da Ured za razmatranje žalbi tu saglasnost ni na koji način ne može osporiti i oni trebaju dalje da rade i na rješavanju žalbi kojih imaju jako puno, a ne da se spore sa Vijećem ministara oko toga ko će birati predsjedavajućeg ove institucije.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne može čovjek da pretenduje, ma kako bio vičan da to savlada u jednom momentu. Treba mnogo sati čitanja da bi se ušlo u ovu suštinu. Šta znači dati podršku odluci pod uslovom. To nije donesena odluka čim je pod uslovom. Drugo, članove ove institucije bira Parlament. Nije logično da one koje bira Parlament, postavlja poslije, predsjedavajućeg im postavlja Savjet ministara. Ima proceduralnih stvari gdje su napravljene greške, gospođo Čolo. Nije to, nije ovaj čovjek, meni je djelovao preambiciozan pa sam mislila da je u tome, onda je trebalo zaroniti u sve to pa vidjeti odakle, šta se dešava. Neko iz Ministarstva pravde, iz njemu poznatih razloga, zateže slučaj. Posle sam čula taj čovjek je radio, možda se zamjerio nekom u Ministarstvu pravde. Ne želim o tome da razmišljam. O osobi, znači ličnosti, odnosno

funkcionere koje bira Parlament, zna se kako se imenuje predsjedavajući od njih, ne možemo sad pustiti to, pogaziti.

Ja bih voljela zato da samo nekoliko riječi o tome. To su strašni problemi, da ne iznosimo sve. Ja sam pokušala nešto da sublimiram u tako teškoj materiji, da ovaj predsjedavajući te institucije kaže sam nekoliko riječi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Čut ćemo prvo zastupnike.
Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Evo, gospodine predsjedavajući, htjeli ili ne htjeli, mi moramo nastaviti u tonu koji sam ja, na nesreću, volio bih da nisam morao otvoriti takav pogled na ovu našu stvarnost. Dakle, ovo je pitanje u kojem se jasno pokazuje i ono, ja ću ponoviti nekoliko misli koje sam izrekao više puta na Povjerenstvu: da mi bolujemo u BiH u cjelini. Dakle, čast iznimkama, ali govorim generalno da bolujemo od potrebe da sami sebi svežemo ruke i da bolujemo od toga da prepisujemo zakone, da pravimo nejasne izričaje, ... da ostavljamo prostora konfuziji i zlouporabi i da ćemo pri tome životu zapovjediti da on stane u red da čeka dok mi sve to uredimo. Najbolji primjer za to su Agencija za državnu službu, Agencija za javne nabavke i Ured za žalbe u procesima koje vodi Agencija za javne nabavke. Sve tri te agencije su apsolutno uska grla koja koče život u ovoj zemlji. I nikome u ovoj zemlji, počev od nas do Vijeća ministara i do drugih tijela Predsjedništva, ne pada napamet da napravi protočnost u tom sustavu.

Kako ćemo mi govoriti o učinkovitosti, o zakonitosti, ako ... sam zakon u sebi nosi konfuziju? Vi ovde imate riješeno da je Ured za reviziju, zapravo Ured za žalbe je specifična upravna organizacija koja rješava žalbe u upravnom postupku. Pa smo onda imali jedan karikaturni primjer koji nam je ravnatelj iznio: da bi u slučajevima, kada sudjeluju u ponudama stranci, mogli taj predmet riješiti za godinu i po dana, zbog toga što je neko previdio da ugaravanje te ustanove u područje upravnog rješavanja ima svoje limite koje neko treba ili otkloniti ili promijeniti narav, promijeniti njen sadržaj rada.

Drugo, ovde se kaže da je zakonom utvrđeno da Ured za žalbe ima toliko i toliko članova i da se oni popunjavaju prema podzakonskom aktu. Tko je donio i uredio, znamo li mi, da je taj podzakonski akt tu preko kojega bi taj ured trebao biti popunjen, ne voljom njenog ravnatelja i uposlenika nego voljom onoga koga je zakon ovlastio da to učini? Nisam siguran da smo mi u mometu razmatranja ove problematike na Povjerenstvu za proračun i financije imali sve informacije, pogotovo ovu informaciju da je Vijeće ministara dalo pod određenim kondicijama suglasnost na Pravilnik o unutarnjoj organizaciji, da to nikada nije provedeno.

Pravo je pitanje: Zašto Vijeće ministara ne osigura provedbu svojih zaključaka? Evo, ako neće izvršiti zaključke koje mu Parlament daje, ili ne može, da ne budem grub, ili neće ili ne može izvršiti, zašto ne osigura provođenje svojih zaključaka prema institucijama kojima je ono apsolutno nadređeno, i uz to financira.

Dakle, govorim o tome da mi moramo sad u povezanosti ove materije, sa jednom od tih točaka koje slijede Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, prići tome jedanput bez činovničke potrebe da sve zamrsimo, iskompliciramo i da sve učinimo nedostižnim za prosječne ljude – donijeti zakon koji je jasan, koji je protočan i zakone koji će omogućiti da se u ovoj zemlji odvija život koji ne može čekati da se mi nagodimo oko nekih proceduralnih pitanja. I opet vam kažem: moja su zapažanja u ovoj zemlji ima puno onoga što nije dobro, što bi trebalo promijeniti, ali tako loše kao što rade Agencija za državnu službu, možda ona radi zato što joj je kapacitet tako usko postavljen, ali ona je apsolutno kočničar života, Agencija za javne nabavke i Ured za žalbe po javnim nabavkama. Ako tu nemamo snage nešto napraviti, onda zaista trebamo priznati to i kazati da su te institucije stvorene radi ostvarivanja umjetničkog dojma, a ja zaista ne želim živjeti za umjetnički dojam, jer se živi od nečega što je stvarno, materijalno.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajiću.

Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo, kolegice, evo ne da želim likovati, a evo vidite upravo sve ove diskusije povodom ove tačke dnevnog reda govore o tome da je bilo opravdano i svrsishodno da danas u dnevnom redu imamo Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama. Mi sada imamo tačku dnevnog reda u vezi sa problemima u Uredu za žalbe kao drugostepenom apelacionom organu, dakle jednom od segmenata u vezi javnih nabavki. A gdje je tu agencija, pa proces oglašavanja, objavljivanja, odlučivanja itd. Sve ovo govori da smo trebali imati ovaj zakon na dnevnom redu i otvoriti sebi mogućnost da mi iz ovih problema koji su opravdani, koji stoje, upravo rješavamo kroz izmjene i dopune tog zakona.

Pa dakle, evo i pitanje – imenovanje tog predsjednika Ureda za žalbe, imenuje Parlament. Nije tamo propisano, neko je dao mišljenje da to treba uraditi Vijeće ministara, oni se kriju iza toga. Ako ne može uraditi Vijeće ministara, a oni su specijalizovana upravna organizacija, drugostepena, žalbena, a još je manje logično da u upravnoj organizaciji zaposlenici sami sebi šefa biraju. Ja nisam čuo za takvu upravnu organizaciju gdje zaposlenici nekim glasanjem sami sebi izaberu šefa. I, ako im to dopustimo, šta ćemo ako bude on slušao ili ne slušao upravo te zaposlenike, pa se ujutro i navečer budu mijenjali ili svaki dan smicali jedan drugog kao šefa i međusobno, je li, se ... smjenjivali. Dakle, i to je jedno od pitanja koje treba ovim zakonom riješiti. Pa u zakonu propisati: je li to Parlament da bira predsjednika ili je to da to uradi Vijeće ministara, a evo, ako hoćemo da im damo to samoupravno pravo da oni međusobno biraju tog predsjedavajućeg, napišimo to u zakonu, je li, i onda neće biti dileme kako i na koji način se dolazi do ove stvari.

Učestvovao sam u radu ove naše Komisije za finansije i budžet. Evo, podržat ćemo ova prva dva zaključka. Treći ne možemo, jer je to izbjegavanje Doma i njegove nadležnosti.

Otvorimo pitanje o Zakonu o javnim nabavkama, pa u zakonu u proceduri u ovom parlamentu riješimo ta sporna pitanja i onda ćemo ih imati onako kako je to redoslijed, a ne da mi unaprijed, je li, zaključkom Doma prejudiciramo stvari, naložimo Vijeću ministara da da ili ne da, upravo, na to pitanje izbora predsjedavajućeg.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rančić.

Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege,

neću reći ništa novo ali zaista ne mogu a da ne konstatujem nekoliko stvari. Dakle, mi ovdje imamo: iz svega ovoga može da se vidi jednu lepezu problema koji su se sastali na jednom mjestu. Činjenica je da imamo loš zakon na početku i da on možda uzrokuje sve ove neke probleme koji se pojavljuju. Imamo situaciju da niko nije nadležan za praćenje rada ove institucije. Imamo, na kraju, nepopunjen ovaj ured ili ovu instituciju. Dakle, sve su to problemi koji su se sastali na jednom mjestu.

Ja zaista mislim da na kraju, zaista moraju ovi zaključci koji su postojali, ja bih bio potpuno sretan da pored svakog od ovih zaključaka stoji da ... *zadužuje se Savjet ministara odmah da izvrši*. Dakle, da budu još precizniji i još koncizniji, još eksplicitniji ovi zaključci, kako bi one koji su sad na potezu, a to su ljudi iz Savjeta ministara, zaista natjerali na jedan način da priđu što brže i što efikasnije rješavanju ovih problema, jer zaista se ovi problemi moraju rješavati, moraju se početi što prije rješavati. Ako godinu dana ovo tijelo radi u sastavu od četiri čovjeka, od prošlog septembra od 2006., onda se moramo zaista zapitati u kom pravcu ide rad nekih institucija.

Mislim da ovi zaključci koji postoje – jesu oni precizni ali smatram da bi bilo dobro kad bi bili još precizniji, kad bi stajao neki rok pored njih. Da li može da postoji? Pretpostavljam da ne može rok. Ali, Savjet ministara se mora natjerati da odmah pristupi rješavanju problema koji postoje ovdje, jer na svakoj sjednici Doma do sada mi smo imali neku informaciju koja se tiče ovoga ureda. Da li je to bila informacija o radu ili program mjera za rješavanje problema, evo i danas je jedna informacija, naravno sa ovim zaključcima koji su prisutni.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šaraba.

Dakle, ja bih samo konstatirao i podsjetio vas. Vi ste pažljivo pročitali informaciju koju ste dobili iz Ureda i vidjeli ste – evo, samo da kažem ovo, dobit ćete riječ – vidjeli ste da su ovi zaključci, koje je predložila Komisija, sadržani u Informaciji. Ovakav prijedlog je uputio Ured i moli Parlamentarnu skupštinu da prihvati to izvješće i ovakvu informaciju, s priložima zaključaka, baš kakvi stoje ... u Informaciji. Dakle, ništa novoga nije tu učinjeno izvan onoga što je to Ured i zatražio.

Gospodin Rajić traži riječ.

BOŽO RAJIĆ:

Mislim da bismo mi, pogotovo koji smo članovi Povjerenstva za proračun i financije, trebali razriješiti pitanje teksta trećeg zaključka. Dakle, on bi se možda mogao preformulirati, jer naša ideja nije bila da nalažemo Vijeću ministara da da suglasnost na Pravilnik, nego da riješi pitanje popune funkcioniranja Ureda za žalbe i u tom smislu ja predlažem da ovaj treći zaključak i glasi tako: *da se zadužuje Vijeće ministara BiH da ubrza postupak kojim će razriješiti pitanje popune funkcioniranja Ureda za žalbe*. I to je sve. Onda bismo postigli: ne bi niko se osjećao ovde ni izigranim, niti bi to bilo prejudiciranje bilo kakvog rješenja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

To je sadržano u točki 1. Prijedloga zaključaka.

BOŽO RAJIĆ:

To je 3. zaključak.

ILIJA FILIPOVIĆ:

To što ste vi predložili sad, točka 1. zaključka

BOŽO RAJIĆ:

Zaključak broj 3., istini za volju, sadrži u sebi prejudiciranje. I ja isto mislim kao gospodin Rančić, to je iznosila i gospođa Čolo, da bismo mi trebali malo smekšati ovaj stav i zadužiti Vijeće ministara ovim zaključkom da ono razriješiti pitanje popune i funkcioniranja toga ureda. I to je dovoljno.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rajić.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

... toliko mekani da ih uglavnom Savjet ministara preskoči. Ali zašto mislim, nisam mislila na to kad je u pitanju ... Savjet ministara je dužan da da saglasnost. On je dao uslovnu, treba pregovarati s Ministarstvom pravde. Ministarstvo pravde neće da se dogovori. Pa ko treba to da radi? Je li treba Komisija za finansije i budžet da ganja Ministarstvo pravde da bi uradilo svoj dio posla koji na kraju treba da odobri Savjet ministara? Zato ova tačka, zato stoji ona! Dakle, treba neko da natjera Ministarstvo pravde da da konačan stav. E, to je sadržaj treće tačke.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođa Čolo je rekla jednu vrlo preciznu stvar. Dakle, suglasnost na Pravilnik je dalo Vijeće ministara. Koja dakle suglasnost, koja još suglasnost? Nije to, to.

Gospođo Čolo, izvolite.

ALMA ČOLO:

Ne znam, evo mogu naći u tekstu ali čini mi se da piše: da Vijeće ministara daje saglasnost na Pravilnik Uredu za razmatranje žalbi, uz uvjet da ugradi u Pravilnik primjedbe koje je dalo Ministarstvo pravde. I to ne znam da ponovo treba na Vijeće ministara. Barem znam proceduru kad se daje saglasnost. Znači, to je jasno. E, sad njima se to ne sviđa. I nama se ne sviđa, pa hajde sad da naredimo kako će uraditi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ne može se to Uredu sviđati ili ne sviđati, mora poštovati. Dakle, ja molim doktora Amira Pilava koji predsjedava Uredom za razmatranje žalbi. Molim vas, ništa van informacije, sve smo pročitali, sve nam je jasno, ako imate nešto novo reći, kratko nam to recite.

AMIR PILAV:

Poštovani gospodine predsjedavajući, poštovani gospodo zastupnici, odnosno poslanici, poštovani članovi Vijeća ministara, poštovani gosti, ja ću pokušati ukratko da ukažem samo na par problema koji su istaknuti ovde tijekom rasprave.

Vijeće ministara je u Prijedlogu pravilnika o unutrašnjoj organizaciji koji je Ured za razmatranje žalbi pripremio, zajedno sa stručnjacima Projekta EU, i koji su dali u pismenoj formi da je taj prijedlog pravilnika u potpunosti u saglasnosti sa propisima EU: predloženo je da predsjedavajućeg Ureda za razmatranje žalbi imenuju članovi Ureda za razmatranje žalbi, da ga imenuju i da ga razrješavaju. Međutim, kada su pribavljana mišljenja, Ministarstvo pravde dalo je Mišljenje da Vijeće ministara imenuje i razrješava predsjedavajućeg Ureda za razmatranje žalbi. Takva odredba nema pravnog uporišta ni u Zakonu o javnim nabavkama BiH, a suprotna je i Zakonu o upravnom postupku, na osnovu kojeg je imenovan sadašnji predsjedavajući Ureda za razmatranje žalbi.

Ono što mi tražimo je, znači, da samo bude obavljeno nešto na osnovu zakona i, ukoliko ovaj dom smatra da treba da imenovanje predsjedavajućeg bude na način koji nije predviđen Zakonom o javnim nabavkama, mi ćemo to prihvatiti, ali želimo da ukažemo na to da Mišljenje koje je dalo Ministarstvo pravde nije u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Kao dodatni primjer da ovo mišljenje koje je dalo Ministarstvo pravde nije ispravno, ja ću ovde podsjetiti da je raniji predsjedavajući Ureda za razmatranje žalbi, to je bila gospođa Dragica Miletić, ona je pripremila Prijedlog pravilnika o unutrašnjoj organizaciji. On je bio također dostavljen Ministarstvu pravde BiH. U njemu je bio predložen isti način imenovanja predsjedavajućeg Ureda za razmatranje žalbi, što znači da ga imenuju i razrješavaju članovi Ureda za razmatranje žalbi. I na taj prijedlog pravilnika koji je napravila gospođa Miletić, Ministarstvo pravde nije imalo primjedbi, a dalo je Mišljenje na to 9.5.2006. godine. Evo, ja imam ovde to mišljenje. Mogu ga priložiti. Znači, isto ministarstvo u ranijem periodu daje saglasnost na pravilnik, praktično na isti način kako smo ga mi dali, a sada, kada je novi

predsjedavajući, daje drugačije, potpuno drugačije mišljenje od toga. Dakle, temelj onoga što je stav članova Ureda za razmatranje žalbi je da ovakvo mišljenje Ministarstvo pravde, ovo novo iz marta mjeseca 2007. godine, nema svog uporišta u Zakonu o javnim nabavkama BiH, što dovoljno govori ovo ranije mišljenje Ministarstva pravde od 9.5.2006., kad su praktički

ILIJA FILIPOVIĆ:

Bili ste dovoljno jasni, nemojte se više iscrpljivati.

AMIR PILAV:

Eto, to je, a što se tiče, oprostite, samo bih dodao

ILIJA FILIPOVIĆ:

Doktore Pilav, dovoljno nam je to za odlučivanje.

AMIR PILAV:

Dobro.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Doktor Ivanić, hvala vam lijepa.

MLADEN IVANIĆ:

Pa, prvo mislim da se ne trebamo previše trošiti oko tog pravilnika. Objektivno govoreći ima odluka Savjeta ministara, kakva je takva je. I ima strana koja je nezadovoljna. A strana koja je nezadovoljna je ... Kancelarija koja po meni onda ima jedan jedini mehanizam, a to je da nadležnoj komisiji dostavi zahtjev za adekvatno tumačenje zakona, pozivajući se na član koji nije uredu i da ova komisija istumači je li ima ili nema pravo. To ja mislim da radi Ustavnopravna komisija. Je li tako? Ona daje ... autentično tumačenje zakona jer, ja ne znam, nisam siguran da komisija ima sad ova druga koja nije u tom, u potpunosti pravnu argumentaciju, da ona može reći je li ovako ili onako! Čak, ne bih ja ovoj komisiji, da budem iskren, ni sugerisao. Nego bih ja rekao: usvojimo ovu informaciju, usvojimo zaključke, povodom tog zaključka uputimo Kancelariji za žalbe da zatraži autentično tumačenje i preko tog tumačenja ospori, ako smatra da Savjet ministara nije imao pravo ili da se pozove na ova dva i da onda Ustavnopravna komisija to pogleda i ospori. Činjenica je da mi imamo probleme u poimanju ovakvih institucija. S jedne strane, stoji ova argumentacija, ako je, to je ova komisija koja bi u suštini trebala da obezbijedi za... u nabavci Savjeta ministara, jer ona po nekom konceptu vjerovatno ne bi trebala da bude, kako bih rekao, pod njim, jer kontroliše i Savjet ministara. Ja to potpuno dobro razumijem i shvatam. Ali isto tako znam da mi imamo katastrofalna iskustva sa svim tim silnim nezavisnim institucijama koje jednom kad se naprave, onda nikom živom ništa ne podnose i ništa ne rade. Realno ništa ne rade. Pa, nemojte da nabrojimo koliko institucija, mi nemamo pojma u principu, izuzev kad dobijemo revizorski izvještaj, šta se u njima radi. I to je isto tako s druge strane neadekvatno.

Prema tome, moj prijedlog je ovaj: ja sugerišem gospođi Majkić da ovo povuče, a sugerišem kolegama iz Kancelarije da zatraže autentično tumačenje i pozovu se na taj zakon u kome smatraju da nema utemeljenja. Ustavnopravna komisija to u redovnoj proceduri će uraditi, a mi nećemo napamet odlučivati ni za ni protiv, jer ne znamo, mislim nismo ni pripremni, niti znamo ko je tu u pravu. Dakle, sve ovo drugo da, ali moje mišljenje

DUŠANKA MAJKIĆ:

Nismo ništa mi ni rekli o tome.

MLADEN IVANIĆ:

Pa meni, ja sam iz tumačenja gospođe Čolo shvatio da ste vi

DUŠANKA MAJKIĆ:

Mi smo rekli samo da postupak ubrzaju, nisam ništa pominjala to.

ALMA ČOLO:

Pa ne mogu ubrzati postupak koji je završen. Za Vijeće ministara je to završen posao. Dali saglasnost na Pravilnik.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Uslovno.

ALMA ČOLO:

Ama nije uslovno. Pročitajte šta piše, molim vas.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Naravno, ali nemojte se ljutiti, polako, lagano, doći ćemo do rješenja. Izvolite, gospođo Čolo.

ALMA ČOLO:

Pošto nisu strane ovog izvještaja obilježene, evo ne mogu da vam kažem na kojoj to strani piše ali, evo, to je predsjedavajući Ureda napisao. Aktom Generalnog tajništva Vijeća ministara, broj taj i taj, Ured za razmatranje žalbi obaviješten je da je Vijeće ministara BiH na 11. sjednici, održanoj 24.5., dalo saglasnost na Prijedlog pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Ureda za razmatranje žalbi, s tim da se u tekst Pravilnika ugrade primjedbe date u Mišljenju Ministarstva pravde. Ja poznajem proceduru, mislim, poznavajući proceduru u organima uprave, to ne ide ponovo na Vijeće ministara.

ILIJA FILIPOVIĆ:

I sad, ispričavam se, dakle, ovo što ste čuli od doktora Ivanića, dakle, mi možemo prihvatiti ove zaključke koje je dalo mjerodavno povjerenstvo, dakle, i dodati još jedan zaključak, ako to prihvati ... gospođa Majkić, da je to u sastavu njenog izvješća i prijedloga zaključaka, da se upućuje, dakle, Ured za žalbe, je li, da pribavi vjerodostojno tumačenje ustavnopravnih povjerenstava, ustavnopravnih komisija Parlamentarne skupštine BiH ... na određene odredbe sporne, vezano za davanje suglasnosti na Pravilnik u odnosu na Zakon o javnim nabavkama. I stvar završena.

Vi ćete dobiti autentično, vjerodostojno, tumačenje ustavnopravnih povjerenstava u koji postupak je involvirana su sva tijela, dakle i Ministarstvo pravde i Vijeće ministara i vi kao zainteresirani i to će biti za vas kraj priče.

Izvolite, gospodine Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, uz sve uvažavanje toga što ste rekli, treći zaključak je deplasiran i mi ga moramo otkloniti. Nemam ništa protiv da se ugradi novi, četvrti – da se Uredu za reviziju kaže: *upućujemo vas na to, ako vi imate prigovora, zatražite autentično tumačenje zakona*, o čemu govori gospodin Ivanić.

Međutim, treći zaključak bi bio dao zapravo tumačenje Uredu za žalbe da su oni u pravu. A ja sam na strani ovog tumačenja gospođe Čolo da je Vijeće ministara dalo suglasnost na Pravilnik i da Ured za žalbe ima napisani tekst Ministarstva pravde koji mu je rekao što treba ugraditi u Pravilnik. Prema tome, nije to u kondiciji, nije to pod uvjetom. To je vrlo jasan uvjet koji je sadržan; prema tome, treći zaključak bi, po mom mišljenju, ako hoćemo,

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ovo što sam ja predložio, isključuje treću točku.

BOŽO RAJIĆ:

A umjesto njega, treba staviti da se ako Ured za reviziju smatra da treba da ima nesuglasnosti u tumačenju Zakona o javnim nabavkama, neka zatraži autentično tumačenje od nadležnog povjerenstva Parlamentarne skupštine. A to mogu i bez nas, ali eto da ih mi potaknemo na to.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Dakle, ja prihvaćam to kao ... ispravku ovoga što sam ja rekao.

BOŽO RAJIĆ:

...davati zapravo, bez argumenata, ni meni, ni vama, ni bilo kome.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Apsolutno ste u pravu. Dakle, ovo što je gospodin Ivanić preporučio, još sam ja formulirao u vidu zaključka, isključuje točku 3. To bi mogla biti točka 3. To je to. Želi li još netko riječ?

Gospodine Pilav, čuli smo dovoljno informacija, molim vas, dovoljno smo čuli. Hvala vam lijepa. Mislim to će većtrakavica; raspravljamo više o vašim problemima nego o Izvješću o Proračunu ove države.

Molim vas, želi li još netko riječ oko ovoga ili možemo privoditi ovu raspravu kraju, uz prihvaćanje; dakle, ja stavljam na izjašnjavanje, zaključujem raspravu, da prihvatimo ovo, da primimo k znanju ovu informaciju koju smo primili pod 1. i da prihvatimo zaključke pod 1., 2. i ovaj 3. koji je formuliran na način kako sam rekao: *da se uputi na pribavljanje vjerodostojnog tumačenja ustavnopravnih povjerenstava, a da se zaključak broj 3. u prijedlogu gospođe Majkić briše*. Ako je to prihvatljivo, molim, možemo li pristupiti izjašnjavanju?

Tko je „za“ to da primimo k znanju Informaciju?
 Ima li netko „protiv“? Nema.
 Jednoglasno smo to prihvatili.

Tko je „za“ to da prihvatimo zaključak broj 1., zaključak broj 2., da se briše zaključak broj 3. gospođe Majkić ali da pod broj 3. bude: *da uputimo Ured za razmatranje žalbi da zatraži vjerodostojno tumačenje Zakona o javnim nabavkama, a vezano za postupak suglasnosti na Pravilnik?*

Tko je „za“ to?
 Smatram da smo jednoglasno prihvatili i ove zaključke.

Hvala lijepo, doktore Pilav. Završili smo s vašom točkom dnevnog reda.
 Ići ćemo sad, čini mi se, i malo brže.

Dakle, točka 24. je:

Ad. 24. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o izmjeni i pristupanju Srednjoevropskom sporazumu o slobodnoj trgovini (CEFTA 2006.) – predlagatelj: Predsjedništvo BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvješće mjerodavnog povjerenstva ste dobili. Zastupnički dom je dao suglasnost za ratificiranje ovog sporazuma. Ja otvaram raspravu i pitam tko želi riječ?
 Dušanka Majkić, izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Svi smo svjedoci da je u ovoj zemlji zadnjih mjeseci bilo dosta priče na temu *Sporazum o zoni slobodne trgovine u jugoistočnoj Evropi* i već su se bila unaprijed iskristalisala dva stava. Jedan stav koji je Predsjedništvo u formi prijedloga za ratifikaciju i drugi stav koji je zastupalo Udruženje poljoprivrednika koje je našlo svoje razloge zašto prvo CEFTA-u ne bi trebalo prihvatiti, a onda bi je trebalo uslovno prihvatiti.

Već odavno u ovoj zemlji predstavnici jakih lobija rade na pokušaju da se obezbijedi odgovarajuća korist ili pojedinim firmama ili pojedinim pojedincima i znam sama u prošlom mandatu, u okviru Komisije za trgovinu i carine Predstavničkog doma, koliko sam se namučila

oko onih kvota i koliko smo napravili zemlju u kojoj su pojedine zakonske odredbe bile isključivo naruku samo malom broju pojedinaca, a protiv najvećeg broja građana ove zemlje. Mi smo napravili jednu lakrdiju od toga da smo hipetrofirane prerađivačke kapacitete favorizovali, a ugasili smo primarnu proizvodnju i tu nismo dali, za to nismo dali ništa, zato što primarna proizvodnja nije uspjela da se tako dobro organizuje i da pronade odgovarajuće ljude u vlasti koji će moći da prezentuju njene stavove, kao što su to mogli, posebno, mesoprerađivači.

O tom zakonu koji sad, evo, valjda će, ukida nova carinska tarifa, zamislite, molim vas, šunka je bila repromaterijal od koje se proizvodilo dalje, a ustvari pojedinci su samo prepakovali i slali na tržište sa svojom etiketom. Tu počinje samo priča o BiH i njenim lobijima, ali se tu ne završava. Umjesto što od CEFTA-e strahujemo, bilo bi bolje da se angažujemo, odnosno da se potrudimo da je bolje razumijemo. Dopala mi se rečenica koju je nedavno rekao visoki predstavnik: *da je slobodna trgovina, znači, više posla, više investicija*. To je lekciju koju su naučile zemlja osnivači i znatno povećali svoj standard. To bi trebala da bude lekcija i BiH.

Dakle, CEFTA je krajem avgusta stupila na snagu u Hrvatskoj, Makedoniji, Moldaviji, Albaniji, Crnoj Gori, UNMIK-u na Kosovu, koje sada čine jedinstvenu bescarinsku zonu koja je kreirana s ciljem potpune liberalizacije trgovine, bez bilo kakvih carinskih i bescarinskih barijera. Za očekivati je takođe da bi se ovim zemljama uskoro trebala pridružiti i BiH i Srbija koje su potpisale ali još uvijek nisu ratifikovale CEFTA Sporazum.

Svi znamo šta znači tržište od 50 miliona ljudi, a to bi bilo poslije ratifikacije ovog ugovora i BiH bi bila u društvu gdje su zemlje koje imaju 50 miliona ljudi. Ali koje su to beneficije koje ulazak u ovakvu bescarinsku zonu nose? Možda je to ono što najviše i najprije treba da nas opredijeli.

Prva je privlačenje stranih investicija. Svi znamo koliko nam strane investicije trebaju, koliko su one preduslov za nova radna mjesta. Može li iko biti protiv CETA-e, ako ona znači zapošljavanje?

Drugo, veće investicije znače i mogućnost plasiranja proizvoda na tržište ove zemlje, ne samo to nego i prodaju u drugim zemljama. Duskora smo mogli dobiti certifikat, evo nijedan, samo ako je 51% više od 51% bilo domaćeg proizvoda. Sad će biti domaći proizvod sve što je proizvedeno u ovom velikom društvu zemalja. Ako je BiH učinjen još jedan ustupak uvođenjem člana 23.bis, po kome bi mogla u odgovarajućem momentu da ukoliko budu narušeni njeni interesi da se žali i da traži, da se relacije u tom dijelu promijene, i ta mogućnost je ostavljena.

Dakle, imamo nekoliko stvari koje garantuju da ova zemlja potpisivanjem će dobiti. Nemamo nijednu koja kaže da će potpisivanjem ovog sporazuma izgubiti. Možda će nam u nekim segmentima biti loše, ali moramo vidjeti koji su to segmenti! Ko kaže da je to meso i mliječni proizvodi i mlijeko i mliječni proizvodi? Koji je to procenat koji uopšte ova zemlja uvozi, odnosno izvozi, koje su to relacije na osnovu kojih bi takva odluka mogla biti donesena? Ništa apriori. Dakle, Klub delegata srpskog naroda stoji iza ovog sporazuma i mi ćemo podržati ratifikaciju CEFTA-e.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Dakle, čuli smo prije predsjednicu kluba jednog naroda nego što smo čuli predsjednicu nadležne komisije, gospođu Čolo. Izvolite. Ja se ispričavam što vam nisam dao ... prije riječ, ali ne smeta.

ALMA ČOLO:

Ja vas malo slabije čujem, pošto, ne znam, nešto s mikrofonom nije uredu, ili možda ne čujem dobro.

Vi ste dobili Izvještaj Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku. Iz ovog izvještaja proizilazi da je Komisija predložila ovom domu da da saglasnost za ratifikaciju Sporazuma CEFTA. Kao što znate, Sporazum je potpisan od strane tadašnjeg predsjedavajućeg Vijeća ministara, gospodina Adnana Terzića, u decembru 2006. godine. Postupak ratifikacije je konačni akt da ovaj sporazum počne da se primjenjuje i mislim da smo mi posljednja zemlja u regionu a ako zajedno, pretposljednja, zajedno sa Srbijom koja treba da ratificira ovaj sporazum.

U raspravi o ovom sporazumu, mi smo razmotrili sve aspekte koji se odnose na Sporazum o slobodnoj trgovini i, naravno, da smo koristili značajna iskustva i saznanja koje imaju predstavnici Ministarstva za spoljnu trgovinu i ekonomske odnose BiH i nismo našli ništa što bi bilo sporno, niti jedan argument koji bi Komisija mogla da prezentira ovom domu kao razlog da se Sporazum o slobodnoj trgovini u zemljama centralne i jugoistočne Evrope ne podrži. I stoga, kao predsjednica Komisije podržavam mišljenje koje je iznijela gospođa Dušanka Majkić u ime Kluba srpskog naroda, a ona je istovremeno član ove komisije i ispred Komisije predlažem Domu, a mislim da će tako i predstavnici Kluba bošnjačkog naroda glasati da se da saglasnost za ratifikaciju Sporazuma CEFTA.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Čolo.

Želi li još netko riječ? Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući. Želim da u ovaj sporazum predložim i usvajanje jednog zaključka. Zaključak bi glasio:

Obavezuje se Savjet ministara da zajedno sa entitetskim vladama utvrdi program mjera za zaštitu domaćih proizvođača i da ih dostavi ovoj parlamentarnoj skupštini u roku od 60 dana.

Mislim da nije potrebno neko posebno obrazlaganje ovoga zaključka. Smatram da će on samo dati dodatnu snagu i dodatni podsticaj da ovaj sporazum dobije na svom kvalitetu i na svojoj snazi.

Toliko i hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa. Čuli smo i ovaj prijedlog. Želi li još netko riječ?
Gospodin Jović, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Nije uobičajeno kod ratifikacije, odnosno davanja suglasnosti u Parlamentu, završnog dijela, kad su u pitanju međunarodni ugovori da ovoliko ima polemike i rasprave ali s obzirom na važnost ovog dokumenta i čuli smo prethodno izjašnjavanje predstavnika klubova dvaju naroda, i Klub Hrvata u Domu naroda se pridružuje podršci ovakvog jednog ugovora, jer je to iskorak ka Europi, a mi smo zainteresirani za to i dali smo svi deklarativnu podršku ulasku u EU. Ovo je prvi korak.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Jović. Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu. Zaključujem raspravu.

Molim vas da pristupimo izjašnjavanju o davanju suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o izmjeni i pristupanju Srednjoeuropskom sporazumu o slobodnoj trgovini (CEFTA 2006.)

Tko je “za” to da dademo suglasnost na ratificiranje?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i dali suglasnost za ratificiranje ovog dokumenta.

Ja sam dužan staviti na izjašnjavanje i zaključak koji je predložio gospodin Šaraba. A taj zaključak je otprilike da se Vijeće ministara obvezuje, koliko sam ja razumio, vi me pratite, da se ... sačini zajedno sa entitetskim vladama program mjera zaštite domaćih proizvođača i da se te mjere donesu u roku od 60 dana – evo i dodatak – i dostave Parlamentarnoj skupštini.

Molim vas, ja stavljam..., otvaram raspravu, prvo, o zaključku. Prvo, otvaram raspravu o zaključku. Čuli smo i da nije primjereno uz ovakve akte prihvaćati bilo kakve vrste zaključaka, ovaj se meni ne čini nesuvisao, ne znam, ne bih. Ako nitko ne želi riječ, ja stavljam na izjašnjavanje prijedlog ovoga zaključka u formi kako je to predložio gospodin Šaraba.

Tko je “za”?

Tko je “protiv”?

“Suzdržan”?

Nema nitko.

Prihvaćen, evo, dakle, prihvaćen je Prijedlog zaključka gospodina Šarabe jednoglasno.

Vi ste tražili riječ, gospodine Rančiću, niste. Učinilo mi se, ispričavam se.

Sljedeća točka dnevnog reda je:

Ad. 25. Zathjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o primjeni Sporazuma o izmjeni i pristupanju Srednjoeuropskom sporazumu o slobodnoj trgovini (CEFTA) po žurnom postupku, sukladno članku 122. Poslovnika Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Mi smo dali suglasnost za ratificiranje Sporazuma CEFTA-a, čiji je predlagatelj Zastupnički dom. Ako bismo, dakle, išli na izjašnjavanje da po žurnoj proceduri, sukladno članku 122., prihvatimo, ne bi bilo amandmana, nego bi ovaj zakon išao kao takav.

Dakle, mi ćemo se prvo izjasniti o proceduri o Zahtjevu Zastupničkog doma da se bez rasprave prihvati prijedlog ovog akta. Prvo se izjašnjavamo o proceduri: želimo li tu proceduru, a onda ćemo vidjeti da li želimo i taj sporazum. Ja vas molim da se izjasnimo.

Tko je “za” proceduru žurnog postupka bez amandmana prihvatanja ovog prijedloga zakona?

Ima netko “suzdržan”?

“Protiv”?

Nema nitko.

Ja sad otvaram raspravu, dakle, prije samog izjašnjavanja o prijedlogu ovoga zakona: otvaram raspravu o ovom prijedlogu zakona. Tko želi riječ?

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Vijeće ministara je odbacilo prijedlog Radne grupe, jer se međunarodni ugovori oko CEFTA-e ne mogu mijenjati domaćim zakonodavstvom. Uostalom, na te proizvode otpada svega 0,3% bh. uvoza. Zaštitne mjere u poljoprivrednoj proizvodnji treba vršiti pomoću povećanja poljoprivrednih subvencija, te smanjenjem carina na uvoz repromaterijala i mehanizacije. I to su oni argumenti koji su Klub srpskih delegata vodili u smjeru da nećemo dati podršku ovom zakonu.

Doista, nikakva informacija za mene nije bila ... da je ovaj prijedlog Udruženja poljoprivrednika podržala Radna grupa na čelu sa gospodinom Lijanovićem koji evo ovdje prisustvuje. Jasni su mi razlozi gospodina Lijanovića za ovaku odluku i da sam na njegovom mjestu vjerovatno bi slično razmišljala, ali, nažalost, moram razmišljati o drugim građanima ove zemlje. I ne mogu više te ... uske interese pojedinaca ili grupa u ovoj zemlji stalno podržavati i o njima govoriti. Dakle, ne treba previše diskusije na ovu temu, trebamo ... dostojanstveno završiti ovaj posao i omogućiti CEFTA-i da zaživi. Jer svi očekuju naš, čak neke su se stvari u međuvremenu dogodile koji su očekivali prisustvo BiH, a nismo mogli zato što ovaj dom to nije završio, taj posao. Dakle, Klub delegata srpskog naroda neće podržati predloženi zakon.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Čuli smo gospođu Majkić. Tko želi dalje riječ? Želi još netko riječ? Stavljam na izjašnjavanje. Molim? Naravno da dozvoljavamo.

Izvolite, gospodine Lijanoviću.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

Poštovani predsjedatelju, kolegice, kolege zastupnici, uvaženi gosti, prilikom rasprave o ovom zakonu i na Zastupničkom domu, oni koji nisu imali argumenata protiv ovog zakona, uglavnom su koristili etiketiranje. Etiketiranje je bilo najlakše koristiti na moj račun i u biti nazivajući ovaj zakon: zakon za potrebe tvrtke "Lijanović".

Ja smatram da trebate biti istinito i točno informirani o čemu se radi, o kakvom zakonu i čije on interese u području BiH pokriva. Tvrtka "Lijanović" ima svoju firmu u Zagrebu, kupuje sada jednu od većih mesnih industrija u Srbiji "29. novembar", ima tradiciju od 26 godina i može u potpunosti poslovati i bez ovog zakona, jer ona tokove roba može prilagođavati intenciji zakonodavstva u BiH.

Ukoliko zakonodavac forsira uvoz, ona jednostavno uvozi; ukoliko forsira proizvodnju, izvoz, ona jednostavno izvozi, jer ima takvu mogućnost. Ali, nažalost, to je jedna od rijetkih tvrtki u BiH da ima takvu mogućnost da može svoje poslovanje u potpunosti prilagoditi intencijama zakonodavcu. Veliki broj, skoro najveći broj tvrtki u BiH je počelo prije par godina značajnije nešto proizvoditi ili tek trebaju da nastanu i oni u ovakvoj tržišnoj utakmici, bez podrške države, neće biti u stanju preživjeti. Evo, toliko, mislim ... da je to bitno da znate.

Sad ću se osvrnuti na zakon i njegov učinak, kad je u pitanju veza sa Sporazumom CEFTA. Vi ste, evo, prije pet minuta usvojili Sporazum od 300 ili čak i više stranica, koji do prije pet minuta nije imao nikakve pravne učinke za ovu zemlju. Ali, evo, nakon ovog glasanja, on ima u roku od 30 dana, kad stupa na snagu, jako velike učinke za ovu zemlju i za njene proizvođače. On zamjenjuje postojeće ugovore o slobodnoj trgovini koji su na snazi zadnjih šest-sedam godina i na osnovu kojih imamo odluke Vijeća ministara gdje se na određene poljoprivredne proizvode naplaćuje carina u visini od 40% od ukupne carine koju naplaćujemo na robe iz EU. I, za 30 dana, Vijeće ministara će biti obvezno, pošto prestaju da važe ugovori, jer ih zamjenjuje CEFTA, ukinuti te odluke, to znači pogoršat će se postojeće stanje kad je u pitanju domaća proizvodnja. Znači, ukinut ćemo 40% carina koje danas naplaćujemo na mlijeko, mliječne prerađevine, meso i mesne prerađevine, ovog što je kolegica govorila, s tim da se tu ne radi o samo nekoliko stavki, tu se radi o 500, otprilike oko 500 tarifnih oznaka, što ukupno iznosi negdje oko 20% ukupno poljoprivrede u našoj carinskoj tarifi BiH.

Ja podržavam Sporazum CEFTA i podržavam slobodnu trgovinu, tako smo diskutirali i na Zastupničkom domu i našoj komisiji, jer to je izlaz, ali to podrazumijeva trgovinu pod jednakim uvjetima. Mi sada po ovoj CEFTA-i nemamo trgovinu pod jednakim uvjetima. Iz BiH se danas ne može izvesti nijedan proizvod životinjskog porijekla u EU. I procjena je da za naredne tri-četiri godine to neće biti moguće. Iz BiH u članice CEFTA-e se ne može izvesti većina proizvoda životinjskog porijekla, a, u suprotnom pravcu, u BiH svi proizvodi iz tih zemalja mogu doći.

U obrazloženju ovog zakona ste mogli pogledati deficit koji mi imamo, posebno izražen sa Srbijom i Hrvatskom, koji zadnjih sedam godina je u kontinuiranom značajnom rastu i čak u području 2., 4., 16. ovih glava carinske tarife iako naplaćujemo carine od 40%. Zamislite sad koliki će biti deficit, kad deficit raste i mi još ukinemo carine u potpunosti. Budućnost je u poticajima, to posebno podržavam, ali, nažalost, entiteti to nisu u stanju realizirati. Primjer samo: Republika Hrvatska izdvaja za poticaje 800 miliona maraka i najavljuje za iduću godinu podizanje na milijardu i po. Srbija radi nešto slično i priprema se za ovu CEFTA-u, a u entitetima se ove godine izdvojilo svega 100 miliona. I sad, zamislite, kad sučelite proizvođače koje dobiju milijardu i više i one koji dobiju sto miliona, a i pored toga su bili puno nekonkurentniji na toj tržišnoj utakmici. Znači, rezultat je unarpijed u potpunosti, u potpunosti jasan.

Mi smo radili na ovome punih šest mjeseci, razgovarali sa Vijećem ministara pokušavajući doći do nekog rješenja i u biti rješenje je bio ovaj zakon. Koristile su se etikete da on krši Sporazum međudržavni, znači to nije točno. Ovaj zakon ni u jednom članku ne krši Sporazum CEFTA, nego on precizira kako se određene odredbe Sporazuma implementiraju. Kao primjer, Republika Hrvatska nema zakon, ali ima odluku kojom je regulirala implementaciju Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju sa EU. Jer, član 23.bis., koji je kolegica spomenula, daje mogućnost BiH da zadrži carine na određene proizvode, ali u Sporazumu nije definirana procedura kako se do toga može doći. Mi smo ovim zakonom to htjeli jasno precizirati: da nakon stupanja na snagu Sporazuma CEFTA se vrlo precizno može po proceduri koja je regulira člankom 3. ovog zakona donositi mjere kako bi naše proizvođače doveli u poziciju samo blizu da budu konkurentni u odnosu na susjedne zemlje.

... naše povjerenstvo je bilo u posjeti Povjerenstvu za poljoprivredu Republike Hrvatske, razgovarali smo o ovim temama i oni su nam kazali: *radite dobru stvar, na pravom ste putu, jer, ako to ne budete radili, ostat ćete u potpunosti bez poljoprivrede, jer mi sa 800 miliona imamo poteškoća, a vi sa 100 miliona nemate nikakvu šansu da preživite*. Ljudi samo nisu mogli reći - evo, mi ćemo to vaše podržati - jer objektivno znači ovo njima smanjuje mogućnost plasmana na naše tržište iako ne značajno, nego su nam potvrdili da je to ... pravi put. Nismo imali sastanke još sa Srbijom, očekujemo u nekom narednom periodu.

Obrazloženje je jako detaljno napisano i, ukoliko ste ga stigli analizirati, mi smo postupili u potpunosti po Sporazumu CEFTA, znači, obišli smo područje BiH, utvrdili kapacitete koji ne rade. Znači, ispoštovali u potpunosti proceduru članka 23. bis kako bi ovim zakonom praktično stupanjem na snagu Sporazuma CEFTA zadržali samo postojeće stanje. Znači, zakon ne predviđa bilo kakve nove mjere, nego mjere koje imamo danas po osnovu ugovora o slobodnoj trgovini. Znači, da ne ugrozimo barem ono stanje koje imamo, pa onda ja se slažem da nakon tri-četiri mjeseca kad utvrdimo pogoršanja, da se razmatraju neke druge mjere.

Vjerujem da Vijeće ministara je protiv ovog zakona više iz nekakvih nebitnih razloga – je li to predložilo Vijeće ministara ili Komisija Zastupničkog doma – jer smo možda mi malo brže išli od Vijeća ministara, pa, kad je naš zakon pošao u proceduru, oni su vjerojatno bili možda malo i povrijeđeni time, pa su tražili da se ovaj zakon ne usvoji, ali njegovo neusvajanje znači stupanje na snagu Sporazuma CEFTA bez zakona, a to nam otežava kasnije dokazivanje štete i okolnosti na bh. tržištu, jer, kad stupi Sporazum CEFTA, to znači da smo mi postojeće stanje prihvatili kao dobro stanje i moramo imati pogoršanje da bi to pogoršanje

nam dalo za pravo da možemo reagirati. A zamislite, kad imamo deficit ovoliki koliki imamo, još moramo dobiti pogoršanja, u koju poziciju ćemo doći za mjesec dana, dva ili tri po tom pitanju.

Spominjale su se investicije. Sporazum CEFTA izjednačava trgovinu u regionu, a to znači da investitori biraju sad u kojoj zemlji će investirati, jer imaju sva tržišta na raspolaganju. BiH nema nijednu komparativnu prednost u području poljoprivrede da iko u narednom periodu ijednu marku investira u BiH. Zašto bi to, kad može u Hrvatsku – koristi tržište BiH isto kao da je u BiH, a u Hrvatskoj ima daleko bolje poticaje, ima daleko niže kamatne stope, ima pristup fondovima EU i niz drugih prednosti koje u BiH nema u smislu zakonske regulative. Slična situacija je i sa Srbijom. Zašto bi neko investirao u BiH kad u Srbiji ima bolje poticaje, ima bolje privredne resurse, ima jednostavniju zakonsku regulativu i može bolje poslovati. Znači, CEFTA bez zakona jasno poručuje svim investitorima: tržište BiH vam stoji na raspolaganju u potpunosti, investirajte u okolne zemlje, razvijajte proizvodnju i prodajite to na tržištu BiH.

Ovo mislim da je bilo potrebno da ove informacije imate, a vi ćete logično odlučiti da ili odbijete ili podržite ovaj zakon.

Hvala vam lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Ivanković Lijanoviću. Čut ćemo zastupnike prije. Iscrpit ćemo prvo raspravu sa zastupnicima.

Izvolite, gospodine Ibrahimpašiću.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Jesam ja?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da, i dobili ste riječ, zar se ne čuje ovo.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Molim? Ima ovdje predstavnik Ministarstva, ja bih htio da prije nego što nešto kažem čujem njega.

ILIJA FILIPOVIĆ:

To jedino ako vi želite tako.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite, gospodine.

SABRIJA ŠERIFOVIĆ:

Hvala vam lijepa. Gospodine predsjedavajući, uvaženi delegati, ja ću na samom startu da kažem: ovim zakonom se derogira Zakon o ratifikaciji i CEFTA. Bilo kakvi podzakonski akti, odnosno procedure itd. – to se reguliše podzakonskim aktima i odlukama vlada, odnosno Vijeće ministara donese zakon. Mi imamo oko 400 zakona koje je BiH zaključila sa zemljama u svijetu, međunarodnim organizacijama, nijednom nismo donosili zakon o provođenju tog zakona. Pored ostalog, i zbog toga što imamo već odavno na snazi Zakon o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih sporazuma. Prema tome s tog stanovišta nama ovakav zakon ne treba.

A drugo, pitanje deficita: svi sporazumi i o slobodnoj trgovini, bilateralni i CEFTA Sporazum i budući sporazum sa Svjetskom trgovinskom organizacijom predviđaju različite mjere. Nijedan, nigdje se ne kaže da treba prići uvođenju zaštitnih mjera zbog deficita, to nigdje ne možemo koristiti kao argument. A bilo je ranije, posebno kod rasprave u Predstavničkom domu da su ugovori o slobodnoj trgovini pogoršali stanje itd. Prije zaključivanja Sporazuma o slobodnoj trgovini, pokrivenost uvoza izvozom bila je oko 23%, ispod 25%. Znači, mi smo četiri puta više uvozili nego izvozili. Prošle godine je pokrivenost bila blizu 50%, sad se kreće oko 45%-46%, znači otprilike nešto malo više, duplo više uvozimo nego izvozimo.

Nije to rezultat samo ugovora ili bilo čega nego ukupnog rasta proizvodnje, rasta privatnog sektora, poduzetništva itd. Kad je riječ o poljoprivredi, pogledajte samo za zadnjih šest-sedam mjeseci, rast uvoza u agrokompleksu cijelom je iznosio oko 15%, a izvoza 27%. Stalno imamo rast u svim oblastima puno većeg izvoza, znamo da je baza niža, ali imamo stalni, stalni rast. U zakonu u članu 23. bis govori se o proizvodima kada se konstatuje nakon primjene Sporazuma da je zbog prekomjernog uvoza određenih proizvoda, a ne grupa, došlo do poremećaja na tržištu koji treba dokazati, stupa se u kontakt sa stranom iz koje se, zemljom iz koje se uvozi i pokušava se riješiti problem. Do rješenja problema mogu se uvesti, uvesti mjere. Ne može se govoriti o tri glave, pa reći ... da je došlo do poremećaja zbog 522 proizvoda. Ja vam garantujem da više od dvije trećine tih proizvoda mi uopšte ne uvozimo ni iz Srbije ni iz Hrvatske. Prema tome, kako ćemo mi drugoj strani dokazati da nam dvije trećine proizvoda ... da su dvije trećine proizvoda dovele do poremećaja na tržištu, kad ih uopšte ne uvozimo. Još jedan dio plus toga se uvozi jako malo, a onda ovaj dio ovdje.

Kompletan agrokompleks učestvuje u robnoj razmjeni BiH oko 16%, tu je negdje među 12% i 16% i u deficitu ukupnom. Ako pogledamo ukupan deficit koji jeste naš problem, četiri grupe proizvoda čine preko 50%: naftni derivati 22%; uvoz auta i vozila kamiona, autobusa itd. u prvom redu osobnih automobila je oko 10%; zatim dolaze dvije grupe proizvoda koje su poželjne da nam proizvode deficit i da ih imamo: to je uvoz elektroopreme, mašina i mehaničkih i električnih itd. koje dolaze kroz investicije, kroz obnovu proizvodnje itd. U zemlji koja je u poslijeratnoj obnovi ... to je čak i poželjno. Prema tome, proizvodi koji su navedeni ovdje koji se tiču da zaštitimo poljoprivredu učestvuju u vrlo malom obimu, čak, čak, ako uzmemo kompletno ove tri carinske glave 2., 4., 16., oni učestvuju ukupno, a da ne govorimo kad bi izdvojili i išli na 6 ili 8 cifara pa pomenuli konkretne proizvode itd.

Evo, naprimjer, ću vam navesti da u poljoprivrednom sektoru šest proizvoda učestvuje u trgovinskom deficitu iz agrokompleksa sa 53%-54%: to su pića i alkohol i sirće 14,81%,

žitarice 12%, proizvodi za ishranu 8,64, to je glava 21., nije 2. i 4. ili 16., duhan itd. 6 ili 7%, ostaci i otpaci prehrambene industrije, nažalost, 6,28; voće za jelo 5,74. U ovoj grupi nema nigdje proizvoda koji se ovdje predlažu iako oni čine 522 proizvoda. Od tri grupe proizvoda koji se predlažu da se zaštite: meso, mlijeko i proizvodi od mesa, ja mislim da ćete se složiti sa mnom da je mlijeko i mliječni sektor najvažniji.

Nezavisna institucija, vrlo kvalifikovana, već treću godinu pravi analizu tržišta mlijeka u BiH. I, u zadnjem izvještaju koji je dosta frišak, kaže: u BiH se proizvodi oko 650 miliona litara mlijeka. Uvozi se oko 118, 120 miliona litara, a BiH izvozi 30 miliona litara, izvozi mlijeka, pardon 118 miliona maraka se uvozi mlijeka, a 30 miliona maraka se vrijednosti mlijeka izvozi. Mi ćemo sigurno, ako bi prihvatili ove mjere, ugroziti izvoz ...ovih proizvoda, posebno mlijeka u vrijednosti od 30 miliona maraka. Mi smo u prošlom periodu – kada smo uveli ove mjere, gdje osim deficita nismo mogli dokazati, nije bilo kvalitetne analize da za razloge za uvođenje ovih prošlih mjera – na svakom sastanku međunarodnom trošili vrijeme za pravdanje zašto je to, dokle će to trajati itd. I, ako učinimo ovo sa ovim zakonom, na prvom sastanku koji je 27. i 28 u Skoplju, otvorit će se priča šta to radite, idete odmah sa jednom štakom na sastanak, umjesto na obadvije noge itd. A umjesto da pričamo o prednostima i razvoju CEFTA-e itd., jer ovo nije zaštita domaće proizvodnje.

Samo ću za kraj još napomenuti da već nekoliko godina postoji Uredba Vijeća ministara o zaštiti domaće proizvodnje u slučajevima prekomjernog uvoza koja do sada, osim u jednom slučaju, nije korištena zato što se ne želi da se uđe u dublju analizu; kad se govori, kad se hoće ovakve mjere, onda se uzme segment, znači, mliječne industrije pa se kaže ovo ko proizvodi, koliko itd. Pa onda se kaže šta se desilo sa mlijekarama u zadnjih dvije, tri, pet godina ili primjenom zakona, a ne deficit je ovaj ovoliki i deficit je onaj onoliki.

Hvala vam lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Molim vas lijepo, samo zbog stenograma, predstavite se, recite iz kojeg ministarstva dolazite.

SABRIJA ŠERIFOVIĆ:

Sabrija Šerifović, pomoćnik ministra za međunarodne trgovinske odnose u Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Šerifoviću.
Gospoda Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poslije ovog izlaganja gospodina Lijanovića, ne mogu da ne budem još ubjeđenija kako je prvobitni istup bio u pravu. Da je to izlagao neko od poljoprivrednih proizvođača, ja bih vjerovatno imala dozu veću opreznosti i pažljivosti. Ali kad znam kakvi su interesi gospodina

Lijanovića, onda moram prvo da pođem od toga i to mi smeta da budem racionalna i realna. Evo da budem i toliko samokritična. Zamislite da štitimo domaću proizvodnju za samo meso i mesne proizvode, a da sve drugo pustimo da bude izloženo na tržištu i da se prilagođava, kako bi ta proizvodnja sutra se pokazala kad budemo približili se EU i kad bude sve liberalizovano. Šta, kako bi se onda ponašali? I ne mislite li da se zaštita domaće proizvodnje treba odvijati preko nadležnih institucija koje smo osnovali, a to je, recimo, ne znam, ima ih Agencija za zaštitu bilja, Agencija za hranu, Agencija za veterinarstvo. Nisu li to institucije koje treba da štite ovu zemlju od nelagalnih i drugih procesa koji se sad vode ovdje.

I na kraju, zar ne moramo štititi potrošača koji je najugroženiji uvozom loših proizvoda i zar ove institucije koje sam nabrojala maloprije nisu upravo one osnovane da bi to činile. Mislim da je rad ovih agencija ... za koje je odgovoran i ovaj dom važniji od svih ugovora koje bismo mogli danas izglasati. Jer, te institucije moraju da zaštite potrošače, a ne proizvođače. A zaštitom potrošača na indirektan način uticaćemo i na zaštitu domaće industrije.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Majkić.
Gospodin Ibrahimpašić, izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

... znate, svaki proizvođač, evo i mi želimo. Ja, ... ja sam u sektoru proizvodnje piva i mi bi volili da se uvedu neke carine za pivo, pa da i mi ovde bolje živimo. ... iz Banja Luke, da znate dobro, iz "Nektara" unajmili jednu kuću iz Belgije i Njemačke da im i prave oni elaboraciju o tome da mi ovdje imamo prekomjeran uvoz. Toliko o tom kako proizvođači gledaju na taj problem, je li! Međutim, dobro se sjećam da je prilikom pregovaranja, kad se sporazum pravio, i naša delegacija insistirala na tom i debelo insistirala na tom da se izuzmemo mi barem što se tiče poljoprivredne proizvodnje. Ne znam da li se tog sjećate i vi ostali, dakle, naši su zahtijevali imperativno, čak je bilo uzmi ili ostavi, od iste delegacije koja je vama u Hrvatskoj kazala: dete vi to, vi ste u pravu, nema problema. Mislim da ta priča ne drži vodu, jer oko Hrvatske, jer su nam oni i svi ostali omeli to da mi uđemo u taj sporazum kao nekakva posebna teritorija koja ima problema sa poljoprivrednom proizvodnjom, a ima, i ja ću vam reći uglavnom i najviše zbog toga što je naš posjed negdje u prosjeku oko tri hektara.

I ja ne mislim da je za poljoprivredu lijek uvođenje carina, jer sami s tim možemo samo betonirati stanje. Za poljoprivredu je jedini lijek jaka subvencija da se održe takvi kakvi jesu, da se onda smanjenjem tih subvencija tjeraju na to da se otvori proces okrupnjavanja zemljišta. Ono što su nam kojekakve agrarne reforme, zakoni o nasljeđivanju, uništile i moramo napraviti tako zakonodavstvo koje će ljude motivisati da oni ulaze u to da povećavaju svoj posjed, da imaju puno posla i da prave jeftinu hranu i na taj će način moći biti jedino konkurentni. Ovo, uvođenjem kojekakvih carina, ja u to jednostavno ne vjerujem. Na kraju krajeva, Evropa prema Americi drži te subvencije, premda je tamo uvijek rat, jer bi onaj poždero da tih subvencija nema, premda su oni za naše pojmove, je li, veliki proizvođači itd., itd. ...(kratko prekinuta veza)... i ne znam zašto ovdje mlijeko. Mlijeko je, evo nemamo mi mesne industrije tamo odakle ja dolazim, ali imamo sad najjaču mljekaru u BiH. Ja sam bio ... investitor, da se malo pohvalim, to drži Megle i to je veliki biznis. U sprezi s tom mljekarom je kod nas negdje oko 15.000 krava, od ukupno 43.000 plotkinja, koliko mi imamo tamo. I seljaci su zadovoljni i

uvijek smo bili konkurentni u preradevinama, i prije rata kad smo bili jedna država. Više nama smetaju naši ... zakoni kao ovaj Zakon o carinskoj tarifi koji je takav da: eto, moj susjed koristi našu carinu da digne sebi cijenu. To vi uklonite, dajte da to uklonimo, a lako ćemo mi s ovim drugim, drugim ...

Prema tome da ponovim: ne mislim, stvarno iskreno ne mislim. Ja mislim da se razumijem u ovaj problem, da je carina lijek da mi razvijemo poljoprivredu. Lijek da se ona održi i razvija jeste izmjena zakona kao što su Zakon o nasljeđivanju, otvaranje i ... zakona koji će ljudima omogućavati da ... posjed i jake subvencije koje će ga održati da on to sve može učiniti. Jer, ako ova država nije na to spremna, mi, i ovo sa mnom kao ... rješenje koje, je li tako, hajmo kazati, kad ništa drugo ne znamo samo povećati carinu. Ono više ne pije vode u ovoj globalizaciji u kakvu mi ulazimo i zato ja nisam za to. Sve bi to bilo jako kratkoročno, a dugoročno ne bi riješilo ništa.

Eto, hvala. I zbog tog ću ja glasati da se ovaj zakon ne usvoji.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Ibrahimpašiću. Nisam razumio usvoji ili ne usvoji: da se zakon usvoji ili ne usvoji.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ne, ne, da se ne usvoji.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Sad ste precizniji. Dakle, ja bih, dužnost mi je reći, kao osobi koja vodi ovu sjednicu, da želim odmaknuti ili možda bolje reći otkloniti bilo kakvu osobnost koju, po primjedbama nekih zastupnika, je unio gospodin Lijanović u prijedlog ovoga zakona. Ja nisam čuo da on govori u ime osobno, nego govori u ime jedne grupacije, dakle proizvođača u BiH. Kažem opet jedne grupacije.

Dakle, čuli smo argumente za ovaj prijedlog od ovlaštenog predlagatelja, a to je Zastupnički dom koji je praktično u vlasti sada akta o kojem mi raspravljamo, ali smo istodobno čuli vrlo referentan pristup referentne osobe gospodina Šerifovića, dakle iz resornoga ministarstva, zbog čega bi ovo bilo štetno prihvatiti, da ne ulazim u razloge koje smo svi jasno čuli. Ja ovim, ovo što sam rekao i ovim što sam čuo ne mislim ... zaključiti raspravu, dakle, ja i dalje raspravu ostavljam otvorenu prije samoga izjašnjavanja. ... Dobro je otkloniti sve dileme koje imamo oko ovoga nakon što smo čuli, dakle, i jedno izlaganje predlagatelja i mjerodavnog ministarstva iz Vijeća ministara. Čuli smo Vas, gospodine Lijanoviću, ispričavam se. Ja pitam zastupnike želi li još netko riječ prije samoga izjašnjavanja? Ja zaključujem raspravu, ja zaključujem raspravu i, molim.

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Evo, čuli smo, dakle, uime ... gospodin Lijanović da, da ostanemo do kraja jasni, dakle valjda je gospodin Lijanović govorio uime grupacije koja ovdje sjedi. Vi pratite, dakle kao zainteresirani ... da prođe ovaj zakon, je li! Ne znam, zastupnici, molim, evo, zastupnici mislite li da je potrebno još dodatnih elemenata od proizvođača koji sjede ovdje. Nije sporno da se obratite, ali mislimo da imamo dovoljno elemenata za, ako smatrate da imamo dovoljno elemenata za odlučivanje, ja ću, ja ću zaključiti raspravu. Dakle, zaključujem raspravu i stavljam.

JERKO IVANKOVIĆ LIJANOVIĆ:

... /nije uključen mikrofon/ da ja nisam govorio u njihovo ime nego u ime predlagača ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da. Ja sam to i rekao uime, uime predlagatelja – to je Zastupnički dom, ali ste to, zastupali ste, dakle jednu grupaciju proizvođača koji se štite ovim zakonom. Jasno ste to rekli. To ste jasno rekli. Smatra li još netko ovdje da trebamo dobiti još neke podatke od? Molim vas ovdje da ne budem ja taj koji oduzima riječ gospodi ili možemo i zaključiti raspravu. Zaključujem raspravu. Dakle, evo predsjednici klubova konstatiraju da nije nužno više.

Dakle, ja stavljam na izjašnjavanje ovaj zakon koji je došao iz Zastupničkog doma, to je Prijedlog zakona o primjeni Sporazuma o izmjeni i pristupanju Srednjoeuropskom sporazumu o slobodnoj trgovini CEFTA po žurnom postupku.

Tko je „za“ ovaj zakon? Pitam tko je „za“?

Tko je za to da ovaj zakon prođe?

Jedan.

Tko je „protiv“ ovoga zakona?

Dakle, 12 je zastupnika „protiv“ ovoga zakona i zakon nije dobio prolaz.

Ja se zahvaljujem svima koji su pratili rezultate glasovanja ovoga. Završit ćemo sjednicu ako smo ostali, mislim završit ćemo, malo brže će ovo ići. Hvala vam lijepa ... što ste pratili naš rad. Gospodine Lijanoviću, hvala lijepa.

26. je:

Ad. 26. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o zračnom prometu između Bosne i Hercegovine i Islamske Republike Pakistan – predlagatelj: Predsjedništvo BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je dao suglasnost za ratificiranje. Otvaram raspravu o ovom prijedlogu akta. Tko želi riječ? Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje davanje suglasnosti za ovaj sporazum pod točkom 26.

Tko je „za“? Tko je „za“ ... davanje suglasnosti?

Ima li netko „protiv“? Ne.

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost za ratificiranje Sporazuma o zračnom prometu pod točkom 26.

Točka 27. je:

Ad. 27. Davanje suglasnosti za ratificiranje Kreditnog sporazuma između Bosne i Hercegovine i Fonda za međunarodni razvoj OPEK-a – Projekt unapređenja ruralnog poduzetništva

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom dao suglasnost za ratificiranje. Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu, zaključujem raspravu.

Tko je „za“ to da dadnemo suglasnost?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema.

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost i za akt pod točkom 27.

28. je:

Ad. 28. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o suradnji između Vijeća ministara BiH i Države Kuvajt u području kulture, informiranja, znanosti i obrazovanja – predlagatelj: Predsjedništvo BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom dao suglasnost. Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje.

Tko je „za“ to da dadnemo suglasnost?

... Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema.

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost i za ratificiranje akta pod točkom 28.

29. je:

Ad. 29. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Švicarske Konfederacije o policijskoj suradnji u borbi protiv kriminala – predlagatelj: Predsjedništvo BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom dao suglasnost. Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje ovaj akt za davanje suglasnosti.

Tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema.

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost za ratificiranje i akta pod točkom 29.

30. je:

Ad. 30. Davanje suglasnosti za ratificiranje Okvirnog sporazuma između Vijeća ministara i Vlade Republike Turske o suradnji na vojnim poljima obuke, tehnike i znanosti – predlagatelj: Predsjedništvo BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom dao suglasnost. Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno dali i suglasnost za ratificiranje ovog akta pod točkom 30.

31. je:

Ad. 31. Davanje suglasnosti za ratificiranje Ugovora o financiranju – Projekt sanacije cesta u Federaciji BiH – između BiH i Evropske investicijske banke – predlagatelj: Predsjedništvo BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom dao suglasnost za ratificiranje. Otvarama raspravu. Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje i ovaj akt.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo dali suglasnost za ratificiranje i akta pod točkom 31.

Točka 32. je:

Ad. 32. Davanje suglasnosti za ratificiranje Ugovora između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske o dvojnomo državljanstvu – predlagatelj: Predsjedništvo BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom dao suglasnost. Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje.

Tko je „za“ davanje suglasnosti za ratificiranje?

Konstatiram da smo jednoglasno dali i suglasnost za ratificiranje akta pod točkom 32.

Točka 33. je:

Ad. 33. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Republike Litvanije o unapređenju i zaštiti investicija

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je dao suglasnost na ovaj sporazum, za ratificiranje ovog sporazuma. Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost i za ratificiranje akta pod točkom 33.

34. je:

Ad. 34. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Kraljevine Norveške o financiranju projekta u korist pravosuđa i/ili sudova i tužiteljstava u Bosni i Hercegovini

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom dao suglasnost za ratificiranje. Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje.

Tko je „za“?

Gospođo Čolo!

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost i za akt pod točkom 34.

35. je:

Ad. 35. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o financiranju – dodano financiranje za Projekt razvoja zajednica – između Bosne i Hercegovine i Međunarodne asocijacije za razvoj

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je dao suglasnost. Otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje i ovaj akt.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost i na akt pod točkom 35.

36. je:

Ad. 36. Izvješće o sudjelovanju pripadnika Oružanih snaga, policijskih i državnih službenika BiH u operacijama potpore miru za razdoblje od 1. 9.2006. do 28. 2.2007.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvješće ste dobili. Zastupnički dom je usvojio ovo izvješće. Ja otvaram raspravu. Želi li netko riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje i ovo izvješće.

Tko je „za“ da prihvatimo ovo izvješće?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovo izvješće pod točkom 36. dnevnog reda.

37. je:

Ad. 37. Informacija o stanju sigurnosti u Bosni i Hercegovini za 2006. godinu

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je primio k znanju ovo izvješće i prihvatio zaključke koje je u Izvješću mjerodavnog povjerenstva. Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje, prvo, Informaciju o stanju sigurnosti.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo prihvatili, primili k znanju Informaciju a istodobno molim da se prihvate i zaključci u Izvješću Povjerenstva.

Tko je „za“ te zaključke?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i zaključke Povjerenstva.

Točka 38. je:

Ad. 38. Imenovanje Nikole Pejića za člana Državne regulatorne komisije za električnu energiju (prijedlog Vijeća ministara)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste prijedlog Vijeća ministara. Zastupnički dom je prihvatio imenovanje Nikole Pejića. Ja otvaram raspravu. Želi netko riječ? Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje prijedlog da se imenuje Nikola Pejić za člana Državne regulatorne komisije.

Tko je „za“?

Jednoglasno smo imenovali, dakle, i osobu pod točkom 38.

Točka 39. je:

Ad. 39. Prijedlog izmjena Odluke o imenovanju članova Povjerenstva za izbor glavnog revizora i zamjenika glavnog revizora Ureda za reviziju institucija BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Sva priča je u tome da mora biti unutar tog povjerenstva netko iz oporbe. Prijedlog je, ...dakle Zastupnički dom je odradio sljedeće: on je prihvatio da se izvrše izmjene u Odluci o imenovanju, pa je, umjesto gospodina Slavka Jovičića iz pozicije, imenovao u to povjerenstvo gospodina Momčila Novakovića iz Šarabine opozicije.

Dakle, Dom naroda treba izvršiti također takvu izmjenu i prijedlog je ovdje koji sam ja dobio i od Kluba Bošnjaka jer jedino u Klubu Bošnjaka, imamo i u Klubu Srba, ali treba Bošnjak, dakle da se umjesto gospođe Alme Čolo koju smo imenovali prošli put imenuje gospodin Adem Ibrahimpašić, čime ćemo dobiti dakle oporbu ... dakle iz SDP-a ... u ovom povjerenstvu. Ja otvaram raspravu o prijedlogu. Nema. Zaključujem raspravu. Stavljam na izjašnjavanje.

Tko je „za“ ovu zamjenu?

Jednoglasno, čini mi se.

Dakle, konstatiram da smo jednoglasno izvršili i operacije imenovanja, zamjena imenovanja pod točkom 39. našeg dnevnog reda.

Točka 40. je:

Ad. 40. Imenovanje tajnika Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Na prijedlog Kolegija Doma naroda, koji je po Poslovniku ovlašten predložiti, utvrđen je jedinstven prijedlog da se za tajnika Doma naroda izabere gospodin Marin Vukoja. Ja ga molim da ustane da ga vide članovi Kolegija i ostali zastupnici. Dobili ste ... njegov kratki životopis, vidjeli ste da je on vrlo sažet, kratak, referentan, mlada osoba, stručna, s pravosudnim ispitom. Vrlo sam zadovoljan s intervjuem koji sam s njim imao i vjerujem da ćete i vi biti također zadovoljni s osobom ... koja će to biti. Ja, dakle, ne tražim da ima uvodno izlaganje tajnik, imat će priliku pokazati se već nakon današnjega dana.

Predlažem da potvrdimo izbor, da izaberemo, dakle imenujemo tajnika Doma naroda u osobi gospodina Marina Vukoja.

Tko je „za“? Molim vas tko je „za“?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema

Konstatiram da je jednoglasno izabran, izabran tajnik, imenovan tajnik Doma naroda.

Ja u ime Doma naroda, sva tri kluba i svih zastupnika, čestitam novoizabranom tajniku.

/APLAUZ/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Tajniče, ako želite riječ-dvije, možete. Bit će nam drago Vas čuti.

MARIN VUKOJA:

Poštovani predsjedniče, poštovani izaslanici,
evo, ja bih se zahvalio ovom domu na ukazanom povjerenju. ... Trudit ću se i nadam se da ću svoj posao raditi maksimalno što znam najbolje i profesionalno, svima vama ovdje na dispoziciji.

Inače, ako ste dobili moj kratki životopis: evo, diplomirani pravnik iz Širokog Brijega. Radio u stručnim službama Skupštine Zapadno-hercegovačke županije, sad sam momentalno tajnik Vlade. Znači, dole dajem ostavku, prelazim živjeti i raditi u Sarajevo naredne četiri godine. Tako.

Hvala na ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala Vam lijepa. Ja sam inzistirao da se predstavi ovdje, ne zbog nas nego zbog ženskog dijela Tajništva Parlamentarne skupštine i molim da ga obuzme posao, a ne nešto drugo u ovom domu.

/zajednička diskusija/

Sjednica je završena u 16,50 sati.